

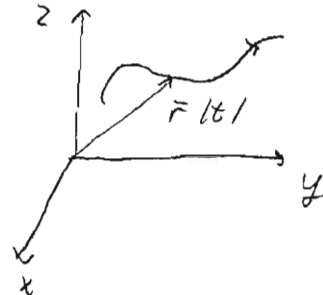
Repetition av Newton mekanik

Newtons lagar (1687)

- I. Varje kropp fortsätter i sitt tillstånd av vila eller likformig rätlinjig rörelse om den inte av kraften bringas till ändra tillstånd
- II. Rörelseförändringen är proportionell mot de applicerade krafterna och äger rum i den riktning som krafterna verkar.
- III. För varje kraft finns det alltid en lika stor motkraft; de ömsesidiga kraftverkningsarna mellan två kroppar är alltid lika stora och motsatt riktade

kropp = partikel med massa m (t.ex. punktmassa eller masscentrum för en utbredd massfördelning)

rörelse = $\vec{r}(t)$ - Ortsvektorn

Rummet är homogent och isotrop. \mathbb{E}^3 (punkter)

Definieras en referenspunkt (origo) \Rightarrow vektorrum \mathbb{R}^3 (vektorer)

Likformig rätlinjig rörelse i tröghetsystem

$$\ddot{\vec{r}} = 0 \Rightarrow \vec{r}(t) = \vec{r}^0 + \vec{v}^0 t$$

där
$$\begin{cases} \vec{r}^0 = \vec{r}(t=0) \\ \vec{v}^0 = \vec{v}(t=0) \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \vec{v}(t) = \vec{v}^0 \\ \vec{a}(t) = \vec{0} \end{cases}$$

Vi har ett linjärt homogent system av differentialekvationer med begynnelsevärdena $\vec{r}(0) = \vec{r}^0, \vec{v}(0) = \vec{v}^0$

Def: Referenssystem i vilka Newtons första lag kan skrivas $\ddot{\vec{r}}(t) = 0$ kallas tröghetsystem.

- I tröghetsystem gäller Newtons andra lag på formen

$$m\ddot{\vec{r}}(t) = \vec{F}$$

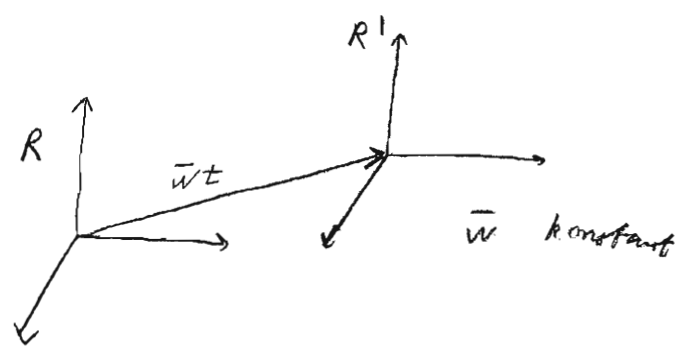
↑ Resultanten av alla krafter som appliceras på kroppen

- I andra referenssystem blir Newtons andra lag mer komplicerad:

$$m\ddot{\vec{r}}(t) = \vec{F} + \vec{F}_{\text{tröghet}}$$

↑ ex centrifugalkraft, Coriolis-kraft

Tröghetsystem i relativ rörelse

Om R är ett tröghetsystem så är varje system R' som rör sig med konstant hastighet relativt R också ett tröghetsystem.

$$\vec{r}'(t) = \vec{r}(t) - \vec{w}t$$

$$\Rightarrow \ddot{\vec{r}}' = \ddot{\vec{r}} \Rightarrow R' \text{ också tröghetsystem}$$

Övn. ex 1.5!

Rörelsemängd och kraft

Def: $\vec{p}(t) = m\vec{v}(t)$ m - trög massa

Newton's andra lag:

$$\frac{d}{dt} \vec{p}(t) = \vec{F}(\vec{r}, \dot{\vec{r}}, t)$$

eller

$$m\ddot{\vec{r}}(t) = \vec{F}(\vec{r}, \dot{\vec{r}}, t) \text{ om } m \text{ är btds oberoende}$$

Newton's tredje lag:

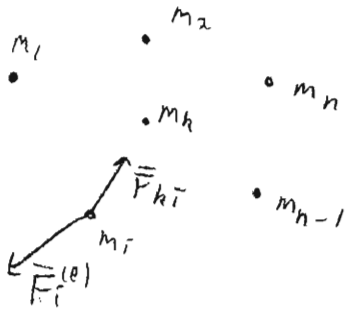
$\vec{r}_i(t) \quad i=1, \dots, n$

\vec{F}_{ik} = kraft från partikel i på partikel k

$$\vec{F}_{ik} = -\vec{F}_{ki}$$

Ändligt partikelsystem

Betrakta n massor, m_1, m_2, \dots, m_n

Interns centralkrafter:

$$\vec{F}_{ki} = F_{ki}(r_{ki}) \frac{\vec{r}_i - \vec{r}_k}{r_{ik}}$$

(från p_k) (= F_{ik}(r_{ik}))

Externa krafter: $\vec{F}_i^{(e)}$

Potential:

$$V_{ki}(r) = - \int_{r_0}^r F_{ki}(r') dr'$$

$$\vec{F}_{ki} = - \nabla_i V_{ki}(r)$$

(från p_k) (gradienten m.p. p_i)

$$r = \sqrt{(x^{(k)} - x^{(i)})^2 + (y^{(k)} - y^{(i)})^2 + (z^{(k)} - z^{(i)})^2}$$

$$\nabla_i = \left(\frac{\partial}{\partial x^{(i)}}, \frac{\partial}{\partial y^{(i)}}, \frac{\partial}{\partial z^{(i)}} \right)$$

$$\begin{cases} m_1 \ddot{\vec{r}}_1 = \vec{F}_{21} + \vec{F}_{31} + \dots + \vec{F}_{n1} + \vec{F}_1^{(e)} \\ m_n \ddot{\vec{r}}_n = \vec{F}_{1n} + \vec{F}_{2n} + \dots + \vec{F}_{n-1n} + \vec{F}_n^{(e)} \end{cases}$$

eller

$$m_i \ddot{\vec{r}}_i = \sum_{k \neq i} \vec{F}_{ki} + \vec{F}_i^{(e)} \quad ; \quad \vec{F}_{ki} = -\vec{F}_{ik}$$

Masscentrums rörelse

Masscentrum S rör sig som en partikel med massa $M = \sum_i m_i$ påverkad av resultanten av de externa krafterna:

$$M \ddot{\vec{R}} = \sum_i \vec{F}_i^{(e)} \quad ; \quad \vec{R} = \frac{1}{M} \sum_i m_i \vec{r}_i$$

Berör:

$$M \ddot{\vec{R}} = \sum_i m_i \ddot{\vec{r}}_i = \sum_i \underbrace{\sum_{k \neq i} \vec{F}_{ki}}_0 + \sum_i \vec{F}_i^{(e)} = \sum_i \vec{F}_i^{(e)} \quad \square$$

ty $\vec{F}_{ki} = -\vec{F}_{ik}$ Newton III

Rörelsemängdsmomentet

Tidsderivatan av totala rörelsemängdsmomentet är lika med summan av alla externa kraftmoment.

$$\frac{d}{dt} (\sum_i \vec{L}_i) = \sum_i \vec{r}_i \times \vec{F}_i^{(e)}$$

Berör:

$$\frac{d}{dt} (\vec{L}_i) = m_i \frac{d}{dt} (\vec{r}_i \times \dot{\vec{r}}_i) = m_i \vec{r}_i \times \ddot{\vec{r}}_i = \sum_{k \neq i} \vec{r}_i \times \vec{F}_{ki} + \vec{r}_i \times \vec{F}_i^{(e)}$$

$$\sum_{k \neq i} \vec{r}_i \times \vec{F}_{ki} = \sum_{k \neq i} F_{ki} \frac{\vec{r}_i \times (\vec{r}_i - \vec{r}_k)}{r_{ik}} = - \sum_{k \neq i} F_{ki} \underbrace{\frac{\vec{r}_i \times \vec{r}_k}{r_{ik}}}_{\text{antisymmetrisk}} = \sum_{k \neq i} F_{ik} \frac{\vec{r}_k \times \vec{r}_i}{r_{ki}}$$

Summera över $i \Rightarrow$ alla termer med \vec{F}_{ki} för ut varandra

□

Energi

6

Tidsderivatan av totala värdet energin är lika med totala effekten av de yttre krafterna:

$$\frac{d}{dt} (T+V) = \sum_i \dot{\vec{r}}_i \cdot \vec{F}_i^{(e)}$$

$$T = \frac{1}{2} \sum_i m_i \dot{\vec{r}}_i^2 \equiv \sum_i T_i$$

$$V = \sum_i \sum_{k=i+1} V_{ik}(r_{ik}) \equiv V(\vec{r}_1, \vec{r}_2, \dots, \vec{r}_n)$$

Beräs:

$$m_i \ddot{\vec{r}}_i = \sum_{k \neq i} \vec{F}_{ki} + \vec{F}_i^{(e)}$$

$$-\nabla_i \sum_{k \neq i} V_{ki}(r_{ki})$$

$$\Rightarrow m_i \ddot{\vec{r}}_i \cdot \dot{\vec{r}}_i = \frac{1}{2} \frac{d}{dt} (m_i \dot{\vec{r}}_i^2) = -\dot{\vec{r}}_i \cdot \nabla_i \sum_{k \neq i} V_{ki}(r_{ki}) + \dot{\vec{r}}_i \cdot \vec{F}_i^{(e)}$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\sum_i \frac{1}{2} m_i \dot{\vec{r}}_i^2 \right) = - \sum_i \sum_{k \neq i} \dot{\vec{r}}_i \cdot \nabla_i V_{ki}(r_{ki}) + \sum_i \dot{\vec{r}}_i \cdot \vec{F}_i^{(e)}$$

Notera att

$$\dot{\vec{r}}_a \cdot \nabla_a V_{ba} + \dot{\vec{r}}_b \cdot \nabla_b V_{ab} = (\dot{\vec{r}}_a \cdot \nabla_a + \dot{\vec{r}}_b \cdot \nabla_b) V_{ab} = \frac{d}{dt} V_{ab}$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\sum_i \frac{1}{2} m_i \dot{\vec{r}}_i^2 \right) + \frac{d}{dt} \left(\sum_i \sum_{k=i+1} V_{ik}(r_{ik}) \right) = \sum_i \dot{\vec{r}}_i \cdot \vec{F}_i^{(e)}$$

obs!

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} (T+V) = \sum_i \dot{\vec{r}}_i \cdot \vec{F}_i^{(e)}$$

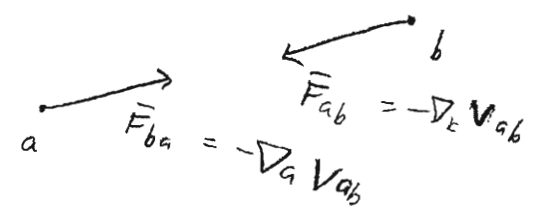
□

Notera

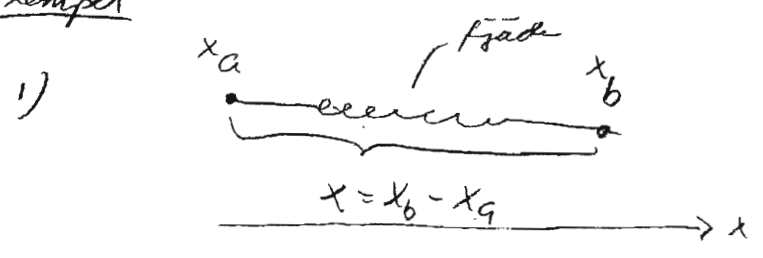
$$V(\vec{r}_1, \vec{r}_2, \dots, \vec{r}_n) = \sum_{i=1}^n \sum_{k=i+1}^n V_{ik}(r_{ik}) = \sum_{k>i} V_{ik}(r_{ik})$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \sum_{\substack{k=1 \\ k \neq i}}^n U_{ik}(r_{ik})$$

∴ En potential per partikelpa.

Exempel

$$V = \frac{1}{2} k (x-L)^2$$

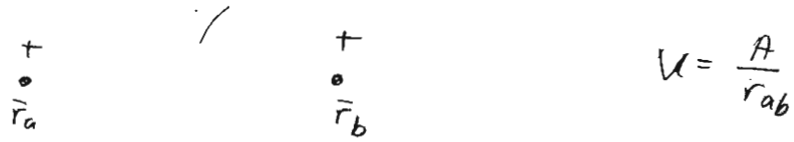
$$\vec{F}_{ba} = -\nabla_a V = -\hat{x} (x_b - x_a - L) (-1) = \hat{x} k (x-L)$$

$$\vec{F}_{ab} = -\nabla_b V = -\hat{x} (x_b - x_a - L) (+1) = -\hat{x} k (x-L)$$

$$x > L \Rightarrow \begin{cases} \vec{F}_{ba} \parallel \hat{x} \\ \vec{F}_{ab} \parallel -\hat{x} \end{cases}$$

elektrostatische Fall

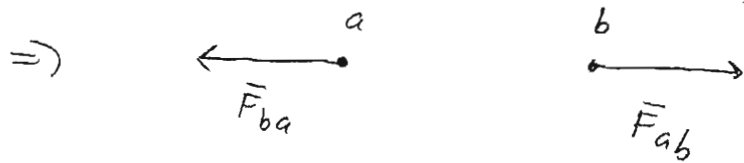
2/

$$\vec{F}_{ba} = -\nabla_a V = -\frac{dV}{dr_{ab}} \nabla_a r_{ab} = \frac{A}{r_{ab}^3} (\vec{r}_a - \vec{r}_b)$$

$\frac{A}{r_{ab}^2} > 0$ $\frac{\vec{r}_a - \vec{r}_b}{r_{ab}}$ *) Se redan!

$$\vec{F}_{ab} = -\nabla_b V = -\frac{dV}{dr_{ab}} \nabla_b r_{ab} = \frac{A}{r_{ab}^3} (\vec{r}_b - \vec{r}_a)$$

OK.

*) Nob

$$\nabla_a r_{ab} = \left(\frac{\partial}{\partial x_a}, \frac{\partial}{\partial y_a}, \frac{\partial}{\partial z_a} \right) \sqrt{(x_a - x_b)^2 + (y_a - y_b)^2 + (z_a - z_b)^2} =$$

$$= \frac{1}{2} \frac{2(x_a - x_b), 2(y_a - y_b), 2(z_a - z_b)}{\sqrt{(x_a - x_b)^2 + (y_a - y_b)^2 + (z_a - z_b)^2}} =$$

$$= \frac{\vec{r}_a - \vec{r}_b}{r_{ab}}$$

1.12 Det (slutna) isolerade n-partikelsystemet

9

Slutet: alla yttre krafter = 0

$$a) \quad M\ddot{\bar{R}} = 0 \quad \Rightarrow \quad M\dot{\bar{R}} = \bar{P} = \text{konst.}$$

$$\bar{R}(t) = \frac{1}{M}\bar{P}t + \bar{R}(0)$$

Rörelsemängden bevaras

(3 rörelsekonstanter)

$$b) \quad \sum \bar{r}_i \times \bar{p}_i = \sum \bar{L}_i = \bar{L} = \text{konst.}$$

Rörelsemängdsmomentet bevaras

(3 rörelsekonstanter)

$$c) \quad T+V = \sum \frac{1}{2m_i} p_i^2 + \sum_{k>i} V_{ik}(r_{ik}) \equiv E = \text{konst.}$$

Totala energin bevaras

(1 rörelsekonstant)

Jfr. övn. ex 1.7, 1.3 !

1.15 Konservativa kraftfält

För konservativa krafter gäller

$$\vec{F} = -\nabla V(\vec{r})$$

$$\int_{\vec{r}_0}^{\vec{r}} (\vec{F} \cdot d\vec{s}) = -[V(\vec{r}) - V(\vec{r}_0)] \quad - \text{arbetet beror ej på vägen}$$

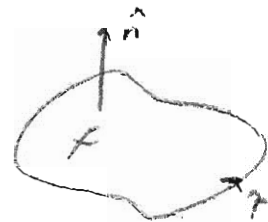
$$\Rightarrow \oint_{\vec{r}} (\vec{F} \cdot d\vec{s}) = 0$$

$$V \in C^2 \Rightarrow \frac{\partial^2 V}{\partial x \partial y} = \frac{\partial^2 V}{\partial y \partial x} \Rightarrow \frac{\partial F_y}{\partial x} - \frac{\partial F_x}{\partial y} = 0$$

$\Rightarrow \boxed{\vec{\nabla} \times \vec{F} = 0}$	<ul style="list-style-type: none"> * Nödvändigt villkor för kons kraft * Tillräckligt " " " " i enkelt sammanhängande område
---	---

Visas mha Stokes sats:

$$\oint_{\partial S} (\vec{F} \cdot d\vec{s}) = \iint_S (\vec{\nabla} \times \vec{F}) \cdot \hat{n} \, dA$$

Exempel

i) Centralkraft $\vec{F}(\vec{r}) = f(r)\vec{r}$

$$[\vec{\nabla} \times (f(r)\vec{r})]_x = \frac{\partial}{\partial y} (f(r)z) - \frac{\partial}{\partial z} (f(r)y) = z \frac{\partial f}{\partial y} - y \frac{\partial f}{\partial z} = z \frac{\partial f}{\partial r} \frac{\partial r}{\partial y} - y \frac{\partial f}{\partial r} \frac{\partial r}{\partial z} = \frac{z}{r} - \frac{y}{r} = 0 \quad \text{p.s.s. för } y \text{ och } z$$

ii) Magnetfält från rak ledare

$$F_x = -B \frac{y}{s^2} \quad ; \quad F_y = B \frac{x}{s^2} \quad ; \quad F_z = 0$$

$$(\vec{\nabla} \times \vec{F})_x = (\vec{\nabla} \times \vec{F})_y = 0$$

$$(\vec{\nabla} \times \vec{F})_z = B \left(\frac{1}{s^2} - \frac{2x^2}{s^4} + \frac{1}{s^2} - \frac{2y^2}{s^4} \right) = 0 \quad \forall s \neq 0$$

Kanonisk mekanik

1. Formulera mekaniken m.h.g. kinetisk och potentiell energi:

$$\begin{cases} L = T - V = L(q, \dot{q}, t) \\ H = T + V = H(q, p, t) \end{cases}$$

2. Utveckla formalism för variabelbyten:

$$\begin{array}{ccc} (q, p) & \rightarrow & (Q, P) \\ & \uparrow & \\ & \Phi & \text{genererande funktion} \end{array}$$

3. Härled ekvation för sådan genererande funktion så att rörelseproblemet blir trivialt:

$$\begin{cases} H(q, \frac{\partial S^k}{\partial q}, t) = -\frac{\partial S^k}{\partial t} \\ H(q, \frac{\partial S}{\partial q}) = E \end{cases}$$

Kvantmekanik

Klassisk mekanik

Relativistisk mekanik

Den kanoniska mekanikens principer

Trängsvillkor och generaliserade koordinater

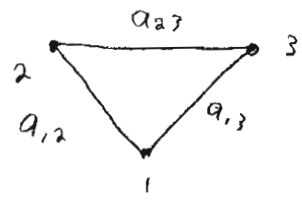
Def: (i) Holonoma trängsvillkor

$$f_\lambda(\bar{r}_1, \bar{r}_2, \dots, \bar{r}_n, t) = 0 \quad \lambda = 1, \dots, \Lambda$$

$$\left\{ \frac{\partial f_\lambda}{\partial \bar{r}_k} \right\} \text{ har rang } \Lambda$$

$\left\{ (\nabla_k f_\lambda) \right\}$

Ex: 3 partiklar med konstanta avstånd

$$\begin{cases} f_1 = |\bar{r}_1 - \bar{r}_2| - a_{12} = 0 \\ f_2 = |\bar{r}_1 - \bar{r}_3| - a_{13} = 0 \\ f_3 = |\bar{r}_2 - \bar{r}_3| - a_{23} = 0 \end{cases} \quad \Lambda = 3$$

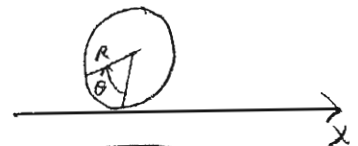
Antal frihetsgrader: $f = 3n - \Lambda = 9 - 3 = 6$

Def: (ii) Icke-holonoma trängsvillkor

$$\sum_{k=1}^n \bar{\omega}_k^\lambda(\bar{r}_1, \dots, \bar{r}_n, t) \cdot d\bar{r}_k = 0 \quad \lambda = 1, \dots, \Lambda \quad (*)$$

Ibland kan uttrycket (*) integreras till holonoma trängsvillkor. Icke-holonoma träng är ej integrerbara, dvs det finns inga funktioner f_λ så att villkoren (*) kan skrivas $df_\lambda = 0$.

Ex på integrerbart system: Ly linde som rullar

$dx = R d\theta$ & ser ut som icke-holonomt, med vi kan istället skriva

$$f_1 = x - R\theta = 0 \Rightarrow \text{Holonomt}$$

Ex på icke-integrerbart: mynt som rullar på xy-planet.

$$\Rightarrow \sum_k \nabla_k f_1 \cdot d\bar{r}_k = dx - R d\theta = 0$$

Def: reonom tvång beror explicit av tiden
skleronom tvång beror ej explicit av tiden

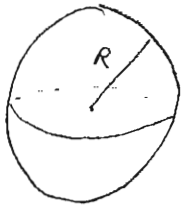
Anm: Det finns även andra typer av tvångsvillkor
 (tex olikheter)

Not: Vi kommer bara att behandla holonoma tvång.

Generaliserade koordinater

En uppsättning oberoende koordinater som tar hänsyn till tvångsvillkoren.

Ex. Partikel på ytan av en sfär

$$f_1 = x^2 + y^2 + z^2 = R$$

$$f = 3n - 1 = 3 - 1 = 2$$

{x, y, z} beroende

{θ, φ} oberoende

Generaliserade koordinater $\begin{cases} q_1 = \theta \\ q_2 = \varphi \end{cases}$

Allm: $\{\bar{r}_1, \bar{r}_2, \dots, \bar{r}_n\} \rightarrow \{q_1, \dots, q_f\} ; f = 3n - 1$

D'Alemberts princip

Betrakta ett system av n partiklar med massor $\{m_i\}$ och koordinater $\{\vec{r}_i\}$ som utsätts för trängsvillkoren

$$f_\lambda(\vec{r}_1, \dots, \vec{r}_n, t) = 0, \quad \lambda = 1, \dots, \Lambda$$

Def: En virtuell förflyttning $\{\delta \vec{r}_i\}$ är en godtycklig infinitesimal ändring av koordinaterna vilken uppfyller trängsvillkoren.

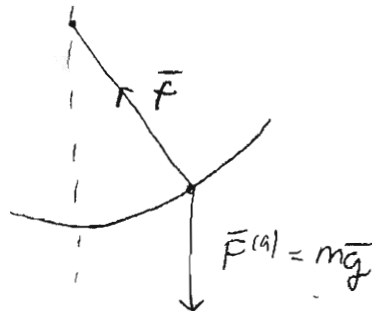
Obs! Beteckning. $\begin{cases} \delta \vec{r} & - \text{virtuell förflyttning} \\ d\vec{r} & - \text{reell förflyttning} \end{cases}$

Den virtuella förflyttningen beror endast på koordinaterna, ej tiden!

Totala kraften: $\vec{F}_i = \vec{F}_i^{(a)} + \vec{F}_i$

$\begin{cases} \vec{F}_i^{(a)} = \text{dynamiska (applicerade) krafter} \\ \vec{F}_i = \text{trängskraften} \end{cases}$

Ex Pendel

Def: Det virtuella arbetet ges av

$$\delta W = \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i = \sum_{i=1}^n (\vec{F}_i^{(a)} + \vec{F}_i) \cdot \delta \vec{r}_i$$

"Normella" uträdda trängkrafterna inget arbete vid en virtuell förflyttning.

Antag att

$$\sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i = 0$$

Stabilitets fallet

Om systemet är i jämvikt gäller

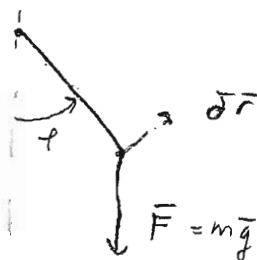
$$\vec{F}_i = 0 \quad \forall i \quad \Rightarrow \quad \sum_i \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i = 0 \quad \Rightarrow \quad \sum_i (\vec{F}_i^{(a)} + \vec{F}_i) \cdot \delta \vec{r}_i = 0$$

$$\Rightarrow \quad \boxed{\sum_{i=1}^n \vec{F}_i^{(a)} \cdot \delta \vec{r}_i = 0}$$

Bruden kallas virtuella arbetsprincip

Tolkning: Ett jämviktssystem är att de applicerade krafternas virtuella arbete skall vara noll.

Ex: Pendel

$\vec{F} \cdot \delta \vec{r} = 0$ då $\varphi = 0, \varphi = \pi$
dvs vid jämvikt.

Dynamiska fallet

Om systemet rör sig gäller

$$\vec{F}_i - \dot{\vec{p}}_i = 0 \Rightarrow \sum_i (\vec{F}_i - \dot{\vec{p}}_i) \cdot \delta \vec{r}_i = 0$$

$$\sum_i \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i = 0 \Rightarrow$$

$$\boxed{\sum_i (\vec{F}_i^{(a)} - \dot{\vec{p}}_i) \cdot \delta \vec{r}_i = 0} \quad (1)$$

Detta är d'Alemberts princip.

Jfr. övn ex. 2.2 - 2.4!

Obs! Vi kan ej dra slutsatsen $\vec{F}_i^{(a)} = \dot{\vec{p}}_i$ pga att $\delta \vec{r}_i$ ej är oberoende koordinater. Eftersom trängskräfterna nu är borta stryker ^(a)

för att få mindre att skriva: $\vec{F}^{(a)} \rightarrow \vec{F}$

Inför nu generaliserade koordinater q_1, \dots, q_f , $f = 3n - \Lambda$, dvs oberoende koordinater som tar hänsyn till trängskräfterna

$$f_\lambda(\vec{r}_1, \dots, \vec{r}_n, t) = 0 \quad \lambda = 1, \dots, \Lambda$$

Uttryck nu \vec{r}_i som funktion av q_j

$$\vec{r}_i = \vec{r}_i(\underbrace{q_1, q_2, \dots, q_f}_{\text{oberoende}}, t) \quad i = 1, \dots, n$$

Då följer

$$\vec{v}_i = \dot{\vec{r}}_i = \sum_{k=1}^f \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \dot{q}_k + \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial t}$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{\partial \vec{v}_i}{\partial \dot{q}_k} = \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k}} \quad (2)$$

Vi får också

$$\delta \vec{r}_i = \sum_{k=1}^f \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \delta q_k$$

Anm. Ingen tidsderivata eftersom virtuella förflyttningar sker vid fix tid.

Vi kan nu skriva

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i &= \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \sum_{k=1}^f \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \delta q_k = \\ &= \sum_{k=1}^f \left(\sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \right) \delta q_k \end{aligned}$$

Q_k

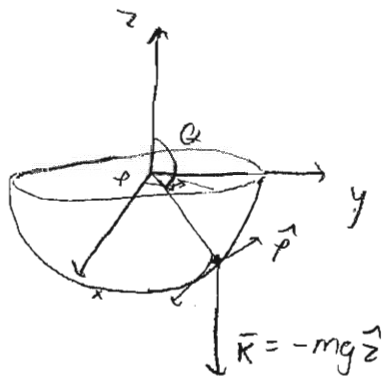
Kom ihåg \vec{F} är egentligen den applicerade kraften $\vec{F}^{(a)}$

Def: $Q_k = \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = \text{generaliserade kraften}$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \delta \vec{r}_i = \sum_{k=1}^f Q_k \delta q_k \quad (3)$$

Anm: Q_k behöver ej vara av dimension kraft.

Ex Partikel på ytan av en sfär i ett gravitationsfält

$$\begin{cases} q_1 = \theta \\ q_2 = r \end{cases} \quad \vec{r} = R \hat{r}$$

$$\begin{cases} \frac{\partial \vec{r}}{\partial q_1} = \frac{\partial \vec{r}}{\partial \theta} = R \hat{\theta} \\ \frac{\partial \vec{r}}{\partial q_2} = \frac{\partial \vec{r}}{\partial r} = R \sin \theta \hat{r} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} Q_1 = \vec{F} \cdot \frac{\partial \vec{r}}{\partial q_1} = -Rmg \hat{z} \cdot \hat{\theta} = Rmg \sin \theta \\ Q_2 = \vec{F} \cdot \frac{\partial \vec{r}}{\partial q_2} = -Rmg \sin \theta \hat{z} \cdot \hat{r} = 0 \end{cases}$$

Subtrahera nu den andra termen i ekv. (1)

$$\sum_{i=1}^n \dot{\vec{p}}_i \cdot \delta \vec{r}_i = \sum_{i=1}^n m_i \ddot{\vec{r}}_i \cdot \delta \vec{r}_i = \sum_{i=1}^n m_i \ddot{\vec{r}}_i \cdot \sum_{k=1}^f \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \delta q_k$$

Men vi kan skriva

$$\ddot{\vec{r}}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = \frac{d}{dt} \left(\underbrace{\ddot{\vec{r}}_i}_{\vec{v}_i} \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \right) - \underbrace{\ddot{\vec{r}}_i}_{\vec{v}_i} \cdot \frac{d}{dt} \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \quad (\text{ekv. (2)}) = \frac{d}{dt} \frac{d \vec{r}_i}{dt} = \frac{d}{dt} \vec{v}_i = \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial q_k}$$

$$\Rightarrow \ddot{\vec{r}}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = \frac{d}{dt} \left(\vec{v}_i \cdot \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial q_k} \right) - \vec{v}_i \cdot \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial q_k}$$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n m_i \ddot{\vec{r}}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = \sum_{i=1}^n \left\{ m_i \frac{d}{dt} \left(\vec{v}_i \cdot \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial q_k} \right) - m_i \vec{v}_i \cdot \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial q_k} \right\} = \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \frac{\partial \sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i^2}{\partial q_k} \right) - \frac{\partial}{\partial q_k} \left(\frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i^2 \right)$$

$$= \frac{d}{dt} \frac{\partial}{\partial q_k} \left(\underbrace{\sum_{i=1}^n \frac{1}{2} m_i \vec{v}_i^2}_T \right) - \frac{\partial}{\partial q_k} \left(\underbrace{\sum_{i=1}^n \frac{1}{2} m_i \vec{v}_i^2}_T \right) =$$

T ← kinetiska energi → T

$$\Rightarrow \boxed{\sum_{i=1}^n \dot{\vec{p}}_i \cdot \delta \vec{r}_i = \sum_{k=1}^f \left(\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_k} \right) \delta q_k} \quad (4)$$

Nu följer att

$$\sum_{i=1}^n (\vec{F} - \dot{\vec{p}}_i) \cdot \delta \vec{r}_i = 0$$

⇓ ekv. (3) och (4)

$$\sum_{k=1}^f \left[Q_k - \left\{ \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_k} \right\} \right] \delta q_k = 0 \quad (5)$$

Men nu är q_k oberoende ⇒ Ekv. (5) måste gälla för godtyckliga δq_k (sätt tex alla δq_k utom ett till 0)

⇓

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_k} = Q_k \quad k=1, \dots, f$$

Detta är Lagranges ekvationer i generell form.

Ex partikel på ytan av en sfär (antag tidigare)

$$\begin{cases} q_1 = \theta \\ q_2 = \varphi \end{cases} \quad \begin{cases} Q_1 = Rmg \sin \theta \\ Q_2 = 0 \end{cases}$$

$$T = \frac{1}{2} m (v_\theta^2 + v_\varphi^2) = \frac{1}{2} m R^2 \dot{\theta}^2 + \frac{1}{2} m R^2 \sin^2 \theta \dot{\varphi}^2 = \frac{1}{2} m R^2 \{ \dot{q}_1^2 + \dot{q}_2^2 \sin^2 q_1 \}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_1} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_1} = \frac{d}{dt} (m R^2 \dot{q}_1) - m R^2 \dot{q}_2^2 \sin q_1 \cos q_1 = Q_1 \\ \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_2} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_2} = \frac{d}{dt} (m R^2 \dot{q}_2 \sin^2 q_1) - 0 = Q_2 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \ddot{q}_1 - [\dot{q}_2^2 \cos q_1 + \frac{g}{R}] \sin q_1 = 0 \\ \frac{d}{dt} [\dot{q}_2 \sin^2 q_1] = 0 \end{cases}$$

Våra rörelsekvationer!

Not: $\dot{q}_2 = 0 \Rightarrow$ vanlig plan pendel
ii/ ekv. (a) $\Rightarrow \dot{q}_2 = A / \sin^2 q_1 \Rightarrow$ Ekv. för q_1 är separabel.

Lagranges ekvationer

20

Antag att \vec{F}_i kan härledas ur en potential V ,

$$\vec{F}_i = -\nabla_i V(\vec{r}_1, \dots, \vec{r}_n, t)$$

Då gäller

$$Q_k = \sum_{i=1}^n \vec{F}_i \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = - \sum_{i=1}^n \nabla_i V \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} = - \frac{\partial}{\partial q_k} V(q_1, \dots, q_n, t)$$

$\Rightarrow Q_k$ är också potentialkrafter!

Eftersom $\frac{\partial}{\partial \dot{q}_k} V = 0$ kan vi nu skriva Lagranges ekv. som

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial (T-V)}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial (T-V)}{\partial q_k} = 0 \quad k=1, \dots, f$$

Def Lagrangefunktionen $L = L(q_k, \dot{q}_k, t)$ ges av

$$L(q_k, \dot{q}_k, t) = T(q_k, \dot{q}_k) - V(q_k, t)$$

och den uppfyller Lagranges ekvationer

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial L}{\partial q_k} = 0 \quad k=1, \dots, f$$

Jfr. övn ex 2, 5, 6, 10-13!

Anm: Den kinetiska energin ges av

$$T = \sum_{i=1}^n m_i \dot{\vec{r}}_i^2 = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i \left(\sum_{k=1}^f \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \dot{q}_k + \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial t} \right)^2$$

$$= a + \sum_{k=1}^f b_k \dot{q}_k + \sum_{k,l}^f c_{kl} \dot{q}_k \dot{q}_l$$

med

$$\begin{cases} a = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i \left(\frac{\partial \vec{r}_i}{\partial t} \right)^2 \\ b_k = \sum_{i=1}^n m_i \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial t} \\ c_{kl} = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_k} \cdot \frac{\partial \vec{r}_i}{\partial q_l} \end{cases}$$

Skleronoma tvångsvillkor $\Rightarrow a=0, b_k=0$

EX Partikel på ytan av sfär i gravitationsfält (enl. tidigare)

$$\begin{cases} q_1 = \theta \\ q_2 = \varphi \end{cases} \quad \begin{aligned} T &= \frac{1}{2} m R^2 (\dot{\theta}^2 + \sin^2 \theta \dot{\varphi}^2) \\ V &= mgz = mg R \cos \theta \end{aligned}$$

Obs! θ är vinkeln från "nordpolen"

$$\Rightarrow L = \frac{1}{2} m R^2 (\dot{\theta}^2 + \dot{\varphi}^2 \sin^2 \theta) - mg R \cos \theta$$

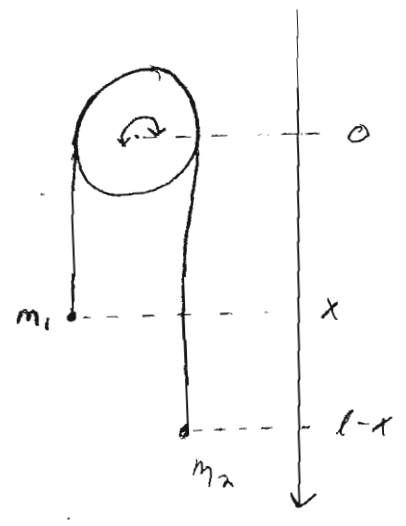
$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = m R^2 \dot{\theta} & \frac{\partial L}{\partial \theta} = m R^2 \dot{\varphi}^2 \sin \theta \cos \theta + mg R \sin \theta \\ \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = m R^2 \dot{\varphi} \sin^2 \theta & \frac{\partial L}{\partial \varphi} = 0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{d}{dt} (m R^2 \dot{\theta}) - m R^2 \dot{\varphi}^2 \sin \theta \cos \theta + mg R \sin \theta = 0 \\ \frac{d}{dt} (m R^2 \dot{\varphi} \sin^2 \theta) = 0 \end{cases}$$

Samma ekv som tidigare!

Exempel

a) Atwoods maskin

$$T = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{x}^2$$

$$V = -m_1 g x - m_2 g (l - x)$$

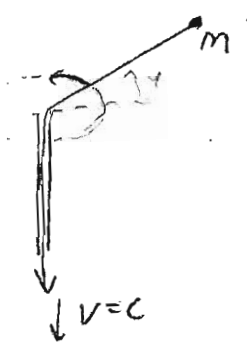
$$L = T - V = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{x}^2 + m_1 g x + m_2 g (l - x)$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = (m_1 + m_2) \dot{x} \\ \frac{\partial L}{\partial x} = (m_1 - m_2) g \end{cases}$$

$$\Rightarrow (m_1 + m_2) \ddot{x} - (m_1 - m_2) g = 0$$

$$\Rightarrow \ddot{x} = \frac{m_1 - m_2}{m_1 + m_2} g$$

b)

Generaliseraad koordinat. φ

$$\begin{cases} x = (R_0 - ct) \cos \varphi \\ y = (R_0 - ct) \sin \varphi \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{x} = -c \cos \varphi - (R_0 - ct) \sin \varphi \dot{\varphi} \\ \dot{y} = -c \sin \varphi + (R_0 - ct) \cos \varphi \dot{\varphi} \end{cases}$$

$$T = \frac{1}{2} m (\dot{x}^2 + \dot{y}^2) =$$

$$= \frac{1}{2} m [c^2 \cos^2 \varphi + (R_0 - ct)^2 \sin^2 \varphi \dot{\varphi}^2 + 2c(R_0 - ct) \sin \varphi \cos \varphi \dot{\varphi} + c^2 \sin^2 \varphi + (R_0 - ct)^2 \cos^2 \varphi \dot{\varphi}^2 - 2c(R_0 - ct) \sin \varphi \cos \varphi \dot{\varphi}] =$$

$$= \frac{1}{2} m [\dot{\varphi}^2 (R_0 - ct)^2 + c^2]$$

← Notera konstanten $\frac{1}{2} m c^2$
Pga. neonomt frång!

$$V=0 \Rightarrow L = T - V = T$$

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} \right) - \frac{\partial L}{\partial \varphi} = \frac{d}{dt} (m \dot{\varphi} (R_0 - ct)^2) = 0$$

$$\Rightarrow m \dot{\varphi} (R_0 - ct)^2 = A = \text{konst.}$$

$$\Rightarrow \varphi = \varphi_0 + \frac{A}{m \cdot c (R_0 - ct)}$$

Generaliserade potentialer

Betrakta följande exempel med en laddad partikel i ett elektromagnetiskt fält.

Låt generaliserade koordinaterna vara $\bar{r} = (x, y, z)$

V: vet sedan tidigare att

$$m \ddot{\bar{r}} = q \bar{E}(\bar{r}, t) + \frac{q}{c} \dot{\bar{r}} \times \bar{B}(\bar{r}, t) = \text{Lorentzkraften}$$

↑
laddningen

Notera att

$$\begin{cases} \bar{E}(\bar{r}, t) = -\nabla \phi(\bar{r}, t) - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \bar{A}(\bar{r}, t) \\ \bar{B}(\bar{r}, t) = \nabla \times \bar{A}(\bar{r}, t) \end{cases}$$

där ϕ är skalär potentialen och \bar{A} är vektorpotentialen.

Def: Den generaliserade potentialen ges av

$$U(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, t) = q \phi(\bar{r}, t) - \frac{q}{c} \dot{\bar{r}} \cdot \bar{A}(\bar{r}, t)$$

$$\Rightarrow L(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, t) = \frac{1}{2} m \dot{\bar{r}}^2 - q \phi(\bar{r}, t) + \frac{q}{c} \dot{\bar{r}} \cdot \bar{A}(\bar{r}, t)$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{\partial L}{\partial r_i} = -q \frac{\partial \phi}{\partial r_i} + \frac{q}{c} \sum_{k=1}^3 \dot{r}_k \frac{\partial A_k}{\partial r_i} \\ \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{r}_i} \right) = m \ddot{r}_i + \frac{q}{c} \frac{dA_i}{dt} = m \ddot{r}_i + \frac{q}{c} \left[\sum_{k=1}^3 \frac{\partial A_i}{\partial r_k} \dot{r}_k + \frac{\partial A_i}{\partial t} \right] \end{cases}$$

L.E. \Rightarrow

$$m\ddot{r}_i + \frac{q}{c} \left[\sum_{k=1}^3 \frac{\partial A_i}{\partial r_k} \dot{r}_k + \frac{\partial A_i}{\partial t} \right] + q \frac{\partial \phi}{\partial r_i} - \frac{q}{c} \sum_{k=1}^3 \dot{r}_k \frac{\partial A_k}{\partial r_i} = 0$$

$$\Rightarrow m\ddot{r}_i = q \underbrace{\left[-\frac{\partial \phi}{\partial r_i} - \frac{1}{c} \frac{\partial A_i}{\partial t} \right]}_{E_i} + \frac{q}{c} \underbrace{\sum_{k=1}^3 \dot{r}_k \left[\frac{\partial A_k}{\partial r_i} - \frac{\partial A_i}{\partial r_k} \right]}_{(\vec{v} \times \vec{B})_i} \quad (*)$$

Att sista summan är lika med $(\vec{v} \times \vec{B})_i$ visas enkelt.

Med Einsteins summakonvention (summara över lika index) har vi

$$(\vec{v} \times \vec{B})_i = \epsilon_{ijk} v_j B_k = \epsilon_{ijk} v_j (\vec{\nabla} \times \vec{A})_k =$$

\uparrow
Levi-Civita-symbolen

$$= \epsilon_{ijk} v_j \epsilon_{klm} \partial_l A_m = \underbrace{\epsilon_{kij} \epsilon_{klm}}_{\delta_{il} \delta_{jm} - \delta_{im} \delta_{jl}} v_j \partial_l A_m =$$

$$= (\delta_{il} \delta_{jm} - \delta_{im} \delta_{jl}) v_j \partial_l A_m = v_j \partial_i A_j - v_j \partial_j A_i$$

Åter inför Σ och byt $j \rightarrow k \Rightarrow$

$$(\vec{v} \times \vec{B})_i = \sum_{k=1}^3 \dot{r}_k \left(\frac{\partial A_k}{\partial r_i} - \frac{\partial A_i}{\partial r_k} \right)$$

vilket är precis sista summan i ekv. (*).

$$\Rightarrow m\ddot{r}_i = q E_i + \frac{q}{c} (\vec{v} \times \vec{B})_i$$

dis rörelse ekvationerna vi startade med.

Trots att vi antog att V ej beror av q när vi härledde L.E. kan vi alltså låta $V \rightarrow U(q, \dot{q}, t)$ och återfå våra rörelse ekv.

Notera att kraften kan skrivas

$$F_i = - \frac{\partial U}{\partial q_i} + \frac{d}{dt} \frac{\partial U}{\partial \dot{q}_i} \quad (\vec{q} = \vec{r} \text{ i detta exempel})$$

Variationskalkyl

$\sum_i (\bar{F}_i - \dot{\bar{p}}_i) \delta r_i = 0$ enl. d'Alemberts princip \Rightarrow

ett fysikaliskt system befinner sig i någon mening vid ett extremvärde. Utvärdera denna idé!

Ex

Fermats princip för ljusstrålar

Sök funktion $y = y(x)$ med $\begin{cases} y(x_1) = y_1 \\ y(x_2) = y_2 \end{cases}$ så att

$$J[y] = \int_{x_1}^{x_2} dx A(y(x), y'(x), x)$$

antar ett extremvärde.

(has a stationary value)

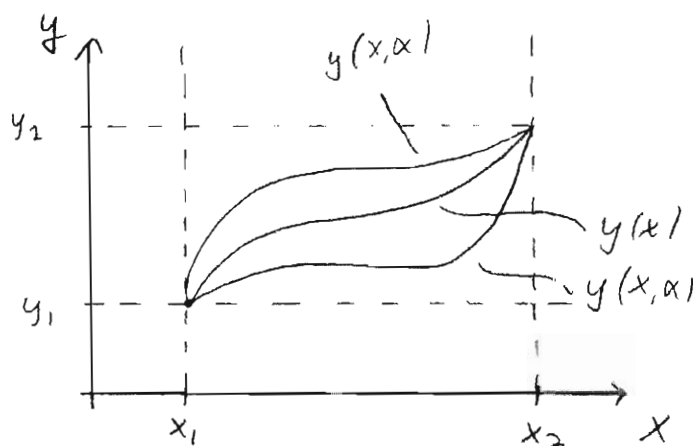
$J[y]$ är en funktional av $y(x)$
 $\left\{ \begin{array}{l} f, x_1, x_2, y_1, \text{ och } y_2 \text{ är givna} \end{array} \right.$

Variera nu $y(x)$ lite runt den kurva som gör att $J[y]$ är extrem.

$$y(x, \alpha) = y(x) + \alpha \eta(x)$$

$\eta(x)$ är en godtycklig funktion som uppfyller

$$\eta(x_1) = \eta(x_2) = 0$$

$$\text{Def } \delta J = \frac{dJ}{d\alpha} d\alpha = \int_{x_1}^{x_2} dx \left\{ \frac{\partial f}{\partial y} \frac{\partial y}{\partial \alpha} + \frac{\partial f}{\partial y'} \frac{\partial y'}{\partial \alpha} \right\} d\alpha$$

förstavarationen av J

$$\text{Men } \frac{\partial y'}{\partial \alpha} = \frac{\partial}{\partial \alpha} \left(\frac{\partial y}{\partial x} \right) = \frac{d}{dx} \left(\frac{\partial y}{\partial \alpha} \right)$$

Integrera andra termen i δJ partiellt

$$\int_{x_1}^{x_2} dx \frac{\partial f}{\partial y'} \frac{\partial y'}{\partial \alpha} = \underbrace{\left[\frac{\partial f}{\partial y'} \frac{\partial y}{\partial \alpha} \right]_{x_1}^{x_2}}_{=0} - \int_{x_1}^{x_2} dx \frac{\partial y}{\partial \alpha} \frac{d}{dx} \left(\frac{\partial f}{\partial y'} \right)$$

(y $\eta(x_1) = \eta(x_2) = 0$)

Alltså

$$\delta J = \int_{x_1}^{x_2} dx \left\{ \frac{\partial f}{\partial y} - \frac{d}{dx} \left(\frac{\partial f}{\partial y'} \right) \right\} \underbrace{\frac{\partial y}{\partial \alpha}}_{\eta(x)} d\alpha$$

$$\text{Def } \begin{cases} \frac{\delta f}{\delta y} = \frac{\partial f}{\partial y} - \frac{d}{dx} \frac{\partial f}{\partial y'} & - \text{ variationsderivatan av } f \\ & \text{med avseende p\u00e5 } y \\ \delta y = \frac{\partial y}{\partial \alpha} d\alpha & - \text{ variationen av } y \end{cases}$$

$$\Rightarrow \delta J = \int_{x_1}^{x_2} dx \frac{\delta f}{\delta y} \delta y$$

Vi vill att J ska anta ett extremv\u00e4rde, dvs $\delta J = 0$
M\u00e5ste g\u00e4lla f\u00f6r godtyckliga δy (allt godtyckliga $\eta(x)$)

$$\Rightarrow \frac{\delta f}{\delta y} = 0 \Leftrightarrow \boxed{\frac{\partial f}{\partial y} - \frac{d}{dx} \left(\frac{\partial f}{\partial y'} \right) = 0}$$

Variationsproblemets Eulerekvation.

Ersätt nu $f(y, y', x)$ med $L(q, \dot{q}, t)$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}} \right) - \frac{\partial L}{\partial q} = 0$$

dvs Lagranges ekvationer !!!

Hamiltons princip (1834)

Till ett mekaniskt system med f frihetsgrader och generaliserade koordinater $\underline{q} = (q_1, \dots, q_f)$ associeras en Lagrangefunktion

$$L = L(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$$

Låt

$$\underline{q} = (q_1(t), \dots, q_f(t)) \quad t_1 \leq t \leq t_2$$

vara en rörelse hos systemet med $\underline{q}(t_1) = \underline{q}$ och $\underline{q}(t_2) = \underline{q}$.

Då gäller att verkanintegralen ("action")

$$J[\underline{q}] = \int_{t_1}^{t_2} dt L(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$$

antager ett extremvärde för $\underline{q} = \underline{p}$

Om krafterna kan härledas från en generaliserad potential $U = U(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$ kallas systemet monogent (monogenic). Man kan då skriva

$$L = T - U$$

Euler-Lagrange ekvationer

$$J[q] = \int_{t_1}^{t_2} L(q(t), \dot{q}(t), t) dt$$

Vilka

$$0 = \delta J = \frac{dJ}{d\alpha} d\alpha = \int_{t_1}^{t_2} dt \sum_{k=1}^f \left(\frac{\partial L}{\partial q_k} \frac{\partial q_k}{\partial \alpha} + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \frac{\partial \dot{q}_k}{\partial \alpha} \right) d\alpha =$$

$$= \int_{t_1}^{t_2} dt \sum_{k=1}^f \frac{\partial L}{\partial q_k} \frac{\partial q_k}{\partial \alpha} + \underbrace{\left[\sum_{k=1}^f \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \frac{\partial q_k}{\partial \alpha} d\alpha \right]_{t_1}^{t_2}}_{0 \text{ ty } \frac{\partial q_k}{\partial \alpha} = 0 \text{ vid ändpunkterna}}$$

$$= \int_{t_1}^{t_2} dt \sum_{k=1}^f \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) \frac{\partial q_k}{\partial \alpha} d\alpha =$$

$$= \int_{t_1}^{t_2} dt \sum_{k=1}^f \left\{ \frac{\partial L}{\partial q_k} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right\} \underbrace{\frac{\partial q_k}{\partial \alpha} d\alpha}_{\delta q_k}$$

Gäller för alla δq_k

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) - \frac{\partial L}{\partial q_k} = 0$$

Notera att vi kan skriva detta som

$$\frac{\delta L}{\delta q_k} = \frac{\partial L}{\partial q_k} - \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) = 0 \quad k=1, \dots, f$$

dvs variationsderivatan av L m.p. q_k är noll.

Lagrangefunktionen är ej unika

För exemplet med en laddad partikel i ett elektromagnetiskt fält, gör följande substitution

$$\begin{cases} \bar{A}(\vec{r}, t) \rightarrow \bar{A}'(\vec{r}, t) = \bar{A}(\vec{r}, t) + \nabla \chi(\vec{r}, t) \\ \phi(\vec{r}, t) \rightarrow \phi'(\vec{r}, t) = \phi(\vec{r}, t) - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \chi(\vec{r}, t) \end{cases}$$

Gen potentialen blir då $U \rightarrow U' = q\phi' - \frac{q}{c} \dot{\vec{r}} \cdot \bar{A}'$

Lagrangianen blir nu

$$\begin{aligned} L' = T - U' &= \frac{1}{2} m \dot{\vec{r}}^2 - q\phi' + \frac{q}{c} \dot{\vec{r}} \cdot \bar{A}' = \\ &= \underbrace{\frac{1}{2} m \dot{\vec{r}}^2 - q\phi + \frac{q}{c} \dot{\vec{r}} \cdot \bar{A}}_{L = \text{ursprungliga Lagrangianen}} + \underbrace{\frac{q}{c} \frac{\partial}{\partial t} \chi(\vec{r}, t) + \frac{q}{c} \dot{\vec{r}} \cdot \nabla \chi}_{\frac{q}{c} \frac{d}{dt} \chi(\vec{r}, t)} \\ &= L + \frac{q}{c} \frac{d}{dt} \chi(\vec{r}, t) \end{aligned}$$

Sätt in $\frac{d}{dt} \chi(\vec{r}, t)$ i L.E., $\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial}{\partial \dot{r}_i} \frac{d\chi}{dt} \right) - \frac{\partial}{\partial r} \frac{d\chi}{dt} = 0$

$$\begin{aligned} \cancel{VL} &= \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial}{\partial \dot{r}_i} \left[\dot{\vec{r}} \cdot \nabla \chi + \frac{d\chi}{dt} \right] \right) - \frac{\partial}{\partial r_i} \left[\dot{\vec{r}} \cdot \nabla \chi + \frac{d\chi}{dt} \right] = \\ &= \frac{d}{dt} \frac{\partial \chi}{\partial \dot{r}_i} - \sum_{k=1}^3 \dot{r}_k \frac{\partial}{\partial r_i} \frac{\partial \chi}{\partial r_k} - \frac{\partial}{\partial r_i} \frac{d\chi}{dt} = \\ &= \sum_{k=1}^3 \frac{\partial^2 \chi}{\partial r_k \partial r_i} \dot{r}_k + \frac{\partial^2 \chi}{\partial t \partial r_i} - \sum_{k=1}^3 \frac{\partial^2 \chi}{\partial r_i \partial r_k} \dot{r}_k - \frac{\partial^2 \chi}{\partial r_i \partial t} = 0 \end{aligned}$$

Dvs. $\frac{d}{dt} \chi(\vec{r}, t)$ uppfyller L.E. $\Rightarrow L'$ ger samma rörelse-ekvationer som L. Detta gäller allmänt, vi kan alltid lägga till $\frac{dM(\vec{r}, t)}{dt}$ utan att rörelseekvationerna ändras.

Hamiltonfunktioner (energifunktioner)

Def: $h(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t) = \sum_{k=1}^f \dot{q}_k \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} - L(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$

Om gäller

$$\frac{dh}{dt} = \sum_{k=1}^f \left\{ \ddot{q}_k \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} + \dot{q}_k \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right\} - \frac{\partial L}{\partial t}$$

$$= \sum_{k=1}^f \left\{ \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \ddot{q}_k + \frac{\partial L}{\partial q_k} \dot{q}_k \right\} - \frac{\partial L}{\partial t} = - \frac{\partial L}{\partial t}$$

Om Lagrangefunktionen ej beror explicit av t gäller

$$\frac{dh}{dt} = 0 \quad \text{dvs} \quad h(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t) = \text{konstant}$$

EX. $L = T - V = \frac{1}{2} m \dot{\vec{r}}^2 - V(\vec{r})$

$$\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = m \dot{x} \quad ; \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{y}} = m \dot{y} \quad ; \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{z}} = m \dot{z}$$

$$\Rightarrow h = \sum_{k=1}^f \dot{q}_k \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} - L = m \dot{\vec{r}}^2 - \frac{1}{2} m \dot{\vec{r}}^2 + V(\vec{r}) =$$

$$= \frac{1}{2} m \dot{\vec{r}}^2 + V(\vec{r}) = T + V = E$$

I detta specialfall gäller alltså: $h = E$

Obs! Detta gäller ej alltid!

Def: $P_k = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} =$ rörelsemängd som är kanoniskt konjugerad till q_k (eller kort och gott den kanoniska rörelse mängden)

Obs!

Om $L = L(q_1, \dots, q_{k-1}, q_{k+1}, \dots, q_f, \dot{q}, t)$
 $\left\{ \begin{array}{l} q_k \text{ är cykliskt (aktas)} \end{array} \right.$

gäller

$$\frac{\delta L}{\delta q_k} = \frac{\partial L}{\partial q_k} - \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) = 0$$

$\underbrace{\hspace{10em}}_0$
 $\underbrace{\hspace{10em}}_{\dot{P}_k}$

du,

$P_k =$ konstant för cykliskt q_k

EX/ Laddad partikel i elektromagnetiskt fält

$$P_k = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} = m\dot{q}_k + \frac{e}{c} A_k(\vec{q}, t)$$

$\underbrace{\hspace{10em}}_{\text{kinetiska impulsen}}$
 \quad
 $\underbrace{\hspace{10em}}_{\text{kanoniska impulsen}}$

Symmetrier och bevarandelagar

Antag att

$L = L(q, \dot{q}) = T(q, \dot{q}) - V(q)$ - mycket explicit tidsberoende.

där

$T = \sum_{j,k=1}^n C_{jk} \dot{q}_j \dot{q}_k$ - homogen funktion av grad 2 i \dot{q}

Utnyttja nu Eulers teorem (övn. 2.6) på T

$\Rightarrow \sum_{i=1}^n \dot{q}_i \cdot \frac{\partial T}{\partial \dot{q}_i} = 2T$

[Eulers teorem visas enkelt:

Antag $F(\lambda x_1, \dots, \lambda x_n) = \lambda^N F(x_1, \dots, x_n)$

Derivera m.p. λ och sätt $\lambda = 1$

V.L. = $\frac{d}{d\lambda} F(\lambda x_1, \dots, \lambda x_n) \Big|_{\lambda=1} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial F}{\partial x_i} \frac{d\lambda x_i}{d\lambda} \Big|_{\lambda=1} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial F}{\partial x_i} \cdot x_i$

H.L. = $\frac{d}{d\lambda} (\lambda^N \cdot F(x_1, \dots, x_n)) \Big|_{\lambda=1} = N \cdot \lambda^{N-1} \cdot F \Big|_{\lambda=1} = N \cdot F$

]

Alltså gäller

$h = \underbrace{\sum_{i=1}^n \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \dot{q}_i}_{2T} - L = 2T - T + U = T + U = E$

$h = E$ är i detta fall en rörelsekonstant, be

$\frac{dE}{dt} = \frac{dh}{dt} = - \frac{\partial L}{\partial t} = 0$

enl. tidigast (s.30)

Pga att vi har ett autonamt och skleronamt system.

$\frac{\partial L}{\partial t} = 0$

T homogen fun. av grad 2 i \dot{q}

Noethers teorem

Antag att $L = L(\underline{q}, \underline{\dot{q}})$ beskriver ett autonomt system som är invariant under transformationen

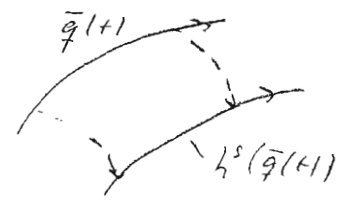
$$\underline{q} \rightarrow \underline{h}^s(\underline{q})$$

där s är en reell, kontinuerlig parameter och $\underline{h}^{s=0}(\underline{q}) = \underline{q}$ är identitetstransformationen. Det existerar då en rörelsekonstant given av

$$I(\underline{q}, \underline{\dot{q}}) = \sum_{i=1}^f \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \frac{d}{ds} \underline{h}_i^s(\underline{q}) \Big|_{s=0}$$

Beweis: Låt $\underline{q} = \underline{p}$ vara en lösning till

Lagranges ekvationer. Entydigt vänt antagande är då $\underline{q}(s,t) = \underline{\phi}(s,t) = \underline{h}^s(\underline{p}(t))$ också en lösning.

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} (\underline{\phi}(s,t), \dot{\underline{\phi}}(s,t)) \right) = \frac{\partial L}{\partial q_i} (\underline{\phi}(s,t), \dot{\underline{\phi}}(s,t)) \quad i=1, \dots, f \quad (1)$$

Vidare är L invariant

$$\Rightarrow \frac{d}{ds} L(\underline{\phi}(s,t), \dot{\underline{\phi}}(s,t)) = \sum_{i=1}^f \left[\frac{\partial L}{\partial q_i} \frac{d\phi_i}{ds} + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \frac{d\dot{\phi}_i}{ds} \right] = 0 \quad (2)$$

$$(1) \& (2) \Rightarrow \sum_{i=1}^f \left[\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) \frac{d\phi_i}{ds} + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \frac{d}{dt} \frac{d\phi_i}{ds} \right] = 0 = \frac{d}{dt} I \quad \square$$

Exempel

Betrakta
$$L = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i \dot{\vec{r}}_i^2 - U(r_1, \dots, r_n)$$

i) Antag att systemet är invariant under translation längs med x-axeln:

$$h^s: \vec{r}_i \rightarrow \vec{r}_i + s \hat{x} \quad i=1, \dots, n$$

$$\Rightarrow \left. \frac{d}{ds} h^s(\vec{r}_i) \right|_{s=0} = \hat{x}$$

$$\Rightarrow I = \sum_{i=1}^f \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_f} \left. \frac{d}{ds} h^s(q_f) \right|_{s=0} = \sum_{i=1}^n m_i \dot{\vec{r}}_i \cdot \hat{x} = \sum_{i=1}^n p_x^{(i)} = P_x$$

\Rightarrow Invariant för translation i riktning $\hat{n} \Rightarrow P_n$ är bevarat!

ii) Invariant under rotation kring z-axeln

$$\begin{aligned} \vec{r}_i &= (x^{(i)}, y^{(i)}, z^{(i)}) \rightarrow \vec{r}_i' = (x'^{(i)}, y'^{(i)}, z'^{(i)}) = \\ &= (x^{(i)} \cos s + y^{(i)} \sin s, -x^{(i)} \sin s + y^{(i)} \cos s, z^{(i)}) \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \left. \frac{d}{ds} \vec{r}_i' \right|_{s=0} = (y^{(i)}, -x^{(i)}, 0) = \vec{r}_i \times \hat{z}$$

$$\Rightarrow I = \sum_{i=1}^n m_i \dot{\vec{r}}_i \cdot (\vec{r}_i \times \hat{z}) \stackrel{\text{vektoranalys}}{=} \sum_{i=1}^n \hat{z} \cdot (m_i \dot{\vec{r}}_i \times \vec{r}_i) = -\hat{z} \cdot \vec{L} = -L_z$$

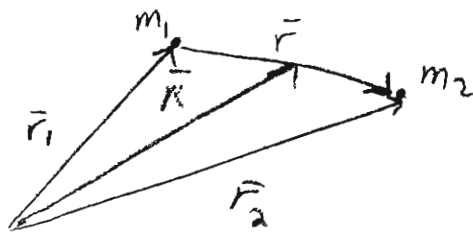
\Rightarrow Invariant under rotation kring \hat{n} -axeln

$$\Rightarrow L_n = \vec{L} \cdot \hat{n} \text{ är bevarat!}$$

Not. Pss. ger invariant under translation i t att totala energin är bevarad (kan ses från denna version av Noethers teorem) Se övningsuppgift 2.17.

Centralkrafter och tvåkropparsproblemet

Betrakta två massor m_1 och m_2 med endast inre krafter.

Antag att potentialen U endast beror på \bar{r} , $\dot{\bar{r}}$, och ej på \bar{r}_1 , \bar{r}_2 direkt.

$$\Rightarrow L = T - U = T(\dot{\bar{R}}, \dot{\bar{r}}) - U(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, \dots)$$

Masscentrum ges av

$$\bar{R} = \frac{m_1 \bar{r}_1 + m_2 \bar{r}_2}{m_1 + m_2}$$

Relativa koordinaten ges av

$$\bar{r} = \bar{r}_2 - \bar{r}_1$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \bar{r}_1 = \bar{R} + \bar{r}_1' \\ \bar{r}_2 = \bar{R} + \bar{r}_2' \end{cases} ; \quad \begin{cases} \bar{r}_1' = -\frac{m_2}{m_1 + m_2} \bar{r} \\ \bar{r}_2' = \frac{m_1}{m_1 + m_2} \bar{r} \end{cases}$$

Den kinetiska energin ges av

$$\begin{aligned} T &= \frac{1}{2} m_1 \dot{\bar{r}}_1^2 + \frac{1}{2} m_2 \dot{\bar{r}}_2^2 = \\ &= \frac{1}{2} m_1 [\dot{\bar{R}}^2 + \dot{\bar{r}}_1'^2 + 2\dot{\bar{R}} \cdot \dot{\bar{r}}_1'] + \frac{1}{2} m_2 [\dot{\bar{R}}^2 + \dot{\bar{r}}_2'^2 + 2\dot{\bar{R}} \cdot \dot{\bar{r}}_2'] = \\ &= \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}^2 + \frac{1}{2} m_1 \frac{m_2^2}{(m_1 + m_2)^2} \dot{\bar{r}}^2 + \frac{1}{2} m_2 \frac{m_1^2}{(m_1 + m_2)^2} \dot{\bar{r}}^2 = \\ &= \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}^2 + \frac{1}{2} \frac{m_1 m_2 (m_2 + m_1)}{(m_1 + m_2)^2} \dot{\bar{r}}^2 = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}^2 + \frac{1}{2} \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2} \dot{\bar{r}}^2 \end{aligned}$$

Def: Reducerade massan ges av

$$M = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2}$$

$$\Rightarrow T = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}^2 + \frac{1}{2} M \dot{\bar{r}}^2$$

Lagrangianen ges nu av (\bar{R} och \bar{r} är våra gen. koordinater)

$$L(\bar{R}, \dot{\bar{R}}, \bar{r}, \dot{\bar{r}}) = T - U = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}^2 + \frac{1}{2} M \dot{\bar{r}}^2 - U(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, \dots) \quad (1)$$

\bar{R} är cyklisk \Rightarrow rörelsekvationen för \bar{R} är trivial:

$$\frac{d}{dt} ((m_1 + m_2) \dot{\bar{R}}) = 0$$

Stryk första termen i (1) och koncentreras på den relativa rörelsen

$$\Rightarrow L(\bar{r}, \dot{\bar{r}}) = \frac{1}{2} M \dot{\bar{r}}^2 - U(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, \dots) \quad (2)$$

Vi har således reducerat problemet till ett enkroppsproblem för en partikel med massan m i potentialen U

Betrakta nu centralkrafter där

$$U(\bar{r}, \dot{\bar{r}}, \dots) = V(r)$$

$$\Rightarrow \vec{F}(\vec{r}) = -\vec{\nabla} V(r) = -\frac{dV}{dr} \vec{\nabla} r = -\frac{dV}{dr} \frac{\vec{r}}{r} = f(r) \hat{r}$$

dvs krafterna beror av $r = |\vec{r}|$ enbart och ej av \vec{r} .

L. E. geovox nu

$$\frac{d}{dt}(m\dot{r}_i) + \frac{\partial V}{\partial r_i} = 0$$

$$\Rightarrow m\ddot{\vec{r}} = -\vec{\nabla}V = \vec{F}(r) = f(r)\hat{r} = f(r)\frac{\vec{r}}{r}$$

Rörelsemängdsmomentet ges av

$$\vec{L} = \vec{r} \times \vec{p} = m\vec{r} \times \dot{\vec{r}}$$

$$\Rightarrow \frac{d\vec{L}}{dt} = m(\underbrace{\dot{\vec{r}} \times \dot{\vec{r}}}_0 \text{ by } \dot{\vec{r}} \parallel \dot{\vec{r}}) + m(\underbrace{\vec{r} \times \ddot{\vec{r}}}_0 \text{ by } \ddot{\vec{r}} = \frac{f(r)}{mr} \vec{r} \parallel \vec{r}) = 0$$

\vec{L} är en konstant vektor (till storlek och riktning)

Både \vec{r} och $\dot{\vec{r}}$ \perp $\vec{L} \Rightarrow$ Rörelsen sker i ett plan!

Orientera vårt koordinatsystem så att detta plan är \vec{r} xy-planet med origo i kraftcentrum. Rörelsekvationerna för polär vinkel är trivial ($\psi = \pi/2 = \text{konst}$). Välj planpolära koordinater för de resterande två frihetsgraderna.

(r, θ) - våra gen. koordinater

Lagrangianen (2) kan nu skrivas

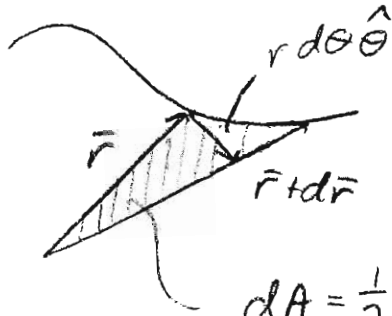
$$L = T - V = L(r, \theta, \dot{r}, \dot{\theta}) = \frac{1}{2}m(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2) - V(r) \quad (3)$$

Notera att θ är cyklisk

$$\Rightarrow p_\theta = \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = mr^2\dot{\theta} = l = \text{konst.} \quad (4)$$

OBS! l är beloppet av rörelsemängdsmomentet, $l = |\vec{L}|$

Anm

$$dA = \frac{1}{2} r r d\theta = \frac{1}{2} r^2 d\theta$$

$$\Rightarrow \frac{dA}{dt} = \frac{1}{2} r^2 \frac{d\theta}{dt} = \frac{L}{2\mu} = \text{konst.}$$

Keplers andra lag

Ortsvektorn från solen till en planet sveper över lika stora areor på lika långa tider.

Gäller allmänt för central potential, ej bara för grav. pot.

Den reducerade rörelsekvationen (för r) fås ur (3) med L.E.

$$\frac{\partial L}{\partial r} = \mu r \dot{\theta}^2 - \frac{\partial V}{\partial r} \quad ; \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = \mu \dot{r}$$

$$\text{L.E.} \Rightarrow \mu \ddot{r} = \mu r \dot{\theta}^2 - \frac{\partial V}{\partial r}$$

Sätt in ekv. (4) \Rightarrow

$$\mu \ddot{r} = \frac{l^2}{\mu r^3} - \frac{\partial V}{\partial r} \quad (5)$$

Enligt tidigare shown är $f(r) = -\frac{\partial V}{\partial r}$ ($\vec{F} = f(r)\hat{r}$)

$$\Rightarrow \mu \ddot{r} = \frac{l^2}{\mu r^3} + f(r) \quad (6)$$

Ekv. (6) kan förenklas ytterligare genom att multiplicera med \dot{r} och integrera. Alternativt kan vi utgå från totala energin

$$E = T + V = \frac{1}{2}m(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2) + V(r)$$

E är bevarad, ty vi har inga yttre krafter.

Ekv. (4) ger

$$E = \frac{1}{2}m\dot{r}^2 + \frac{1}{2}\frac{l^2}{mr^2} + V(r) = \text{konst.}$$

Lös ut \dot{r}

$$\dot{r} = (\pm) \sqrt{\frac{2}{m} \left(E - V(r) - \frac{l^2}{2mr^2} \right)} \quad (7)$$

Vi kan betrakta

$$V'(r) = V(r) + \frac{l^2}{2mr^2} \quad (8)$$

som en effektiv potential och vi har reducerat problemet till ett endimensionellt problem med rörelse i pot. V' .

Ekv. (7) kan formellt integreras då den är separabel:

$$dt = \frac{dr}{\sqrt{\frac{2}{m} (E - V'(r))}}$$

$$\Rightarrow t = \int_{r_0}^r \frac{dr}{\sqrt{\frac{2}{m} (E - V'(r))}} \quad \text{ger } r(t)$$

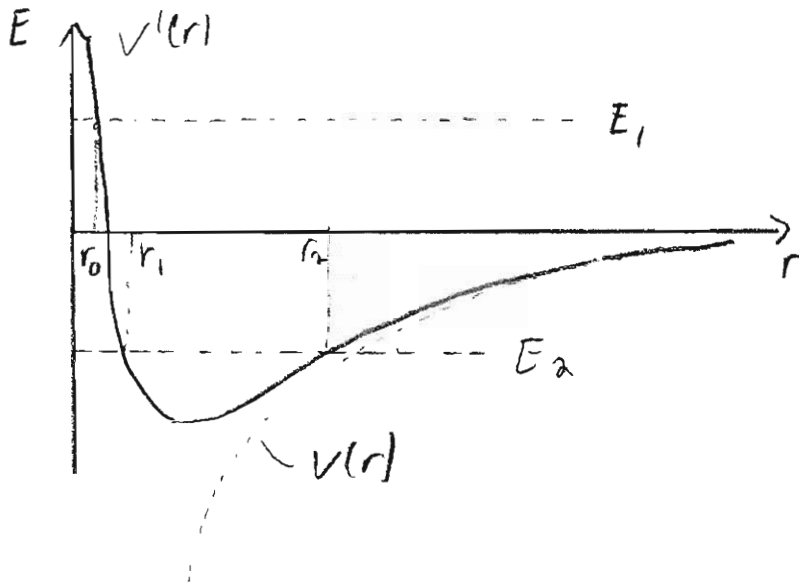
θ fås sedan genom att sätta in $r(t)$ i ekv. (4) och integrera

$$d\theta = \frac{l dt}{mr^2} \Rightarrow \theta = \int_0^t \frac{l dt}{m r^2(t)} + \theta_0$$

Lösn iingen ovan är formellt korrekt, men inte alltid så praktisk eller enkel i praktiken.

Betrakta nu en gravitations potential, $V(r) = -\frac{k}{r}$; $k > 0$

$$\Rightarrow V'(r) = V(r) + \frac{l^2}{2\mu r^2} = -\frac{k}{r} + \frac{l^2}{2\mu r^2}$$

$E_1 > 0 \Rightarrow$ obunden rörelse, alltid utanför r_0

$E_2 < 0 \Rightarrow$ bunden rörelse mellan r_1 och r_2

För fler exempel (för andra potentialer), se Goldstein, kap. 3.3.

Bankurvor

Ekv. (4) ger att

$$l dt = \mu r^2 d\theta$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} = \frac{l}{\mu r^2} \frac{d}{d\theta}$$

Ekv. (6) kan då skrivas

$$\frac{l}{r^2} \frac{d}{d\theta} \left(\frac{l}{\mu r^2} \frac{dr}{d\theta} \right) - \frac{l^2}{\mu r^3} = f(r)$$

(9) ger $r(\theta)$
Lättare att lösa än $r(t)$!

Byt variabel till $u = \frac{1}{r}$

$$\Rightarrow du = -\frac{1}{r^2} dr \quad \Rightarrow dr = -r^2 du$$

(9) blir nu

$$lu^2 \frac{d}{d\theta} \left(-\frac{l}{m} \frac{du}{d\theta} \right) - \frac{l^2}{m} u^3 = f\left(\frac{1}{u}\right)$$

$$\Rightarrow \frac{d^2u}{d\theta^2} + u = -\frac{m}{l^2 u^2} f\left(\frac{1}{u}\right) \tag{10}$$

Man kan också utgå från energirelationen (7)

$$\dot{r} = \sqrt{\frac{2}{m} \left(E - V(r) - \frac{l^2}{2mr^2} \right)}$$

Enligt ovan blir

$$\dot{r} = \frac{dr}{dt} = \frac{l}{mr^2} \frac{dr}{d\theta} = -\frac{l}{m} \frac{du}{d\theta}$$

$$\Rightarrow \frac{du}{d\theta} = -\sqrt{\frac{2m}{l^2} \left(E - V\left(\frac{1}{u}\right) - \frac{l^2}{2m} u^2 \right)} \tag{11}$$

För gravitationspotentialen, $V(r) = -\frac{k}{r} \Rightarrow V\left(\frac{1}{u}\right) = -ku$
får vi

$$\frac{du}{d\theta} = -\sqrt{\frac{2m}{l^2} (E + ku) - u^2}$$

Kvadrera!

$$\Rightarrow \left(\frac{du}{d\theta} \right)^2 = \frac{2m}{l^2} (E + ku) - u^2$$

Kvadratkomplettera! \rightarrow

$$\left(\frac{du}{d\theta}\right)^2 + \left[u - \frac{Mk}{l^2}\right]^2 = \frac{2M}{l^2}E + \left(\frac{Mk}{l^2}\right)^2 = \left(\frac{Mk}{l^2}\right)^2 \left(1 + \frac{2El^2}{Mk^2}\right)$$

Def: $p = \frac{l^2}{kM}$; $e = \sqrt{1 + \frac{2El^2}{Mk^2}}$ (12)

$$\Rightarrow \left(\frac{du}{d\theta}\right)^2 + \left(u - \frac{1}{p}\right)^2 = \frac{e^2}{p^2} \quad (13)$$

Detta ser ju ut som ekv. för en ellips $\left[\left(\frac{x}{a}\right)^2 + \left(\frac{y}{b}\right)^2 = 1\right]$

Man kan gissa en lösning och se att

$$u - \frac{1}{p} = \frac{e}{p} \cos \theta \quad (14)$$

satisfiera ekv (12). Ekv. (13) är då vår lösning $u = u(\theta)$.

Återgång till r ger

$$\frac{1}{r} - \frac{1}{p} = \frac{e}{p} \cos \theta$$

$$\Rightarrow \frac{1}{r} = \frac{e}{p} \cos \theta + \frac{1}{p}$$

$$\Rightarrow \boxed{r = \frac{p}{1 + e \cos \theta}} \quad (15)$$

Detta är våra bankurvor för Kepler problemet

För alternativ härledning, se Goldstein, kap 3.7.

Analys av banorna

$$r = \frac{p}{1 + e \cos \theta} \Rightarrow r = p - e r \cos \theta$$

Byt till kartesiska koordinater

$$\begin{cases} x = r \cos \theta \\ y = r \sin \theta \end{cases}$$

$$\Rightarrow x^2 + y^2 = r^2 = (p - e x)^2 = p^2 - 2 e p x + e^2 x^2$$

$$\Rightarrow (1 - e^2) \left[x^2 + 2 \frac{e p}{1 - e^2} x + \left(\frac{e p}{1 - e^2} \right)^2 \right] + y^2 = p^2 + \frac{(e p)^2}{(1 - e^2)^2} = \frac{p^2}{1 - e^2}$$

$$\Rightarrow \left(x + \frac{e p}{1 - e^2} \right)^2 + \frac{y^2}{1 - e^2} = \frac{p^2}{(1 - e^2)^2}$$

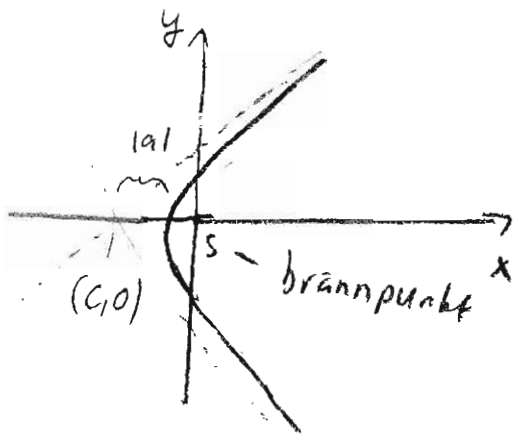
Def: $a = \frac{p}{1 - e^2}$; $c = \frac{e p}{1 - e^2}$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{(x + c)^2}{a^2} + \frac{y^2}{a^2 - c^2} = 1} \quad (16) \text{ k\u00e4gelsnitt!}$$

Tre fall

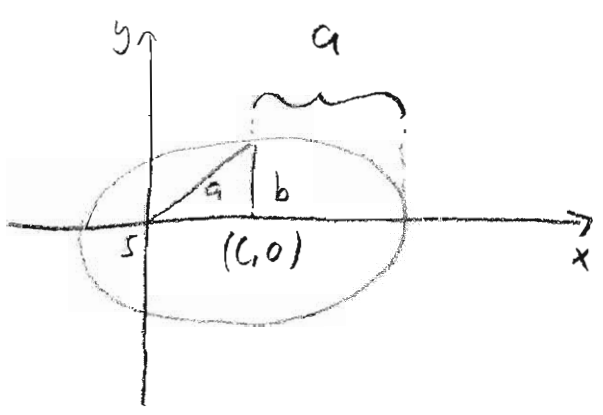
(i) $e > 1$ dus $E > 0 \Rightarrow |c| > |a|$

\Rightarrow Hyperbel

(ii) $e < 1$ dus $E < 0 \Rightarrow |c| < |a|$

\Rightarrow Ellips

$$b^2 = a^2 - c^2 = \frac{p^2}{1 - e^2} = ap$$

a - halva storaxeln

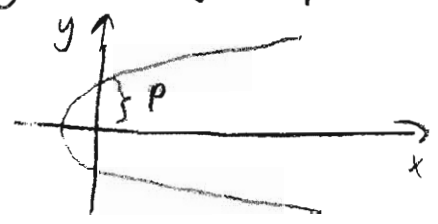
b - halva tillaxeln

Specialfall: $e = 0 \Rightarrow$ cirkel

(iii) $e = 1$ dus $E = 0$

\Rightarrow Parabel (kan ej ses från (16) som gäller då $E \neq 1$)

$$r = \frac{p}{1 + \cos \theta} \Rightarrow y^2 + 2px - p^2 = 0$$

Keplers första lag:

Planeterna rör sig i elliptiska banor med solen i ena brännpunkten

Not 2-kropparsapproximation

Ytan som orbiteraktorn sveper över är

$$A = \pi ab = \pi a \sqrt{ap} = \pi a^{3/2} \sqrt{p}$$

Kepler II $\Rightarrow \frac{dA}{dt} = \frac{1}{2} \frac{l}{M} \Rightarrow A = \frac{1}{2} \frac{l}{M} T$; T = perioden

$$\Rightarrow \pi a^{3/2} \sqrt{p} = \frac{1}{2} \frac{l}{M} T$$

$$\Rightarrow \frac{a^3}{T^2} = \frac{1}{\pi^2 p} \frac{l^2}{(2M)^2} = \frac{kM}{\pi^2 l^2} \frac{l^2}{4M^2} = \frac{k}{4\pi^2 M}$$

\swarrow l^2/kM

$k = G m_1 m_2$; $M = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2}$

$$\Rightarrow \frac{a^3}{T^2} = \frac{G m_1 m_2}{4\pi^2 m_1 m_2} \cdot (m_1 + m_2) = \frac{G (m_1 + m_2)}{4\pi^2}$$

Om $m_1 \gg m_2$

$$\Rightarrow \frac{a^3}{T^2} \approx \frac{G m_1}{4\pi^2} = \text{konst}$$

Keplers tredje lag:

För alla planeter i ett planetsystem är förhållandet mellan kuben på storaxeln och kvadraten på perioden konstant.

Exempel: Solsystemet

<u>Planet</u>	<u>a (AU)</u>	<u>T (år)</u>	<u>a^3/T^2</u>
Mercurius	0,39	0,24	1,00
Venus	0,72	0,62	0,99
Jorden	1,00	1,00	1,00
Mars	1,52	1,9	0,97
Jupiter	5,2	11,9	0,99
Saturnus	9,5	29,5	0,99
Uranus	19,1	84,0	0,97
Neptunus	30,1	164,8	1,00
Pluto	39,3	247,7	0,99

Små svängningar

V_i befinner oss vid jämvikt om de generaliserade krakterna är noll,

$$Q_i = - \left(\frac{\partial V}{\partial q_i} \right)_0 = 0$$

om taget i jämviktpunkten \underline{q}_0

Utveckla kring \underline{q}_0 :

$$q_i = q_{0i} + \eta_i$$

η_i avvikelser från jämvikt
jämviktläget

Taylor-utveckla V (antag att vi har ett autonomt system)

$$V(q_1, \dots, q_f) = V(q_{01}, \dots, q_{0f}) + \sum_i \left(\frac{\partial V}{\partial q_{i0}} \right) \eta_i + \frac{1}{2} \sum_{ij} \left(\frac{\partial^2 V}{\partial q_i \partial q_j} \right)_0 \eta_i \eta_j + \dots$$

||
0

Vi kan byta gen koordinater η_i och stryka den första konstanta termen: V (där strykt $V(\underline{q}_0) = \text{konst.}$). Potentialen blir då

$$V = \sum_{ij} \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 V}{\partial q_i \partial q_j} \right)_0 \eta_i \eta_j \equiv \sum_{ij} \frac{1}{2} V_{ij} \eta_i \eta_j$$

Kinetiska energin ges av (antag att vi har tids oberoende bräng):

$$T = \sum_{ij} \frac{1}{2} m_{ij} \dot{q}_i \dot{q}_j = \sum_{ij} \frac{1}{2} m_{ij} \dot{\eta}_i \dot{\eta}_j$$

Koefficienterna $m_{ij} = m_{ij}(\underline{q})$. Taylor utveckla och behåll lägsta

ordningar i η : $m_{ij}(\underline{q}) = m_{ij}(\underline{q}_0) + \dots \approx T_{ij}$

||
 T_{ij}

$$\Rightarrow T = \frac{1}{2} \sum_{ij} T_{ij} \dot{\eta}_i \dot{\eta}_j$$

$$\Rightarrow L = T - V = \frac{1}{2} \sum_{ij} (T_{ij} \dot{\eta}_i \dot{\eta}_j - V_{ij} \eta_i \eta_j)$$

L.E. ger oss rörelseekvationerna

$$\sum_j T_{ij} \ddot{\eta}_j + \sum_j V_{ij} \eta_j = 0 \quad (*)$$

detta ett system av andra ordningens differentialekvationer med konstanta koefficienter.

I de flesta fall kan vi formulera systemet så att T_{ij} är diagonalt (detta diagonaliserar systemet). Vi får då

$$T_i \ddot{\eta}_i + \sum_j V_{ij} \eta_j = 0 \quad (**)$$

vilket är lättare att integrera.

Ansätt en lösning på formen

$$\eta_i = C a_i e^{-i\omega t}$$

Sätt in i (*) och vi får

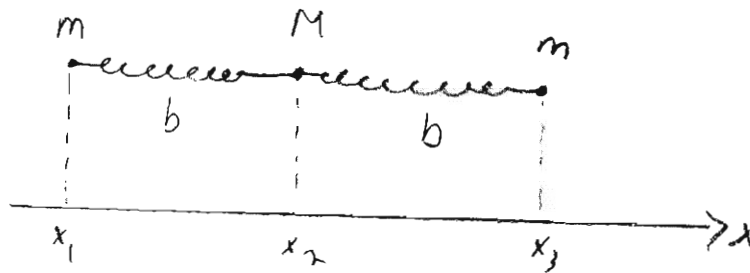
$$\sum_j (V_{ij} a_j - \omega^2 T_{ij} a_j) = 0 \quad (***)$$

Homogent ekv. system för a_j . Har icke-trivial lösning endast om determinanten för koefficientmatrisen försvinner

$$\det(V_{ij} - \omega^2 T_{ij}) = 0 \quad (***)$$

Lös denna s.k. karakteristiska ekvation, så erhåller vi egentrekvenserna ω . För var och en av dessa, lös ekv. (***) för amplituderna a_i . Vår totala lösning \vec{a} sedan en linjär kombination av alla dessa lösningar.

Exempel: Fria vibrationer hos en linjär triatomär molekyl.

Tre massor: m, m och M

Trä fjädrar: fjäderkonstant k , naturliga längden b

PotentiaLEN ges då av

$$V = \frac{1}{2} k (x_2 - x_1 - b)^2 + \frac{1}{2} k (x_3 - x_2 - b)^2$$

Jämvikt gäller då fjädrarna har sina naturliga längder b ,
dvs då

$$x_{02} - x_{01} = b = x_{03} - x_{02}$$

Inför nya koordinater η som anger avvikelsen från jämviktsläget,

$$\eta_i = x_i - x_{0i}$$

PotentiaLEN blir då

$$V = \frac{1}{2} k (\eta_2 - \eta_1)^2 + \frac{1}{2} k (\eta_3 - \eta_2)^2 =$$

$$= \frac{1}{2} k (\eta_1^2 + 2\eta_2^2 + \eta_3^2 - 2\eta_1\eta_2 - 2\eta_2\eta_3)$$

Kinetische energien ges an

$$T = \frac{1}{2} m (\dot{\eta}_1^2 + \dot{\eta}_3^2) + \frac{1}{2} M \dot{\eta}_2^2$$

Lagrangianen bilden

$$L = T - V = \frac{1}{2} m (\dot{\eta}_1^2 + \dot{\eta}_3^2) + \frac{1}{2} M \dot{\eta}_2^2 - \frac{1}{2} k (\eta_1^2 + 2\eta_2^2 + \eta_3^2 - 2\eta_1\eta_2 - 2\eta_2\eta_3)$$

L.E. ger da rörelsekvationerna

$$\begin{cases} m\ddot{\eta}_1 + k(\eta_1 - \eta_2) = 0 \\ M\ddot{\eta}_2 + k(2\eta_2 - \eta_1 - \eta_3) = 0 \\ m\ddot{\eta}_3 + k(\eta_3 - \eta_2) = 0 \end{cases} \quad (1)$$

Ansatz

$$\eta_i = a_i e^{i\omega t} \quad (2)$$

Insatt i (1) ger detta

$$\begin{cases} -m\omega^2 a_1 + k a_1 - k a_2 = 0 \\ -M\omega^2 a_2 + 2k a_2 - k a_1 - k a_3 = 0 \\ -m\omega^2 a_3 + k a_3 - k a_2 = 0 \end{cases} \quad (3)$$

$$\Rightarrow \begin{pmatrix} k - m\omega^2 & -k & 0 \\ -k & 2k - M\omega^2 & -k \\ 0 & -k & k - m\omega^2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{pmatrix} = 0 \quad (4)$$

Ekv. (4) har en icke-trivial lösning endast om determinanten för koefficientmatrisen är noll, dvs om

$$\begin{vmatrix} k - \omega^2 m & -k & 0 \\ -k & 2k - \omega^2 M & -k \\ 0 & -k & k - \omega^2 m \end{vmatrix} = 0$$

$$\Rightarrow (k - \omega^2 m)^2 (2k - \omega^2 M) - k^2 (k - \omega^2 m) - k^2 (k - \omega^2 m) = 0$$

$$\Rightarrow (k - \omega^2 m) [(k - \omega^2 m)(2k - \omega^2 M) - 2k^2] = 0$$

$$\Rightarrow (k - \omega^2 m) [2k^2 - k\omega^2 M - 2k\omega^2 m + \omega^4 m M - 2k^2] = 0$$

$$\Rightarrow \omega^2 (k - \omega^2 m) (\omega^2 m M - k(2m + M)) = 0 \tag{5}$$

Denna kubiska ekvation i ω^2 har uppenbart tre lösningar

$$\left\{ \begin{array}{l} \omega_1 = \pm 0 \end{array} \right. \tag{6a}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} \omega_2 = \pm \sqrt{\frac{k}{m}} \end{array} \right. \tag{6b}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} \omega_3 = \pm \sqrt{\frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{M}\right)} \end{array} \right. \tag{6c}$$

(6a) ger rätlinjig rörelse hos hela systemet (dvs konstant hastighet åt höger eller vänster). De andra två Ekv. ger oscillationer.

För att hitta lösningarna sätter vi in värdet ω_i i ekv. (3),

$$\begin{cases} (k - m\omega_i^2) a_{1i} - k a_{2i} = 0 & (7a) \end{cases}$$

$$\begin{cases} -k a_{1i} + (2k - M\omega_i^2) a_{2i} - k a_{3i} = 0 & (7b) \end{cases}$$

$$\begin{cases} -k a_{2i} + (k - m\omega_i^2) a_{3i} = 0 & (7c) \end{cases}$$

och löser dessa för vart och ett av de tre fallen för ω_i .

i/ $\omega_i = 0$

Ekv. (7) blir

$$\begin{cases} k(a_{11} - a_{21}) = 0 \\ k(a_{11} + 2a_{21} - a_{31}) = 0 \\ k(-a_{21} + a_{31}) = 0 \end{cases}$$

Dessa ekv. har den uppenbara lösningen $a_{11} = a_{21} = a_{31} = C_1$ där C_1 är en konstant. Vi återkommer till denna sak, s. 54.

ii/ $\omega_2 = \sqrt{\frac{k}{m}}$

Ekv. (7) blir nu

$$\begin{cases} -k a_{22} = 0 \\ -k a_{12} + (2k - M \frac{k}{m}) a_{22} - k a_{32} = 0 \\ -k a_{22} = 0 \end{cases}$$

Den första och tredje ekv. ger att $a_{22} = 0$, den andra ger då att $a_{12} = -a_{32} = C_2$

Lösningen är alltså

$$\begin{cases} \eta_{12} = C_2 e^{-i\sqrt{\frac{k}{m}}t} \\ \eta_{22} = 0 \\ \eta_{23} = -C_2 e^{-i\sqrt{\frac{k}{m}}t} = -\eta_{12} \end{cases}$$

dis mellanatomer är i vilka och de två andra atomerna svänger i motfas med vinkel frekvensen $\omega_2 = \sqrt{\frac{k}{m}}$

$\omega_2 = -\sqrt{\frac{k}{m}}$ ger samma lösning, men med en egen konstant C_2'

$$\begin{cases} \eta'_{12} = C_2' e^{-i\sqrt{\frac{k}{m}}t} \\ \eta'_{22} = 0 \\ \eta'_{23} = -C_2' e^{-i\sqrt{\frac{k}{m}}t} \end{cases}$$

iii/ $\omega_3 = \sqrt{\frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{M}\right)}$

Ekv. (7) blir nu

$$\begin{cases} \left(k - m \frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{M}\right)\right) a_{13} - k a_{23} = 0 \\ -k a_{13} + \left(2k - M \frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{M}\right)\right) a_{23} - k a_{33} = 0 \\ -k a_{23} + \left(k - m \frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{M}\right)\right) a_{33} = 0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} -\frac{2m}{M} k a_{13} - k a_{23} = 0 & (8a) \\ -k a_{13} - \frac{M}{m} k a_{23} - k a_{33} = 0 & (8b) \\ -k a_{23} - \frac{2m}{M} k a_{33} = 0 & (8c) \end{cases}$$

(8a) ger att

$$a_{23} = -\frac{2m}{M} a_{13} \quad (9)$$

(8c) ger att

$$a_{33} = -\frac{M}{2m} a_{23} \stackrel{(9)}{=} \frac{M}{2m} \frac{2m}{M} a_{13} = a_{13} \quad (10)$$

Wats $a_{13} = C_3$. Lösningen blir nu

$$\begin{cases} \eta_{13} = C_3 e^{i\omega_3 t} \\ \eta_{23} = -\frac{2m}{M} C_3 e^{i\omega_3 t} \\ \eta_{33} = C_3 e^{i\omega_3 t} \end{cases}$$

Molekyl 1 d 3 svängar således i fas och molekyl 2 svänger i motsatt med lite annan amplitud.

$\omega_3 = -\sqrt{\frac{k}{m} \left(1 + \frac{2m}{m}\right)}$ ger samma lösning för a_{13}, a_{23}, a_{33} , men med en egen konstant C_3' , dvs den totala lösningen för ω_3 blir

$$\begin{cases} \eta_{13} = C_3 e^{i\omega_3 t} + C_3' e^{-i\omega_3 t} \\ \eta_{23} = -\frac{2m}{m} C_3 e^{i\omega_3 t} - \frac{2m}{m} C_3' e^{-i\omega_3 t} \\ \eta_{33} = C_3 e^{i\omega_3 t} + C_3' e^{-i\omega_3 t} \end{cases}$$

i/ Låt oss nu betrakta $\omega_1 = 0$ vidare. Man skulle kunna tro att

$\eta_i = C_1$ är vår lösning. Den är dock ofullständig då den inte kan uppfylla alla värubegynnelse villkor $\eta_i(0) = \eta_i^0, \dot{\eta}_i(0) = v_i^0$

Vilket istället göra ansatsen

$$\eta_i = a_i + b_i t$$

vilket insatt i rörelse ekvationerna (1) ger oss

$$\begin{cases} k(a_1 + b_1 t - a_2 - b_2 t) = 0 \\ k(2a_2 + 2b_2 t - a_1 - b_1 t - a_3 - b_3 t) = 0 \\ k(a_3 + b_3 t - a_2 - b_2 t) = 0 \end{cases}$$

Om dessa ska gälla för godtyckliga t måste (p.s.s som tidigare)

$$\begin{cases} a_1 = a_2 = a_3 = C_1 \\ b_1 = b_2 = b_3 = C_1' \end{cases}$$

Lösningen är således

$$\begin{cases} \eta_{11} = C_1 + C_1' t \\ \eta_{21} = C_1 + C_1' t \\ \eta_{31} = C_1 + C_1' t \end{cases}$$

dvs rätlinjig rörelse med konstant hastighet.

Hamiltons ekvationer

(kap 8 i Goldstein)

För ett system med n frihetsgrader ges Lagranges ekvationer n st 2:a ordningens differentialekvationer för $q(t)$. Vi vet att ett sådant system alltid kan skrivas om som ett system av $2n$ st 1:a ordningens differentialekvationer genom att införa n nya variabler, t ex $y_k = \dot{q}_k$. Vi har dock redan infört sådana variabler,

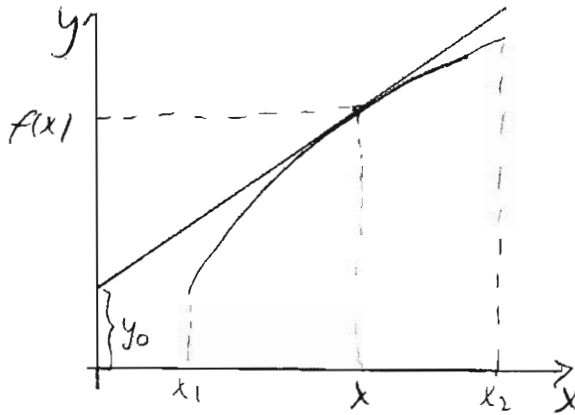
$$p_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$$

dvs våra kanoniska rörelsemängder. Vi vill således byta variabler från $(q(t), \dot{q}(t))$ till $(q(t), p(t))$ och söka de $2n$ ekvationer som ges $q(t), p(t)$.

Denna typ av transformation ($\dot{q}_k \rightarrow p_k$) kallas för Legendretransformation. Låt oss studera detta närmare.

Frågeställningen är: När kan vi transformera oss från $L(q, \dot{q}, t)$ till $H(q, p, t)$ och hur ser rörelsekvationerna ut?

Legendre transform

Allmänt

Beakta kurvan

$$y = f(x), \quad x_1 \leq x \leq x_2$$

$$\frac{d^2f}{dx^2} \neq 0$$

Vi kan skriva

$$y - y_0 = x \cdot \frac{df}{dx}(x)$$

Def en ny variabel

$$z = \frac{df}{dx} \quad \Rightarrow \quad x = x(z) \quad \text{genom inversion}$$

Uttryck $-y_0$ som funktion av z .

$$-y_0 = xz - y = x(z) \cdot z - f(x(z))$$

Def: Legendretransformen Lf av f ges av

$$Lf(z) = x(z) \cdot z - f(x(z))$$

Jfr. övn. 214!

Vi har med andra ord transformerat oss från en funktion av x till en ny funktion av z .

Notera

$$\frac{d}{dz} \mathcal{L}f(z) = \frac{d}{dz} (x(z) \cdot z - f(x(z))) =$$

$$= \frac{dx}{dz} \cdot z + x \cdot 1 - \frac{df}{dx} \frac{dx}{dz} = x$$

=> Den gamla variabeln erhålles som derivatan av Legendretransformen n.g.p. den nya variabeln.

P.s som den nya variabeln definierades som derivatan av f.

Ex $f(x) = \frac{1}{2} m x^2$

=> $z = \frac{df}{dx} = mx \Rightarrow x = \frac{z}{m}$

$\mathcal{L}f(z) = x(z) \cdot z - f(x(z)) = \frac{z}{m} \cdot z - \frac{1}{2} m \left(\frac{z}{m}\right)^2 = \frac{1}{2m} z^2$

Obs. att $\frac{d\mathcal{L}f}{dz} = \frac{1}{m} z = x$!

Betrakta nu

$L = L(q, \dot{q}, t)$
↑ gamla variabeln

Def. $p = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}}$ - nya variabeln

=> $\mathcal{L}L = \dot{q}(p) \cdot p - L(q, \dot{q}(p), t) = H(q, p, t)$
↑ fkn. av p

Hamiltonfunktionen med kansnärliga rörelsemängden som variabel!

Anm

$$\text{Sätt } \phi(z) = \mathcal{L}f(z) = xz - f(x/z)$$

Betrakta

$$\mathcal{L}\phi(x) = z \cdot \frac{d\phi}{dz} - \phi(z(x)) = z \cdot x - xz + f = f$$

OK så länge alla delar upp för sig bra, speciellt då

$$x = \frac{d\phi}{dz} = \frac{dx}{dz} \cdot z + x \cdot 1 - \frac{df}{dz} \quad \bar{\text{är snällt}}$$

$$\frac{1}{dz/dx} = \frac{1}{d^2f/dx^2} \quad \leftarrow \text{måtte vara snällt.}$$

$$\Rightarrow f \rightarrow \mathcal{L}f \quad \bar{\text{är entydig}} \text{ då } \frac{d^2f}{dx^2} \neq 0$$

Detta är också kravet på f för att $x = x(z)$ ska finnas.

Legendretransformation i fler variabler

Betrakta

$$F(x_1, \dots, x_m; u_1, \dots, u_n) \quad \text{med} \quad \det \left(\frac{\partial^2 F}{\partial x_k \partial x_i} \right) \neq 0 \quad (*)$$

Def. $y_k = \frac{\partial F}{\partial x_k}(x_1, \dots, x_m; u_1, \dots, u_n) \quad k=1, \dots, m$

Vi har nu (pga (*))

$$x_i = \varphi_i(y_1, \dots, y_m; u_1, \dots, u_n) \quad i=1, \dots, m$$

Def. Legendretransformen av F är

$$G \equiv \mathcal{L}F = \sum_{k=1}^m y_k p_k - F \quad \text{med} \quad \begin{cases} \frac{\partial G}{\partial y_k} = p_k \\ \frac{\partial G}{\partial u_i} = -\frac{\partial F}{\partial u_i} \end{cases}$$

Betrakta nu

$$L = L(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t) = L(q_1, \dots, q_f, \dot{q}_1, \dots, \dot{q}_f, t)$$

Def: $p_k = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k}$

\dot{q}_k - gamla variabler

p_k - nya variabler

Antag att $\det(\frac{\partial^2 L}{\partial \dot{q}_k \partial \dot{q}_l}) \neq 0$ så att $\underline{\dot{q}} = \underline{\dot{q}}(\underline{q}, \underline{p}, t)$

Legendretransformationen av L m.p. variablerna \underline{q} & \underline{p}

$$L(\underline{q}, \underline{p}, t) = H(\underline{q}, \underline{p}, t) = \sum_{k=1}^f \dot{q}_k p_k - L(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$$

fun av $(\underline{q}, \underline{p}, t)$

Beräkna differentielan av H på två sätt.

$$dH = \sum_{k=1}^f \left[\frac{\partial H}{\partial q_k} dq_k + \frac{\partial H}{\partial p_k} dp_k \right] + \frac{\partial H}{\partial t} dt$$

$$dH = \sum_{k=1}^f \left[d\dot{q}_k p_k + \dot{q}_k dp_k - \frac{\partial L}{\partial q_k} dq_k - \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} d\dot{q}_k \right] - \frac{\partial L}{\partial t} dt$$

$\underbrace{\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k}}_{p_k}$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{\partial H}{\partial p_k} = \dot{q}_k \\ \frac{\partial H}{\partial q_k} = -\frac{\partial L}{\partial q_k} \\ \frac{\partial H}{\partial t} = -\frac{\partial L}{\partial t} \end{cases}$$

Obs! Derivatorna i V.L. tas med $(\underline{q}, \underline{p}, t)$ som variabler medan de i H.L. tas med $(\underline{q}, \underline{\dot{q}}, t)$ som variabler. Allt utnyttja regler för Legendretransformation

Lagranges ekvationer ger nu

$$\frac{\partial L}{\partial q_k} = \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_k} \right) = \frac{d}{dt} p_k = \dot{p}_k \Rightarrow$$

Hamiltons kanoniska ekvationer

$$\frac{\partial H}{\partial p_k} = \dot{q}_k \quad ; \quad \frac{\partial H}{\partial q_k} = -\dot{p}_k \quad k=1, \dots, f$$

Not: f 2:a ordningens d.e \rightarrow $2f$ 1:a ordningens d.e.

Exempel: Harmonisk oscillator

$$L = \frac{1}{2} m \dot{q}^2 - \frac{1}{2} k q^2$$

$$\Rightarrow p = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = m \dot{q} \Rightarrow \dot{q} = \frac{p}{m}$$

$$H = \dot{q} p - L = \underbrace{\dot{q} p}_{\frac{p}{m} p} - \frac{1}{2} m \underbrace{\dot{q}^2}_{\left(\frac{p}{m}\right)^2} + \frac{1}{2} k q^2 = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} k q^2$$

Hamiltons ekv. ger

$$\dot{q} = \frac{\partial H}{\partial p} = \frac{p}{m} \quad (1)$$

$$-\dot{p} = \frac{\partial H}{\partial q} = kq \quad (2)$$

$$(1) \text{ ger } \ddot{q} = \frac{\dot{p}}{m} \stackrel{(2)}{=} -\frac{k}{m} q \quad \text{OK!}$$

Kanoniska system

Def: Ett mekaniskt system är kanoniskt om det kan beskrivas av en Hamiltonfunktion $H = H(\underline{q}, \underline{p}, t)$ så att Hamiltons ekvationer gäller.

När gäller detta? Jo, ett tillräckligt villkor är att systemet kan beskrivas av en Lagrangian och att

$$\det \left(\frac{\partial^2 L}{\partial \dot{q}_i \partial \dot{q}_i} \right) \neq 0$$

Exempel

(61)

i) Partikel, centralkraftfält (\Rightarrow plan rörelse)

$$L = T - U(r) = \frac{1}{2} m (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\varphi}^2) - U(r)$$

$$\begin{cases} p_1 = \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = m \dot{r} = p_r \\ p_2 = \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = m r^2 \dot{\varphi} = p_\varphi \end{cases} \quad \text{Not. det} \left(\frac{\partial^2 L}{\partial \dot{q}_i \partial \dot{q}_j} \right) = \begin{vmatrix} m & 0 \\ 0 & m r^2 \end{vmatrix} = m^2 r^2 \neq 0$$

för $r \neq 0$

$$\Rightarrow H(\underline{q}, \underline{p}) = \dot{r} p_r + \dot{\varphi} p_\varphi - L =$$

$$= \frac{p_r^2}{m} + \frac{p_\varphi^2}{m r^2} - \frac{1}{2} m \left(\left(\frac{p_r}{m} \right)^2 + r^2 \left(\frac{p_\varphi}{m r^2} \right)^2 \right) + U(r) =$$

$$= \frac{1}{2m} p_r^2 + \frac{1}{2m r^2} p_\varphi^2 + U(r)$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{\partial H}{\partial p_r} = \frac{1}{m} p_r \\ \frac{\partial H}{\partial p_\varphi} = \frac{1}{m r^2} p_\varphi \end{cases} \quad \begin{cases} \frac{\partial H}{\partial r} = -\frac{1}{m r^3} p_\varphi^2 + \frac{\partial U}{\partial r} \\ \frac{\partial H}{\partial \varphi} = 0 \end{cases}$$

Hamiltons equations $\frac{\partial H}{\partial p_h} = \dot{q}_h$, $\frac{\partial H}{\partial q_h} = -\dot{p}_h$ ger

$$\begin{cases} \frac{1}{m} p_r = \dot{r} \\ \frac{1}{m r^2} p_\varphi = \dot{\varphi} \\ -\frac{1}{m r^3} p_\varphi^2 + \frac{\partial U}{\partial r} = -\dot{p}_r \\ 0 = -\dot{p}_\varphi \end{cases}$$

φ Cyklisk koordinat

\Downarrow

$$p_\varphi = \text{konst} = l =$$

rörelse mängdsmomentet
bevaras!

ii/ Laddad partikel i elektromagnetiskt fält

$$L = \frac{1}{2} m \dot{\bar{q}}^2 - e\phi(\bar{q}, t) + \frac{e}{c} \dot{\bar{q}} \cdot \bar{A}(\bar{q}, t)$$

$$\Rightarrow p_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} = m \dot{q}_i + \frac{e}{c} A_i(\bar{q}, t)$$

$$\Rightarrow \dot{q}_i = \frac{1}{m} p_i - \frac{e}{mc} A_i(\bar{q}, t)$$

sätt in $\dot{q}_i(p_i, q_i, t)$ i L

$$H = \sum_{i=1}^3 \dot{q}_i p_i - L = \sum_{i=1}^3 \left(\frac{1}{m} p_i - \frac{e}{mc} A_i \right) p_i - L = \dots =$$

$$= \frac{1}{2m} \left(\bar{p} - \frac{e}{c} \bar{A} \right)^2 + e\phi(\bar{q}, t)$$

Notera att

$$m\dot{\bar{q}} = \bar{p} - \frac{e}{c} \bar{A}$$

är den kinetiska rörelsemängden medan \bar{p} är den kanoniska rörelsemängden (kanoniskt konjugerad till \bar{q}).

Anm. Det är den kanoniska rörelsemängden $p_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$ som

ersätts med $-i\hbar \frac{\partial}{\partial x_i}$ i kvantmekaniken!

$$\underline{\text{Anm 2:}} \quad H = \frac{1}{2m} \bar{p}^2 - \frac{e}{mc} \bar{p} \cdot \bar{A} + \frac{e^2}{2mc^2} \bar{A}^2 + e\phi$$

linjär
kvadratisk
stark
Zeeman-
Zeeman-
effekten
effekten

Variationsprincipen för Hamiltonfunktioner

Tidigare såg vi att

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} L(\underline{q}, \dot{\underline{q}}, t) dt = 0$$

ger Lagranges ekvationer $\frac{\delta L}{\delta q_k} = 0$.

Byt då nu

$$F(\underline{q}, \underline{p}, \dot{\underline{q}}, \dot{\underline{p}}, t) = \sum_{k=1}^f p_k \dot{q}_k - H(\underline{q}, \underline{p}, t)$$

och studera variationsproblemet

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} F dt = 0$$

med oberoendevariation av $q(t)$ och $p(t)$ (med variation 0 i ändpunkterna). Då följer

$$\frac{\delta F}{\delta q_k} = 0 \Leftrightarrow \frac{d}{dt} \frac{\partial F}{\partial \dot{q}_k} - \frac{\partial F}{\partial q_k} = 0 \Leftrightarrow \begin{cases} \dot{p}_k = -\frac{\partial H}{\partial q_k} \\ \dot{q}_k = \frac{\partial H}{\partial p_k} \end{cases}$$

Dvs vi får Hamiltons ekvationer.

Anm. Att engenerativad koordinat Q_k är cyklisk innebär (per definition) att den saknas i Lagrange-funktionen $L = L(\underline{Q}, \underline{\dot{Q}}, t)$. Men då saknas Q_k även i Hamiltonfunktionen $H = H(Q, P, t)$ ty H är Legendretransformen av L med de engenerativad karaktärerna \dot{Q} bort, dvs Q är variabel som ej byts ut.

$$\Rightarrow \frac{\partial H}{\partial Q_k} = - \frac{\partial L}{\partial Q_k} = 0 \quad \text{för } Q_k \text{ cyklisk}$$

Vi kan alltså avgöra om Q_k är cyklisk genom att inspektera H .

Antag att Q_k är cyklisk. Enligt Hamiltons ekvationer gäller då

$$\dot{P}_k = - \frac{\partial H}{\partial Q_k} = 0 \quad \text{dvs} \quad P_k = \alpha_k = \text{konst}$$

Alltså kan H skrivas

$$H = H(Q_1, \dots, Q_{k-1}, Q_{k+1}, P_1, \dots, P_{k-1}, \alpha_k, P_{k+1}, \dots, P_f, t)$$

Formellt har antalet frihetsgrader minskat från f till $f-1$, vilket gör ekvationerna lättare att lösa!

Antag att alla Q_k är cykliska. Då gäller

$$H = H(\underline{P}, t) \text{ och}$$

$$\dot{P}_i = 0 \quad \Rightarrow \quad P_i = \alpha_i = \text{konst} \quad i = 1, \dots, f$$

Dessutom blir

$$\ddot{Q}_i = \frac{\partial H}{\partial P_i} = v_i(t) = f_k \text{ av } t \quad i = 1, \dots, f$$

dus

$$Q_i = \int v_i(t) dt + \beta_i \quad i = 1, \dots, f$$

Systemets rörelse beskrivs alltså av funktionerna

$$\{Q_i(t)\} \text{ med } \{\alpha_i, \beta_i\} \text{ som integrationskonstanter.}$$

Fråga: Kan man systematiskt hitta nya uppsättningar
kanoniska variabler $\{\underline{Q}, \underline{P}\}$ så att ^{alla} variabler
blir afstiska

Svar: Använd kanoniska transformationer!

Def: En transformation

$$\begin{cases} \{q, p\} \rightarrow \{Q, P\} \\ H(q, p, t) \rightarrow K(Q, P, t) \end{cases}$$

kallas kanonisk om den bevara strukturen på de kanoniska ekvationerna, dvs

$$\begin{cases} \dot{q}_i = \frac{\partial H}{\partial p_i} \\ \dot{p}_i = -\frac{\partial H}{\partial q_i} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \dot{Q}_i = \frac{\partial K}{\partial P_i} \\ \dot{P}_i = -\frac{\partial K}{\partial Q_i} \end{cases}$$

Ann. Både variabler och Hamiltonfunktion transformeras!

ett sätt att garantera detta är att kräva att variationsprincipen (q, p oberoende)

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} \left[\sum_{i=1}^f p_i \dot{q}_i - H(q, p, t) \right] dt = 0$$

skall gälla i de nya variablerna

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} \left[\sum_{i=1}^f P_i \dot{Q}_i - K(Q, P, t) \right] dt = 0$$

(ty då följer Hamilton kanoniska ekvationer)

Enklaste sättet att garantera att variationsprincipen gäller även i de nya variablerna är att kräva att

$$\sum_{i=1}^f p_i \dot{q}_i - H(q, p, t) = \sum_{j=1}^f P_j \dot{Q}_j - K(Q, P, t) + \frac{d}{dt} F \quad (*)$$

da

$$F = F(q, p, Q, P, t)$$

by då gäller

$$\delta \int_{t_1}^{t_2} \frac{d}{dt} F dt = \delta [F]_{t_1}^{t_2} = 0$$

eftersom variationen är noll i ändpunkterna.

Ann: • F beror av gamla och nya variabler, men ej av tidsderivatorna av dessa, dess koordinater. F kan dock bero explicit av tiden.

- Om man uttrycker F som funktion av f gamla och f nya variabler fungerar F som en genererande funktion till den kanoniska transformationen.
- Vi kan identifiera fyra olika former av F

A) Antag att

$$F = F(q, Q, t) = F_1(q, Q, t)$$

Då gäller

$$\frac{dF_1}{dt} = \frac{\partial F_1}{\partial t} + \sum_{j=1}^k \left[\frac{\partial F_1}{\partial q_j} \dot{q}_j + \frac{\partial F_1}{\partial Q_j} \dot{Q}_j \right]$$

Insättning i (*) ger

$$\sum_{i=1}^k (P_i - \frac{\partial F_1}{\partial q_i}) \dot{q}_i = \sum_{j=1}^k (P_j + \frac{\partial F_1}{\partial Q_j}) \dot{Q}_j + [H - K + \frac{\partial F_1}{\partial t}]$$

\dot{q} och \dot{Q} kan betraktas som oberoende variabler

⇒ De olika termerna måste vara 0 oberoende av varandra

$$\Rightarrow \begin{cases} P_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i} & (a) \\ P_j = -\frac{\partial F_1}{\partial Q_j} & (b) \\ K = H + \frac{\partial F_1}{\partial t} & (c) \end{cases}$$

Ur ekv. (a) löser vi ut

$$Q_i = Q_i(q, P, t) \quad i=1, \dots, k$$

Detta är möjligt då $\det \left(\frac{\partial^2 F_1}{\partial q_i \partial Q_j} \right) \neq 0$

Ur ekv. (b) löser vi ut P_i insättning av $Q_i(q, P, t)$ ger

$$P_i = P_i(q, P, t)$$

Detta är möjligt om $\det \left(\frac{\partial^2 F_1}{\partial Q_i \partial Q_j} \right) \neq 0$

Alternativt kan vi ur eku. (b) lösa ut

$$q_j = q_j(Q, \underline{P}, t)$$

Detta insatt i eku. (a) ger

$$P_i = P_i(Q, \underline{P}, t)$$

Sammanfattning

Funktionen

$$F_1 = F_1(q, Q, t)$$

genererar en kanonisk transformation genom sambanden

$$P_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i} \quad ; \quad p_j = -\frac{\partial F_1}{\partial Q_j} \quad ; \quad K = H + \frac{\partial F_1}{\partial t}$$

Exempel: Harmonisk oscillator

$$H(q, p) = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} m \omega^2 q^2$$

Prova den kanoniska transformationen som genereras av

$$F_1(q, Q) = \frac{1}{2} m \omega q^2 \cot Q$$

$$\Rightarrow \begin{cases} p = \frac{\partial F_1}{\partial q} = m \omega q \cot Q & (1) \\ P = -\frac{\partial F_1}{\partial Q} = \frac{1}{2} m \omega q^2 \frac{1}{\sin^2 Q} & (2) \end{cases}$$

Ekv. (2) ger

$$q = \sqrt{\frac{2P}{m\omega}} \sin Q$$

Insättning i ekv. (1) ger

$$P = \sqrt{2m\omega P} \cos Q$$

Slutligen gäller

$$K = \omega P \cos^2 Q + \omega P \sin^2 Q + 0 = \omega P$$

I de nya variablerna (Q, P) gäller de kanoniska ekvationerna

$$\begin{cases} \dot{P} = -\frac{\partial K}{\partial Q} = 0 & \Rightarrow P = \alpha = \text{konst.} & (Q \text{ cyklisk}) \\ \dot{Q} = \frac{\partial K}{\partial P} = \omega & \Rightarrow Q = \omega t + \beta \end{cases}$$

Lösningen blir alltså

$$q = \sqrt{\frac{2\alpha}{m\omega}} \sin(\omega t + \beta)$$

Anm: Vi har transformerat oss till nya variabler så lösningen är trivial. Problemet är nu istället att hitta bästa transformationen.

B/ Antag att $F = F(q, \underline{p}, t)$

Efterom

$$-P_j = \frac{\partial F_1}{\partial Q_j}$$

kan vi byta ut Q mot $-\underline{P}$ genom en Legendretransform av $F_1(q, Q, t)$ m.g.p. Q :

$$(\mathcal{L}F_1)(Q) = \sum_k Q_k \underbrace{\frac{\partial \phi}{\partial Q_k}}_{-P_k} - F_1 = \mathcal{L}F_1(q, \underline{P}, t)$$

Obs! Skrivsättet

$$(\mathcal{L}F_1)(Q) = \mathcal{L}F_1(q, \underline{P}, t)$$

Legendretransformen av F_1 m.g.p. Q

Här är transformen som funktion av (q, \underline{P}, t) .

Låt oss kalla transformationen F_2 :

$$F_2(q, \underline{P}, t) = \sum_k Q_k P_k + F_1$$

att uppfatta som funktion av (q, \underline{P}, t)

Vi kan nu göra på två sätt:

- 1) Sätt in F_2 i (*) och härled uttrycken för variabelsambanden som i A) eller
- 2) Utnyttja egenskaperna hos Legendretransformer

V: väljer att Q :

(Att, se i bl. 409 i A 6.4)

V: vet att

transformera

$$\frac{\partial(-F_2)}{\partial(-P_k)} = Q_k - \text{gamla variabel.}$$

\ nya variabel

$$\frac{\partial(-F_2)}{\partial q_i} = - \frac{\partial F_1}{\partial q_i} \quad (= - p_i \text{ end. (A)})$$

variabel som ej ändras

$$\frac{\partial(-F_2)}{\partial t} = - \frac{\partial F_1}{\partial t}$$

$$\Rightarrow \boxed{p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i} \quad ; \quad Q_k = \frac{\partial F_2}{\partial P_k} \quad ; \quad K = H + \frac{\partial F_2}{\partial t}}$$

Ur $p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i}$ kan vi lösa ut $\underline{q}(p, t)$

Insättning i $Q_k = \frac{\partial F_2}{\partial P_k}$ ger $\underline{Q}(p, P, t)$

Exempel $F_2(\underline{q}, \underline{P}) = \sum_{i=1}^f q_i P_i$

$$\begin{cases} p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i} = P_i \\ Q_k = \frac{\partial F_2}{\partial P_k} = q_k \\ K = H \end{cases}$$

Identitetstransformation!

C) Antag $F = F(Q, p, t)$

Eftersom

$$p_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i}$$

kan vi byta ut q mot p genom

$$(\mathcal{L}F_1)(\underline{q}) = \sum_{i=1}^f q_i \underbrace{\frac{\partial F_1}{\partial q_i}}_{p_i} - F_1 = \underbrace{\mathcal{L}F_1(Q, p, t)}_{-F_3(Q, p, t)}$$

Enligt egenskaper hos Legendretransformationer är

$$\begin{cases} \frac{\partial(-F_3)}{\partial p_k} = q_k \\ \frac{\partial(-F_3)}{\partial Q_k} = -\frac{\partial F_1}{\partial Q_k} = P_k \\ \frac{\partial(-F_3)}{\partial t} = -\frac{\partial F_1}{\partial t} \end{cases}$$

Alltså gäller

$$q_k = -\frac{\partial F_3}{\partial p_k} \quad ; \quad P_k = -\frac{\partial F_3}{\partial Q_k} \quad ; \quad K = H + \frac{\partial F_3}{\partial t}$$

D) Antag att $F = F(\underline{p}, \underline{q}, t)$

Eftersom

$$p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i}$$

kan vi byta \underline{q} mot \underline{p} genom en Legendretransformation av F_2 .
Vi kan också utgå från F_1 och göra en Legendretransformation
m.a.p både \underline{q} och \underline{Q} . Vålj det senare!

$$\mathcal{L}(F_1)(\underline{q}, \underline{Q}) = \sum_i q_i \underbrace{\frac{\partial F_1}{\partial q_i}}_{p_i} + \sum_j Q_j \underbrace{\frac{\partial F_1}{\partial Q_j}}_{-P_j} - \underbrace{F_1(\underline{p}, \underline{q}, t)}_{-F_2(\underline{p}, \underline{q}, t)}$$

Egenskaper hos L-transformationer

$$\left\{ \begin{array}{l} \frac{\partial(-F_2)}{\partial(-P_k)} = Q_k \\ \frac{\partial(-F_2)}{\partial P_k} = q_k \\ \frac{\partial(-F_2)}{\partial t} = -\frac{\partial F_1}{\partial t} \end{array} \right.$$

Alltså har vi

$$q_k = -\frac{\partial F_2}{\partial P_k} \quad ; \quad Q_k = \frac{\partial F_2}{\partial P_k} \quad ; \quad K = H + \frac{\partial F_2}{\partial t}$$

Kanoniska transformationer (sammanfattning)

Typ A $F_1 = F_1(\underline{q}, \underline{Q}, t)$ - gen funktion

$$p_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i} ; P_j = -\frac{\partial F_1}{\partial Q_j} ; K = H + \frac{\partial F_1}{\partial t}$$

Typ B $F_2 = F_2(\underline{q}, \underline{P}, t)$ - gen funktion

$$p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i} ; Q_j = \frac{\partial F_2}{\partial P_j} ; K = H + \frac{\partial F_2}{\partial t}$$

Typ C $F_3 = F_3(\underline{Q}, \underline{p}, t)$ - gen funktion

$$q_i = -\frac{\partial F_3}{\partial p_i} ; P_j = -\frac{\partial F_3}{\partial Q_j} ; K = H + \frac{\partial F_3}{\partial t}$$

Typ D $F_4 = F_4(\underline{P}, \underline{p}, t)$ - gen funktion

$$q_i = -\frac{\partial F_4}{\partial p_i} ; Q_j = \frac{\partial F_4}{\partial P_j} ; K = H + \frac{\partial F_4}{\partial t}$$

Exempel på kanoniska transformationer

i/ Identitetstransformationen

$$\begin{cases} Q_i = q_i \\ P_i = p_i \end{cases}$$

Denna måste vara en kanonisk transformation, ty med $K(\underline{Q}, \underline{P}, t) = H(\underline{q}, \underline{p}, t)$ gäller de kanoniska ekvationerna.

Finns det en genererande funktion för denna transformation?

Typ A: $F_1(\underline{q}, \underline{Q}, t)$ Går ej, ty \underline{q} och \underline{Q} kan inte väljas oberoende!

Typ B: $F_2(\underline{q}, \underline{P}, t)$ Går bra, ty \underline{q} och \underline{P} kan väljas oberoende!

Typ C: $F_3(\underline{Q}, \underline{p}, t)$ Går bra, ty \underline{Q} och \underline{p} kan väljas oberoende!

Typ D: $F_4(\underline{P}, \underline{p}, t)$ Går ej, ty \underline{P} och \underline{p} kan inte väljas oberoende!

Alt: Se att $p_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i} \neq \text{fn. av } P_i$ etc

Typ B

$$F_2 = \sum_{k=1}^f q_k P_k$$

$$\begin{cases} p_i = \frac{\partial F_2}{\partial q_i} = P_i \\ Q_i = \frac{\partial F_2}{\partial P_i} = q_i \end{cases}$$

Typ C

$$F_3 = - \sum_{k=1}^f p_k Q_k$$

$$\begin{cases} q_i = - \frac{\partial F_3}{\partial p_i} = Q_i \\ P_i = - \frac{\partial F_3}{\partial Q_i} = p_i \end{cases}$$

$$ii) \begin{cases} Q_i = p_i \\ P_i = -q_i \end{cases} \quad \text{karta om } q \text{ \& } p$$

Finns det en genererande funktion till denna transformation?

Typ A: $F_1(q, Q, t)$ Går bra!

Typ B: $F_2(q, P, t)$ Går ej!

Typ C: $F_3(Q, p, t)$ Går ej!

Typ D: $F_4(P, P, t)$ Går bra!

Typ A

$$F_1 = \sum_{k=1}^f q_k Q_k$$

$$\begin{cases} p_i = \frac{\partial F_1}{\partial q_i} = Q_i \\ P_i = -\frac{\partial F_1}{\partial Q_i} = -q_i \end{cases}$$

Typ D

$$F_4 = \sum_k P_k p_k$$

$$\begin{cases} q_i = -\frac{\partial F_4}{\partial P_i} = -P_i \\ Q_i = \frac{\partial F_4}{\partial p_i} = p_i \end{cases}$$

Alltså ä transformationen kanonisk!
(om K säkts till H säklat!)

Poissonparentiser

Def: Om u och v är två funktioner av de kanoniska variablerna (q, p) så är deras Poissonparentis given av

$$[u, v]_{q,p} = \sum_i \left[\frac{\partial u}{\partial q_i} \frac{\partial v}{\partial p_i} - \frac{\partial u}{\partial p_i} \frac{\partial v}{\partial q_i} \right]$$

Från definitionen följer att

$$[q_k, q_l] = 0 \quad ; \quad [p_k, p_l] = 0 \quad \forall k, l = 1, \dots, f$$

$$[q_k, p_l] = \delta_{kl} = -[p_l, q_k]$$

Man kan också visa följande egenskaper

$$[u, u] = 0$$

$$[u, v] = -[v, u]$$

$$[au + bv, w] = a[u, w] + b[v, w] \quad a, b - \text{konstante}$$

$$[uv, w] = u[v, w] + [u, w]v$$

Samt den något mer inreklade Jacobi identitet

$$[u, [v, w]] + [v, [w, u]] + [w, [u, v]] = 0$$

Man kan också visa att Poissonparentiser är invarianta under kanoniska transformationer.

Från detta kan man visa följande teorem:

Teorem: Transformationen $(q, p) \rightarrow (\underline{Q}, \underline{P})$ är kanonisk om och endast om

$$[Q_i, Q_j] = 0$$

$$[P_i, P_j] = 0 \quad \forall i, j = 1, \dots, f$$

$$[Q_i, P_j] = \delta_{ij}$$

Ex/

$$\begin{cases} Q = \sqrt{mw} q \\ P = \frac{1}{\sqrt{mw}} p \end{cases}$$

$$[Q, Q] = \frac{\partial Q}{\partial q} \frac{\partial Q}{\partial p} - \frac{\partial Q}{\partial p} \frac{\partial Q}{\partial q} = 0$$

$$[P, P] = \frac{\partial P}{\partial q} \frac{\partial P}{\partial p} - \frac{\partial P}{\partial p} \frac{\partial P}{\partial q} = 0$$

$$[Q, P] = \frac{\partial Q}{\partial q} \frac{\partial P}{\partial p} - \frac{\partial Q}{\partial p} \frac{\partial P}{\partial q} = 1$$

$\begin{matrix} \frac{\partial Q}{\partial q} & \frac{\partial P}{\partial p} & \frac{\partial Q}{\partial p} & \frac{\partial P}{\partial q} \\ \sqrt{mw} & \frac{1}{\sqrt{mw}} & 0 & 0 \end{matrix}$

OK! Transformationen är kanonisk!

$$\text{Ex/} \begin{cases} q = \sqrt{\frac{2P}{mw}} \sin Q \\ p = \sqrt{2mwP} \cos Q \end{cases}$$

$$[q, q] = [p, p] = 0$$

$$[q, p]_{q,p} = \frac{\partial q}{\partial Q} \frac{\partial p}{\partial P} - \frac{\partial q}{\partial P} \frac{\partial p}{\partial Q} = \sqrt{\frac{2P}{mw}} \cos Q \cdot \sqrt{\frac{mw}{2P}} \cos Q$$

$$- \frac{1}{\sqrt{2mwP}} \cdot \sin Q \cdot (-1) \sqrt{2mwP} \sin Q = \cos^2 Q + \sin^2 Q = 1$$

OK!

Rörelsekvationer och Poisson parentesen

Betrakta $u(q, p, t)$ som ärvärd funktions av de kononierke variablerne (q, p) . Vi kan då skriva

$$\frac{du}{dt} = \sum_i \left[\frac{\partial u}{\partial q_i} \dot{q}_i + \frac{\partial u}{\partial p_i} \dot{p}_i \right] + \frac{\partial u}{\partial t} =$$

$$= \sum_i \left[\frac{\partial u}{\partial q_i} \frac{\partial H}{\partial p_i} - \frac{\partial u}{\partial p_i} \frac{\partial H}{\partial q_i} \right] + \frac{\partial u}{\partial t}$$

$[u, H]$

Dvs, tids utvecklingen av u ges av

$$\frac{du}{dt} = [u, H] + \frac{\partial u}{\partial t} \quad (*)$$

Sätt $u = q_i$ och $u = p_i \Rightarrow$

$$\dot{q}_i = [q_i, H] \quad ; \quad \dot{p}_i = [p_i, H]$$

des ett bekränt sätts att uttrycks Hamiltons ekvationer. Ekv. (*) gäller dock allmänt och är ett mycket praktiskt sätt att undersöka om en funktion $u(q, p, t)$ är en rörelse konstant.

Exempel

Betrakta en Hamiltonian för ett system med två frihetsgrader

$$H = \frac{p_1^2}{2m} + \frac{p_2^2}{2m} + a_1 q_1^2 + a_2 q_2^2 \quad ; \quad a_1, a_2 \text{ - konstanter}$$

Bestäm ett villkor på a_1 och a_2 så att $f(q, p) = q_1 p_2 - q_2 p_1$

är en rörelsekonstant.

— x —

Detta kan göras med Poissonparenteser. f är en rörelsekonstant om

$$0 = \frac{df}{dt} = [f, H] + \frac{\partial f}{\partial t} = [q_1 p_2 - q_2 p_1, \frac{p_1^2}{2m} + \frac{p_2^2}{2m} + a_1 q_1^2 + a_2 q_2^2] \quad (*)$$

Notera nu att alla Poissonparenteser är noll förutom

$$[q_i, p_j] = 1 \text{ om } i=j \quad ; \quad [p_i, q_j] = -1 \text{ om } i=j$$

Använd reglerna för Poissonparenteser och förenkla (*):

$$\begin{aligned} 0 = [f, H] &= [q_1 p_2 - q_2 p_1, \frac{p_1^2}{2m} + \frac{p_2^2}{2m} + a_1 q_1^2 + a_2 q_2^2] = \\ &= \frac{p_2}{2m} [q_1, p_1^2] + q_1 a_2 [p_2, q_2^2] - \frac{p_1}{2m} [q_2, p_2^2] - q_2 a_1 [p_1, q_1^2] = \\ &\quad p_1 [q_1, p_1] + [q_1, p_1] p_1 = 2p_1 \quad \quad \quad -2q_2 \quad \quad \quad 2p_2 \quad \quad \quad -2q_1 \\ &= \frac{p_2}{2m} 2p_1 - 2q_1 q_2 a_2 - \frac{p_1}{2m} 2p_2 + 2q_1 q_2 a_1 = 2q_1 q_2 (a_1 - a_2) \end{aligned}$$

Detta är noll (för godtyckliga q_1, q_2) då

$$a_1 = a_2$$

Anm: $a_1 = a_2$ ger en Hamiltonian (och Lagrangian) som är symmetrisk för rotationer kring z-axeln (om q_1 tolkas som x och q_2 som y). Då vet vi end. Noethers teorem att L_z är bevarad. Vårt f ovan är precis L_z .

Fasrummet

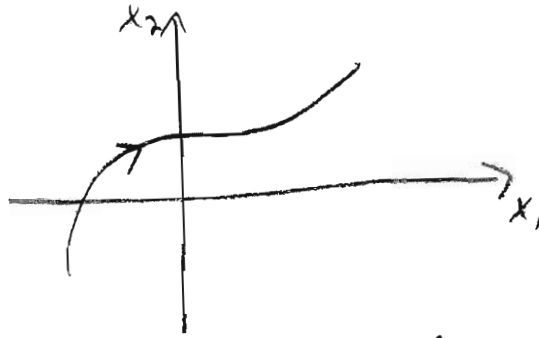
Def: Fasrummet \mathbb{P} till ett kanoniskt system är rummet
av punkter $\tilde{x} = \{q, p\}$

Fasrummet har dimension $2f$.

Våra rörelsekvationer kan nu skrivas

$$\dot{\tilde{x}} = \tilde{F}(\tilde{x}) \quad \text{där} \quad \tilde{F} = \left(\frac{\partial H}{\partial p}, -\frac{\partial H}{\partial q} \right)$$

En lösning representerar en kurva i fasrummet

Denna representation kallas fasporträtt.

Exempel på endimensionell rörelse

1) Harmonisk oscillator

$$H = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} m \omega^2 q^2$$

Vi har

$$\begin{cases} x_1 = q \\ x_2 = p \end{cases}$$

$$F_1 = \frac{\partial H}{\partial p} = \frac{1}{m} p = \frac{1}{m} x_2$$

$$F_2 = -\frac{\partial H}{\partial q} = -m \omega^2 q = -m \omega^2 x_1$$

$$\Rightarrow \dot{\tilde{x}} = \tilde{F}(\tilde{x})$$

$$\text{dvs } \begin{cases} \dot{x}_1 = \frac{1}{m} x_2 \\ \dot{x}_2 = -m \omega^2 x_1 \end{cases}$$

Byt variabler:

$$\begin{cases} z_1(\tau) = \omega \sqrt{m} x_1(t) \\ z_2(\tau) = \frac{1}{\sqrt{m}} x_2(t) \\ \tau = \omega t \end{cases}$$

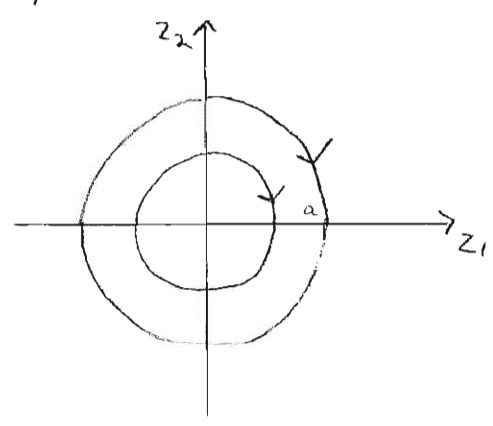
$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{dz_1}{d\tau} = z_2 \\ \frac{dz_2}{d\tau} = -z_1 \end{cases}$$

Lösning:

$$\begin{cases} z_1(\tau) = a \sin(\tau - \tau_0) \\ z_2(\tau) = a \cos(\tau - \tau_0) \end{cases}$$

med $a = \sqrt{(z_1^0)^2 + (z_2^0)^2}$

\Rightarrow Fasporträtten är cirklar med radie a

Cirkla med radie a

$$z_1^2 + z_2^2 = a^2 = \text{konst}$$

$$\Rightarrow \omega^2 m x_1^2 + \frac{1}{m} x_2^2 =$$

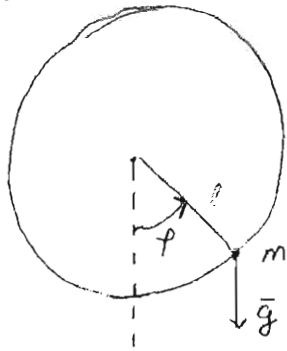
$$= 2 \left(U(q) + \frac{1}{2m} p^2 \right) = 2E = \text{konst.}$$

Not:

$E = \text{konst}$ gäller allmänt om $\tilde{F}(\tilde{x}, t) = \tilde{F}(\tilde{x})$,

dvs om vi har ett autonomt system.

2/ Plan matematisk pendel

Välj $q = l +$ somgen. koord
 $\Rightarrow L = \frac{1}{2} m \dot{q}^2 + mgl \cos \frac{q}{l} \Rightarrow p = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = m\dot{q}$
 $\Rightarrow H = \dot{q}p - L = \frac{p^2}{m} - \frac{p^2}{2m} - mgl \cos \frac{q}{l} = \frac{p^2}{2m} - mgl \cos \frac{q}{l}$

Sätt

$$\begin{cases} x_1 = q \\ x_2 = p = m\dot{q} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{F}_1 = \frac{\partial H}{\partial p} = \frac{p}{m} = \frac{x_2}{m} \\ \dot{F}_2 = -\frac{\partial H}{\partial q} = -mg \sin \frac{q}{l} = -mg \sin \frac{x_1}{l} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{x}_1 = \frac{1}{m} x_2 \\ \dot{x}_2 = -mg \sin \left(\frac{x_1}{l} \right) \end{cases}$$

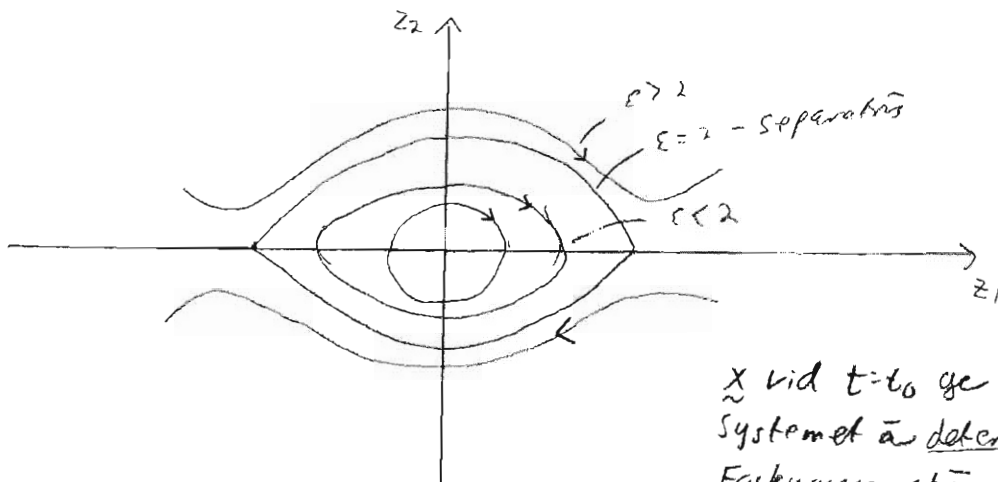
Def $\begin{cases} z_1 = \frac{x_1}{l} \\ z_2 = \frac{x_2}{m\sqrt{gl}} \\ \tau = \sqrt{\frac{g}{l}} t \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \frac{dz_1}{d\tau} = z_2 \\ \frac{dz_2}{d\tau} = -\sin z_1 \end{cases}$

Def: $E = \frac{1}{2} z_2^2 + 1 - \cos z_1 = \frac{E}{mgl} = \text{konst}$ (ty \dot{m} mycket explicit tidsberoende) $\tau = t$.

$E \ll 1 \Rightarrow \sin z_1 \approx z_1 \Rightarrow$ harmonisk oscillator

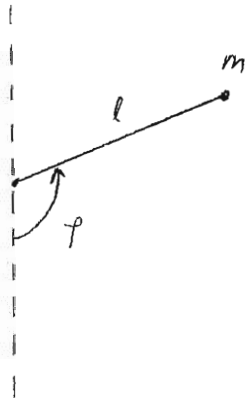
$0 < E < 2 \Rightarrow$ ung oscillator

$E > 2 \Rightarrow z_2^2 > 0 \forall t \Rightarrow$ svänge alltid åt samma håll (medurs eller moturs)

\tilde{x} vid $t=t_0$ ge entydigt fasporträtt
 Systemet är deterministiskt
 Fas kurvorna skär ej varandra.

Exempel: den plana pendeln i mer detalj

Max utslag: $\varphi_0 < \pi$

$$U(\varphi) = mgl(1 - \cos \varphi)$$

$$E = T + U$$

Vid φ_0 är $T=0 \Rightarrow E = mgl(1 - \cos \varphi_0)$

Vid allm φ är $E = \frac{1}{2} m l^2 \dot{\varphi}^2 + mgl(1 - \cos \varphi)$

$$\Rightarrow \dot{\varphi}^2 = 2 \frac{g}{l} (\cos \varphi - \cos \varphi_0)$$

$$\Rightarrow dt = \sqrt{\frac{l}{2g}} \frac{d\varphi}{\sqrt{\cos \varphi - \cos \varphi_0}}$$

Perioden ges av

$$\Rightarrow T = 4 \sqrt{\frac{l}{2g}} \int_0^{\varphi_0} \frac{d\varphi}{\sqrt{\cos \varphi - \cos \varphi_0}} = 2 \sqrt{\frac{l}{g}} \int_0^{\varphi_0} \frac{d\varphi}{\sqrt{\sin^2 \frac{\varphi}{2} - \sin^2 \frac{\varphi_0}{2}}}$$

$\cos \varphi = 1 - 2 \sin^2 \frac{\varphi}{2}$

Def: $\sin \alpha = \frac{\sin \frac{\varphi}{2}}{\sin \frac{\varphi_0}{2}}$

$$\Rightarrow \begin{cases} \varphi = 0 \rightarrow \alpha = 0 \\ \varphi = \varphi_0 \rightarrow \alpha = \pi/2 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \cos \alpha d\alpha = \frac{\cos \frac{\varphi}{2}}{\sin \frac{\varphi_0}{2}} \cdot \frac{1}{2} d\varphi$$

$$\Rightarrow d\varphi = 2 \sin \frac{\varphi_0}{2} \frac{\sqrt{1 - \sin^2 \alpha}}{\sqrt{1 - \sin^2 \frac{\varphi_0}{2} \sin^2 \alpha}} d\alpha$$

$$\Rightarrow T = 4 \sqrt{\frac{l}{g}} \int_0^{\pi/2} \frac{d\alpha}{\sqrt{1 - \sin^2 \frac{\varphi_0}{2} \sin^2 \alpha}} = 4 \sqrt{\frac{l}{g}} K \left[\sin \frac{\varphi_0}{2} \right]$$

$$K(z) = \int_0^{\pi/2} \frac{d\alpha}{\sqrt{1 - z^2 \sin^2 \alpha}}$$

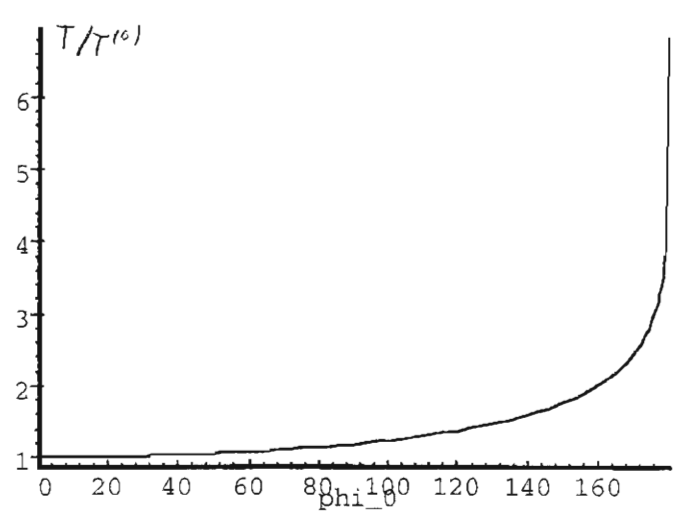
Fullständig elliptisk integral av första slaget.

Utveckla kring $z=0$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - z^2 \sin^2 \alpha}} \approx 1 + \frac{1}{2} z^2 \sin^2 \alpha + \frac{3}{8} z^4 \sin^4 \alpha + \dots$$

$$\Rightarrow T \approx \underbrace{2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}}_{T^{(0)}} \left[1 + \frac{1}{16} \rho_0^2 + \frac{11}{3072} \rho_0^4 + \dots \right]$$

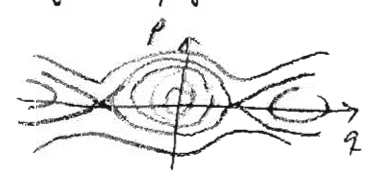
ρ_0	$T / T^{(0)}$
10°	1,0019
20°	1,0077
45°	1,040
90°	1,18
135°	1,53
175°	2,88
179°	3,90
179,9°	5,37
179,99°	6,83

Obs! $\rho_0 \rightarrow \pi \Rightarrow z \rightarrow 1 \Rightarrow K(z) \rightarrow \infty$

Det tar oändlig tid att nå det övre (instabila) jämviktsläget.

Dvs. även om separatrisen verkar ha faskurvor som skär varandra så gör det p.g.a. att det tar so lång tid att nå dit

Def: Fasrummet \mathbb{P} till ett hamiltoniskt system är rummet av punkter $\underline{x} = \{q, p\}$

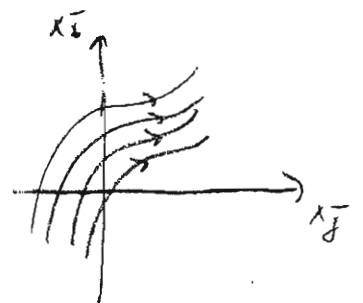
Fasrummet har dimension $2f$.

Om vi startar systemet vid tiden $t=s$ i en punkt \underline{x} kommer lösningen till Hamiltons ekvationer att representeras av en kurva i fasrummet:

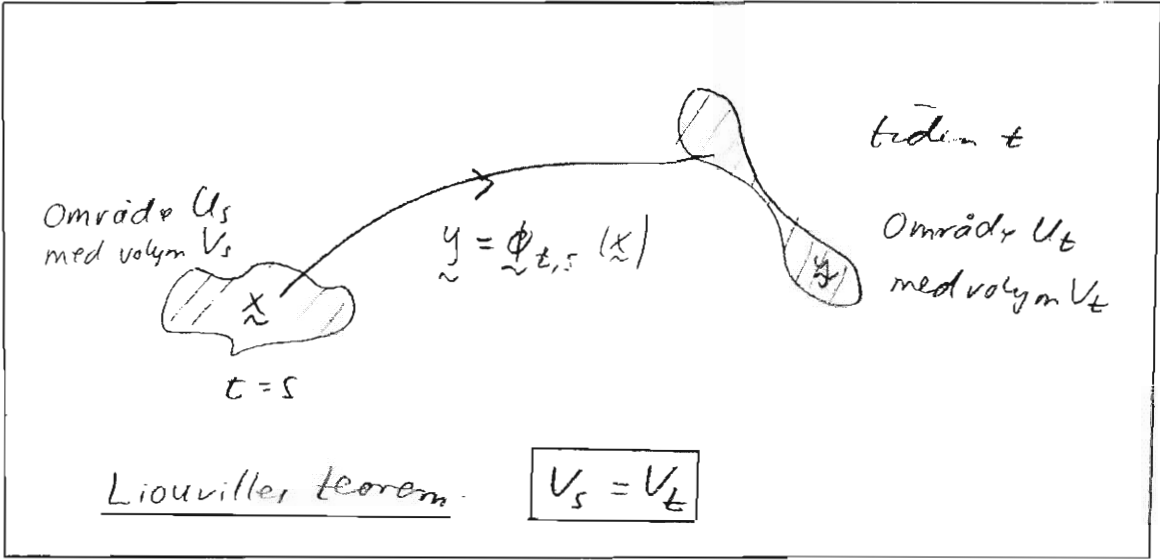

Allmänt kallas lösningar

$$\phi_{\tilde{t},s}(\underline{x}) = (p'_{t,s}(\underline{x}), \dots, p^{2f}_{t,s}(\underline{x}))$$

ett flöde i fasrummet. Vi skall se att detta kan ses som rörelsen hos en inkompressibel vätska, dvs om vi har en uppsättning av begynnelsepunkter $\{\underline{x}\}$ som fyller en volym vid $t=s$ kommer punkterna $\{y\}$ vid tiden t att fylla en lika stor volym (och med samma orientering).

Betyg:

Vi har att

$$V_s = \int_{U_s} dx \quad ; \quad V_t = \int_{U_t} dy$$

Uttrycktja nu att $y = \phi_{t,s}(x)$ för att byta integrationsvariabel i det andra uttrycket.

$$V_t = \int_{U_t} dy = \int_{U_s} \det \left(\frac{\partial \phi}{\partial x} \right) dx$$

Jacobianen för transformationen (flödet ϕ)

Taylorutveckla nu $\phi(x)$ i närheten av $t=s$.

$$\phi_{t,s}(x) = x + \frac{d\phi}{dt} \Big|_{t=s} (t-s) + \dots$$

$$\left\{ \dot{q}(s), \dot{p}(s) \right\} = \left\{ \frac{\partial H}{\partial p}, -\frac{\partial H}{\partial q} \right\} \Big|_{t=s}$$

$$= x + \left\{ \frac{\partial H}{\partial p}(s), -\frac{\partial H}{\partial q}(s) \right\} (t-s) + \dots$$

Tag nu derivatan av ϕ_i m.a.p. x_k

$$\begin{aligned} \Rightarrow \frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} &= \frac{\partial}{\partial x_k} \left\{ x_i + \dot{x}_i (t-s) + \dots \right\} = \\ &= \delta_{ik} + \frac{\partial \dot{x}_i}{\partial x_k} + \dots = \\ &= \delta_{ik} + \frac{\partial}{\partial x_k} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}_i (t-s) + \dots \end{aligned}$$

Tag nu determinanten av $\frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} = \left\{ \frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} \right\}$

$$\begin{aligned} \det \left(\frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} \right) &= \det \left(\delta_{ik} + \frac{\partial}{\partial x_k} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}_i (t-s) + \dots \right) = \checkmark \text{vektoranalys} \\ &= 1 + (t-s) \text{Sp} \left(\frac{\partial}{\partial x_k} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}_i \right) + \mathcal{O}((t-s)^2) \\ &= 1 + (t-s) \sum_{i=1}^{2f} \frac{\partial}{\partial x_i} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}_i + \mathcal{O}((t-s)^2) \\ &= 1 + (t-s) \underbrace{\sum_{i=1}^{2f} \left(\frac{\partial}{\partial q_i} \frac{\partial H}{\partial p_i} - \frac{\partial}{\partial p_i} \frac{\partial H}{\partial q_i} \right)}_0 + \mathcal{O}((t-s)^2) = 1 + \mathcal{O}((t-s)^2) \end{aligned}$$

Alltså gäller

$$\det \left(\frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} \right) = 1 \Rightarrow$$

$$V_t = \int_{U_s} \det \left(\frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} \right) dx = \int_{U_s} dx = V_s$$

Not: termen $\mathcal{O}((t-s)^2)$ kan försummas ty

V.S.V.

$$\frac{dV}{dt} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{1}{\Delta t} \left[\int_{U_s} \det \left(\frac{\partial \phi_i}{\partial x_k} \right) dx - 1 \right] dx = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \int_{U_s} \mathcal{O}(\Delta t) dx = 0$$

Anm

Notera att vi kan betrakta $\left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}$ som

ett "hastighetsfält":

$$\left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\} = \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_1}, \frac{\partial H}{\partial p_2}, \dots, \frac{\partial H}{\partial p_f}, -\frac{\partial H}{\partial q_1}, \dots, -\frac{\partial H}{\partial q_f} \right\}$$

Men i härledningarna ovan såg vi att

$$\sum_{i=1}^f \frac{d}{dx_i} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\}_i = 0$$

Detta är ju inget annat än divergensen av hastighetsfältet.

$$\nabla \cdot \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_i}, -\frac{\partial H}{\partial q_i} \right\} = 0$$

Jämför med kontinuitetskvationen:

$$\frac{ds}{dt} + \nabla \cdot \vec{v} = 0$$

$$= 0 \Rightarrow \frac{ds}{dt} = 0$$

Inkompressibelt
flöde!

Ex/ Harmonisk oscillator

$$H = \frac{1}{2m} p^2 + \frac{1}{2} m \omega^2 q^2 = \frac{\omega}{2} \left\{ \left(\frac{p}{\sqrt{m\omega}} \right)^2 + \left(\sqrt{m\omega} q \right)^2 \right\}$$

$$\text{Inför } \begin{cases} Q = \sqrt{m\omega} q \\ P = \frac{1}{\sqrt{m\omega}} p \end{cases}$$

$$\Rightarrow K=H = \frac{\omega}{2} \{ P^2 + Q^2 \}$$

Detta är en kanonisk transformation. (visa!)

Hamiltons kanoniska ekvationer

$$\begin{cases} \dot{P} = -\frac{\partial K}{\partial Q} = -\omega Q \\ \dot{Q} = \frac{\partial K}{\partial P} = \omega P \end{cases}$$

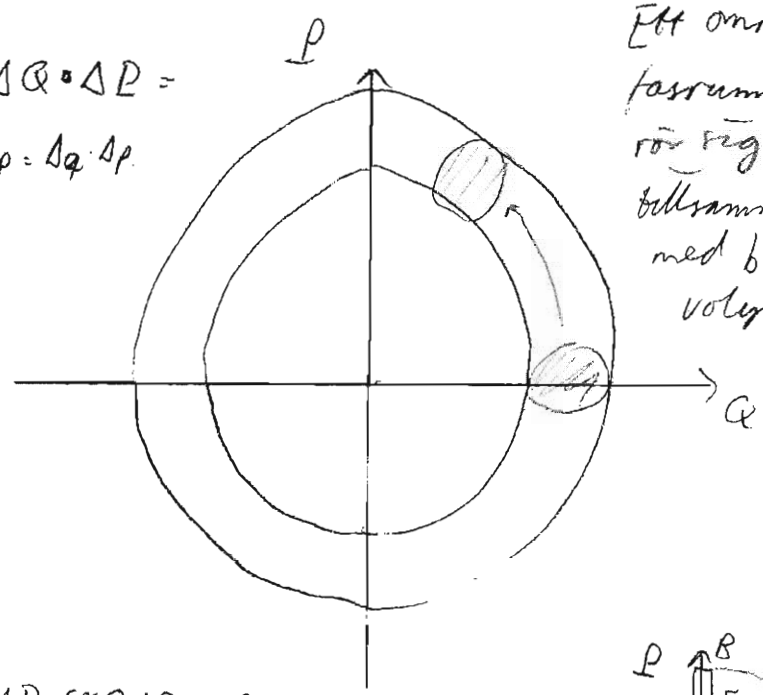
$$\Rightarrow \frac{1}{\omega} \ddot{Q} = -\omega Q \Rightarrow \ddot{Q} + \omega^2 Q = 0$$

$$\Rightarrow \begin{cases} Q = \alpha \sin(\omega t + \beta) \\ P = \alpha \cos(\omega t + \beta) \end{cases}$$

I detta fall är $K = H = E = \frac{\omega}{2} \alpha^2 \Rightarrow \alpha = \sqrt{\frac{2E}{\omega}}$

$$\Rightarrow \begin{cases} Q = \sqrt{\frac{2E}{\omega}} \sin(\omega t + \beta) \\ P = \sqrt{\frac{2E}{\omega}} \cos(\omega t + \beta) \end{cases}$$

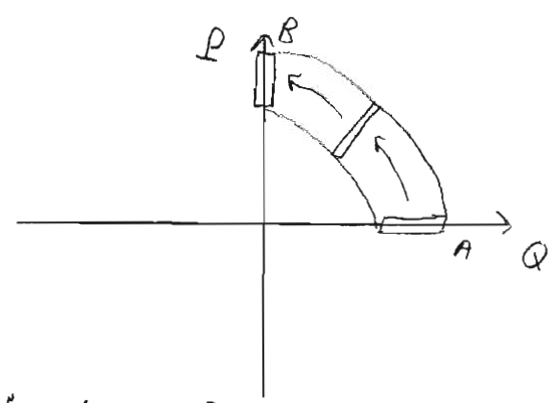
Volymen: $V = \Delta Q \cdot \Delta P = \sqrt{m\omega} \Delta q \cdot \frac{1}{\sqrt{m\omega}} \Delta p = \Delta q \cdot \Delta p$

ett område i fasrummet rör sig runt tillsammans med bibehållen volym

Ex: Starta med $\Delta P = \epsilon \approx 0, \Delta Q = a$
 $V_A = \epsilon a$

Vid B gäller
 $V_B = V_A = \epsilon a$
 $\Delta Q \Delta P$

"Spridningen" i Q har konverterats till "spridning" i P.

Hamilton - Jacobis equation

Hamiltons kanoniska ekvationer,

$$\dot{q}_k = \frac{\partial H}{\partial p_k} \quad ; \quad \dot{p}_k = -\frac{\partial H}{\partial q_k} \quad k=1, \dots, f$$

är speciellt enkla att lösa om alla q_k är cyklotiska. Ett tillfälle då detta inträffa är då $H \equiv 0$

$$H \equiv 0 \Rightarrow \begin{cases} \dot{q}_k = 0 \\ \dot{p}_k = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} q_k = \beta_k = \text{konst.} \\ p_k = \alpha_k = \text{konst.} \end{cases}$$

Kan vi hitta en sådan kanonisk transformation att $K=0$?
Prova med en kanonisk transformation av typ B:

$$\{q, p, H(q, p, t)\} \xrightarrow{\uparrow} \{Q, P, K(Q, P, t) = H + \frac{\partial S}{\partial t} = 0\}$$

$F_2 = S(q, p, t)$ - genererande funktion av typ B.

Variabelsambanden är

$$p_i = \frac{\partial S}{\partial q_i} \quad ; \quad Q_j = \frac{\partial S}{\partial P_j}$$

Ur de kanoniska ekvationerna följer

$$\begin{cases} \dot{Q}_k = \frac{\partial K}{\partial P_k} = 0 \\ \dot{P}_k = -\frac{\partial K}{\partial Q_k} = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Q_k = \beta_k = \text{konst.} \\ P_k = \alpha_k = \text{konst.} \end{cases}$$

Funktionen S kan alltså uppfattas som en lösning $S(q, \alpha, t)$ till Hamilton-Jacobis ekvation.

$$H(q_i, p_k = \frac{\partial S}{\partial q_k}, t) + \frac{\partial S}{\partial t} = 0$$

Partiell differentialekvation i q och t .

S kallas verkanstfunktionen (eller Hamiltons principalfunktion).

Om $S = S(q, \alpha, t)$ är en lösning sådana att

$$\det \left(\frac{\partial^2 S}{\partial \alpha_k \partial q_l} \right) \neq 0$$

kan man ut relationerna

$$Q_k = \frac{\partial S}{\partial \alpha_k} = \beta_k$$

lösa ut

$$q_k = q_k(\alpha, \beta, t)$$

Därmed är rörelseproblemet löst och S sägs vara en fullständig lösning.

Exempel: Fri partikel i 1 dimension

$$L = \frac{1}{2} m \dot{q}^2, \quad p = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = m \dot{q}, \quad H = \dot{q}p - L = \frac{p^2}{2m}$$

Hamilton-Jacobis ekvationer blir

$$\frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S}{\partial q} \right)^2 + \frac{\partial S}{\partial t} = 0$$

Den är separabel: $S = S_1(q) + S_2(t)$

$$\Rightarrow \underbrace{\frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S_1}{\partial q} \right)^2}_{\text{Konst.} = E} + \underbrace{\frac{\partial S_2}{\partial t}}_{\text{Konst.} = -E} = 0$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S_1}{\partial q} \right)^2 = E \\ \frac{\partial S_2}{\partial t} = -E \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} S_1 = \pm \sqrt{2mE} q + \text{konst.} \\ S_2 = -Et + \text{konst.} \end{cases}$$

Det: $P = \pm \sqrt{2mE}$

Då blir $S(q, P, t) = Pq - \frac{P^2}{2m}t + C$ konst.

Alltså gäller

$$p = \frac{\partial S}{\partial q} = P \quad ; \quad Q = \frac{\partial S}{\partial P} = q - \frac{P}{m}t$$

Eftersom $K=0$ gäller att Q & P är konstanter

Alltså erhåller vi

$$\begin{cases} q(t) = Q + \frac{P}{m}t \\ p(t) = P \end{cases} \quad \text{med } Q \text{ & } P \text{ konstanter.}$$

Om H ej beror explicit av tiden blir
Hamilton-Jacobis ekvation

$$H(q_i, \frac{\partial S}{\partial q_i}) + \frac{\partial S}{\partial t} = 0$$

Vi kan då göra separationsansatsen

$$S(q_i, \alpha_i, t) = W(q_i, \alpha_i) - Et$$

som ger

$$H(q_i, \frac{\partial W}{\partial q_i}) = E$$

Detta är Hamilton-Jacobis karakteristiska (eller
tidsoberoende) ekvation

Funktionen $W = W(q_i, \alpha_i)$ kallas för den reducerade
verkanstfunktionen (eller Hamiltons karakteristiska
funktion).

1) Känne vi $W = W(q_i, \alpha_i)$ kan vi sätta in den i

$$S(q_i, \alpha_i, t) = W(q_i, \alpha_i) - Et$$

↑ Obs! $E = E(\alpha_i)$

Sedan kan $S(q_i, \alpha_i, t)$ användas för att generera en
kanonisk transformation (med $\underline{P} = \underline{\alpha}$) så att $K = 0$

$$p_i = \frac{\partial S}{\partial q_i} \quad ; \quad \underbrace{Q_j = \frac{\partial S}{\partial P_j}}_{\text{Lös ut}} \quad ; \quad K = H + \frac{\partial S}{\partial t} = 0$$

↑
 $q_i = q_i(Q_j, P_j, t)$

Sätt in

Därmed har vi

$$\begin{cases} q_i = q_i(Q, \underline{p}, t) \\ p_i = p_i(Q, \underline{p}, t) \end{cases} \quad \begin{cases} P_j = \alpha_j = \text{konst} \\ Q_j = \beta_j = \text{konst} \end{cases} \quad \text{ty } \tilde{H} = 0$$

Rörelseproblemet har den allmänna lösningen

$$\begin{cases} q_i(t) = q_i(\underline{\beta}, \underline{\alpha}, t) \\ p_i(t) = p_i(\underline{\beta}, \underline{\alpha}, t) \end{cases} \quad \begin{array}{l} \underline{\alpha} \text{ och } \underline{\beta} \text{ bestäms av} \\ \text{begynnelsevillkoren} \end{array}$$

2/ Vi kan även använda $W(\underline{q}, \underline{p})$ direkt som genererande funktion.

som tidigare sätter vi

$$\underline{p} = \underline{\alpha}$$

$W(\underline{q}, \underline{p})$ är av typ B och därmed gäller

$$p_i = \frac{\partial W}{\partial q_i} \quad ; \quad Q_j = \frac{\partial W}{\partial P_j} \quad ; \quad K = H = E(\underline{p})$$

$$\Rightarrow \begin{cases} q_i = q_i(Q, \underline{p}) \\ p_i = p_i(Q, \underline{p}) \end{cases} \quad \text{Inget explicit tidsberoende!}$$

Hamiltons equations ger oss

$$\begin{cases} \dot{P}_j = -\frac{\partial K}{\partial Q_j} = 0 \\ \dot{Q}_j = \frac{\partial K}{\partial P_j} - \frac{\partial E}{\partial P_j} = \frac{\partial E}{\partial \alpha_j} = v_j = \text{konst} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} P_j = \alpha_j = \text{konst} \\ Q_j = v_j t + \beta_j \end{cases}$$

Rörölsproblemet har alltså den allmänna lösningen

$$\begin{cases} q_i(t) = q_i(\underline{v}t + \underline{\beta}, \underline{\alpha}) \\ p_i(t) = p_i(\underline{v}t + \underline{\beta}, \underline{\alpha}) \end{cases} \quad \text{med } v_j = \frac{\partial E}{\partial \alpha_j}$$

$\underline{\alpha}$ och $\underline{\beta}$ ges av begynnelsevillkoren

Exempel: Harmonisk oscillator i 1 dimension

$$L = \frac{1}{2} m \dot{q}^2 - \frac{1}{2} k q^2 \quad ; \quad p = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = m \dot{q}$$

$$H = \dot{q} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} - L = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} k q^2$$

Inget tidsberoende \Rightarrow Hamilton-Jacobis tidsoberoende ekvation för den reducerade verkanfunktion:

$$\frac{1}{2m} \left(\frac{\partial W}{\partial q} \right)^2 + \frac{1}{2} k q^2 = E$$

$$\Rightarrow \left(\frac{\partial W}{\partial q} \right)^2 = 2m \left(E - \frac{1}{2} k q^2 \right) = mk \left(\underbrace{\frac{2E}{k}}_{a^2} - q^2 \right)$$

$$= mk (a^2 - q^2)$$

$$\Rightarrow \frac{\partial W}{\partial q} = \sqrt{mk} \sqrt{a^2 - q^2}$$

$$\Rightarrow W = \sqrt{mk} \int \sqrt{a^2 - q^2} dq$$

Metod 1 Bilda $S = W - Et$

Välj $E = \alpha = E$ (ett möjligt val)

$$S(q, p, t) = \sqrt{mk} \int \sqrt{\frac{2p}{k} - q^2} dq - Pt$$

$$\Rightarrow \begin{cases} P = \frac{\partial S}{\partial q} = \sqrt{mk} \sqrt{\frac{2P}{k} - q^2} & (1) \\ Q = \frac{\partial S}{\partial P} = \sqrt{mk} \frac{2}{k} \frac{1}{2} \left\{ \frac{dq}{\sqrt{\frac{2P}{k} - q^2}} - t \right. & (2) \\ & \left. \arcsin\left(\frac{q}{\sqrt{\frac{2P}{k}}}\right) \right\} \end{cases}$$

Ekv. (2) \Rightarrow

$$q = \sqrt{\frac{2P}{k}} \sin(\omega(t + Q)) \quad ; \quad \omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

Ekv. (1) \Rightarrow

$$p = \sqrt{2Pm} \cos(\omega(t + Q))$$

Tillsammans med $K = H + \frac{\partial S}{\partial t} = 0$ är detta den kanoniska transformationen

Hamiltons ekvationer ges (med $K=0$)

$P = E = \text{konst}$ och $Q = B = \text{konst}$

Alltså erhålls rörelserna som

$$\begin{cases} q(t) = a \sin(\omega t + \theta_0) \\ p(t) = m\omega a \cos(\omega t + \theta_0) \end{cases}$$

med

$$\begin{cases} a = \sqrt{\frac{2E}{m\omega^2}} \\ \theta_0 = \omega B \end{cases}$$

Metod II

Vi har

$$W = \sqrt{mk} \int \sqrt{a^2 - q^2} dq, \quad a = \sqrt{\frac{2E}{k}}$$

Välj $P = \alpha = E$

$$\Rightarrow W = \sqrt{mk} \int \sqrt{\frac{2P}{k} - q^2} dq$$

$$\Rightarrow \begin{cases} p = \frac{\partial W}{\partial q} = \sqrt{mk} \sqrt{\frac{2P}{k} - q^2} \\ Q = \frac{\partial W}{\partial P} = \sqrt{\frac{m}{k}} \arcsin\left(\frac{q}{\sqrt{\frac{2P}{k}}}\right) \end{cases}$$

Detta ger

$$\begin{cases} q = \sqrt{\frac{2P}{k}} \sin(\omega Q) \\ p = \sqrt{2Pm} \cos(\omega Q) \end{cases} ; \quad \omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

Hamiltons ekvationer ger (med $K = E = P$)

$$\dot{P} = -\frac{\partial K}{\partial Q} = 0 ; \quad \dot{Q} = \frac{\partial K}{\partial P} = 1$$

$$\Rightarrow \begin{cases} P = \alpha \\ Q = t + \beta \end{cases} \leftarrow \text{ej konstant med metod II}$$

Rörelsen erhålls alltså som

$$\begin{cases} q(t) = a \sin(\omega t + \theta_0) \\ p(t) = m\omega a \cos(\omega t + \theta_0) \end{cases} \quad \text{med} \quad \begin{cases} a = \sqrt{\frac{2E}{m\omega^2}} \\ \theta_0 = \omega\beta \end{cases}$$

Dvs samma rörelse som tidigare!

Anmärkning:

1) Notera att om $S = S(\underline{q}, \underline{p}, t)$ så har vi

$$\frac{dS}{dt} = \frac{\partial S}{\partial t} + \sum_{i=1}^f \underbrace{\frac{\partial S}{\partial q_i}}_{p_i} \dot{q}_i = \left[-H(\underline{q}, \underline{p}, t) + \sum_i p_i \dot{q}_i \right] \quad \underline{p} = \frac{\partial S}{\partial \underline{q}}$$

$$-H(\underline{q}, \underline{p}, t) = \frac{\partial S}{\partial t}$$

ky $K=0$

Men $-H(\underline{q}, \underline{p}, t) + \sum_i p_i \dot{q}_i = L(\underline{q}, \dot{\underline{q}}, t)$. Integrera från t_0 till t

$$\Rightarrow S(\underline{q}(t), \underline{p}, t) = \int_{t_0}^t dt' L(\underline{q}, \dot{\underline{q}}, t') \Big|_{\underline{q}(t) \text{ lösning till rörelse-ek.}}$$

Detta är ju precis Hamiltons verkanintegral

$$I[\underline{q}] = \int_{t_1}^{t_2} dt L(\underline{q}(t), \dot{\underline{q}}(t), t)$$

men med $\underline{q}(t)$ som lösning till rörelsekvationerna insatt.

Med andra ord: Sätter vi in vår lösning $\underline{q}(t)$ i verkanintegralen får vi den genererande funktion som "booster" systemet från t_0 till t

2/ Låt $\vec{r}(t) = (r_1(t), r_2(t), r_3(t))$

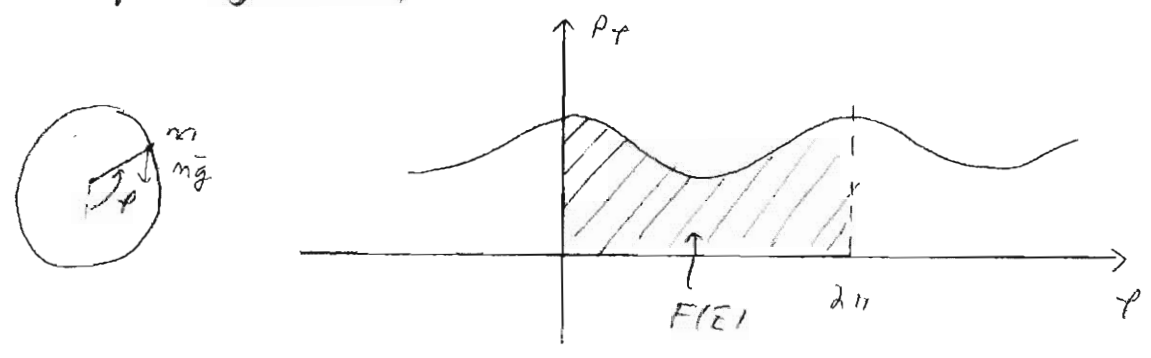
$$\Rightarrow p_i = \frac{\partial S}{\partial r_i} \quad \left(\dot{r}_i = \frac{\partial S}{\partial p_i} \right)$$

\Rightarrow Rörelsen är vinkelrät mot $S = \text{konst}$

$\Rightarrow S = \text{konst}$ kan tolkas som en vågfront i kvantmekanik

Anm: Allmant gäller för en periodisk rörelse att derivatan av ytan i faserummet m.p. energin är lika med perioden T

I vissa fall blir den kurva som systempunkten genomlöper en sluten.

Definieras $F(E)$ som i figuren gäller fortfarande att

$$\frac{dF(E)}{dE} = T = \text{perioden}$$

Ytan $F(E)$ kan skrivas eller $\frac{dW}{dq}$

$$F(E) = \oint p dq = \oint \frac{\partial S}{\partial q} dq$$

För vår 1-dim harmoniska oscillator har vi sedan tidigare

$$W = \pm \sqrt{mk} \int \sqrt{\frac{2E}{k} - q^2} dq$$

$$\Rightarrow \frac{\partial W}{\partial q} = \pm \sqrt{mk} \sqrt{\frac{2E}{k} - q^2} \quad a = \sqrt{\frac{2E}{k}}$$

$$F(E) = \oint \pm \sqrt{mk} \sqrt{\frac{2E}{k} - q^2} dq = 2 \int_{-a}^a \sqrt{mk} \sqrt{\frac{2E}{k} - q^2} dq = 2 \int_{-a}^a \sqrt{mk} \sqrt{a^2 - q^2} dq$$

$$= 2\sqrt{mk} \left[\frac{q}{2} \sqrt{a^2 - q^2} + \frac{a^2}{2} \arcsin \frac{q}{a} \right] = 2\sqrt{mk} \frac{a^2}{2} \left(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{2} \right) =$$

$$= \sqrt{mk} \cdot a^2 \cdot \pi = \sqrt{mk} \cdot \frac{2E}{k} \pi = 2\pi E \sqrt{\frac{m}{k}}$$

$$\frac{2\pi}{\omega} = \frac{dF}{dE} = \frac{2\pi}{\sqrt{k/m}} \Rightarrow \omega = \sqrt{\frac{k}{m}} \quad \text{vår vinkel frekvens!}$$

Tidigare valde vi den nya generaliserade impulsen $P = E$.

Låt oss istället välja

$$P = F(E) = \oint p dq \equiv J = \text{verksvarsvariabel}$$

Dessutom kallar vi Q för $W =$ vinkelvariabel

Då gäller

$$\text{ty } J = F(E) = \frac{2\pi}{\omega} E$$

$$p = \frac{\partial S(q, J)}{\partial q} \quad ; \quad W = \frac{\partial S(q, J)}{\partial J} \quad ; \quad K = E(J) = \frac{\omega J}{2\pi}$$

Hamiltons ekvationer i vinkel-verksvarsvariablen (W, J) blir

$$\begin{cases} \dot{J} = -\frac{\partial K}{\partial W} = 0 \Rightarrow J = \text{konst.} \\ \dot{W} = \frac{\partial K}{\partial J} = \frac{\omega}{2\pi} = \text{frekvensen för den periodiska rörelsen!} \end{cases}$$

Exempel: 1-dim harmonisk oscillator

$$H = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} k q^2$$

Hamiltons karakteristiska funktion (ty inget explícit t -beroende)

$$H(q, \frac{\partial S}{\partial q}) = \frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S}{\partial q}\right)^2 + \frac{1}{2} k q^2 = E$$

$$\Rightarrow \frac{\partial S}{\partial q} = \pm \sqrt{2m(E - \frac{1}{2} k q^2)} \quad (=p)$$

Def: $P = J = \oint \frac{\partial S}{\partial q} dq = \dots = \frac{2\pi E}{\omega} \Rightarrow E = \sqrt{\frac{k}{m}} J / 2\pi$

Alltså gäller $K = H = E = \sqrt{\frac{k}{m}} J / 2\pi$

Hamiltons ekvationer:

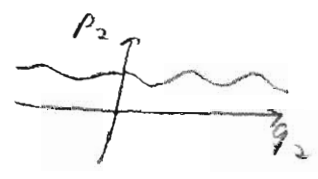
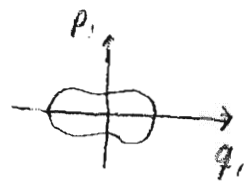
$$\begin{cases} \dot{J} = -\frac{\partial K}{\partial W} = 0 \Rightarrow J = \text{konst.} \\ \dot{W} = \frac{\partial K}{\partial J} = \sqrt{\frac{k}{m}} \frac{1}{2\pi} \leftarrow \text{vår frekvens } \nu = \frac{\omega}{2\pi}! \end{cases}$$

OBS! Den andra ekvationen ger vinkel-frekvensen för den periodiska rörelsen utan att vi tagit fram var sig den kanoniska transformationen eller rörelsen explicit!

Man kan visa att motsvarande g\u00e4ller \u00e4ven f\u00f6r komplicerade system, s.k. separabla multipelperiodiska system (t.ex. Keplerproblemet)

Antag att $S = \sum_i S_i(q_i, \alpha_i)$ (separabel)

Antag att r\u00f6relsen i varje (q_i, p_i) \u00e4r periodisk, dock inte n\u00f6dv\u00e4ntigtvis med samma period:

... (multipelperiodiska)

Def: $J_i = \oint \frac{\partial S_i}{\partial q_i} dq_i$

G\u00f6r en kanonisk transformation till (w_i, J_i)

D\u00e5 g\u00e4ller

$\frac{\partial K}{\partial J_i} = \frac{w_i}{2\pi}$

Exempel. Keplerproblemet

$$\begin{cases} L = \frac{1}{2} m v^2 - U(r) = \frac{1}{2} m (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\varphi}^2) + \frac{A}{r} \\ p_r = \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = m\dot{r} \quad ; \quad p_\varphi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = m r^2 \dot{\varphi} \\ H = \dot{r} \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} + \dot{\varphi} \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} - L = \frac{p_r^2}{2m} + \frac{p_\varphi^2}{2mr^2} - \frac{A}{r} \end{cases}$$

Hamilton Jacobi's tidsoberoende ekvation

$$\frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S}{\partial r} \right)^2 + \frac{1}{2mr^2} \left(\frac{\partial S}{\partial \varphi} \right)^2 - \frac{A}{r} = E$$

Ansatt

$$S = S_1(r) + S_2(\varphi)$$

$$\Rightarrow \underbrace{\left\{ \frac{1}{2m} \left(\frac{dS_1}{dr} \right)^2 - \frac{A}{r} - E \right\}}_{\substack{\text{endast fkn av } r \\ = -l^2}} 2mr^2 + \underbrace{\left(\frac{dS_2}{d\varphi} \right)^2}_{\substack{\text{endast} \\ \text{fkn av } \varphi \\ = l^2}} = 0$$

\Rightarrow Båda termerna konstanter

Välj $\left(\frac{dS_2}{d\varphi} \right)^2 = l^2$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{dS_1}{dr} = \sqrt{2m \left(E + \frac{A}{r} - \frac{l^2}{2mr^2} \right)} & (= P_r) \\ \frac{dS_2}{d\varphi} = l & (= P_\varphi) \end{cases}$$

Vill ha slutna banor \Rightarrow 2 rötter till $P_r = 0$

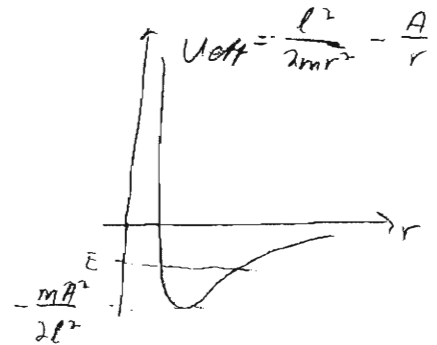
$$\Rightarrow \dots \Rightarrow -\frac{mA^2}{2l^2} < E < 0$$

Def: Verkanvariabel i r-led:

$$J_r = \oint P_r dr =$$

$$= \oint \sqrt{2m \left(E + \frac{A}{r} - \frac{l^2}{2mr^2} \right)} dr =$$

$$= \dots = \left(-l + \frac{A}{2} \sqrt{\frac{2m}{-E}} \right) 2\pi$$

Not. Gränserna till integralen ges av $r = \frac{A}{-2E} \left(1 \pm \sqrt{1 + \frac{2l^2}{mA^2}} \right)$

För gissa att kontrollera när $\sqrt{\dots} = 0$.

I (r, φ) gäller att r går från 0 till 2π och att vi kräver $l \neq 0$:

$$J_\varphi = \oint p_\varphi d\varphi = l2\pi$$

Ur dessa uttryck för J_r och J_φ följer

$$K = E = -\frac{1}{4\pi} \frac{mA^2}{(J_r + J_\varphi)^2}$$

Vi får nu

$$\begin{cases} \frac{\partial K}{\partial J_r} = \frac{mA^2}{2\pi (J_r + J_\varphi)^3} = \frac{1}{\pi A} \sqrt{\frac{-2E^3}{m}} = v_r = \frac{\omega_r}{2\pi} \\ \frac{\partial K}{\partial J_\varphi} = \frac{mA^2}{2\pi (J_r + J_\varphi)^3} = \frac{1}{\pi A} \sqrt{\frac{-2E^3}{m}} = v_\varphi = \frac{\omega_\varphi}{2\pi} \end{cases}$$

$\omega_r = \omega_\varphi \Rightarrow$ enkelt periodisk rörelse

\Rightarrow sluten bankekurva

Anm • $\omega_r \neq \omega_\varphi$ inträffar t.ex för andra U(r)

\Rightarrow Bankekurvan är inte nödvändigtvis sluten!

• Om vi sätter in $a = -\frac{A}{2E}$ - källa storaxeln för vi

$$T^2 = \left(\frac{2\pi}{\omega}\right)^2 = \frac{4\pi^2}{4} A^2 \frac{m}{-2E^3} = \pi^2 A^2 \frac{m8a^3}{2A^3} = \frac{4\pi^2 m}{A} \cdot a^3$$

$$\Rightarrow \frac{a^3}{T^2} = \frac{A}{4\pi^2 m} \quad \text{Keplers 3:e lag!}$$

Den stela kroppens mekanik

Definitioner

Def. En stel kropp är antingen

a) ett system av n massor $\{m_i\}$ med konstanta avstånd

$$r_{ij} = |\vec{r}_i - \vec{r}_j| = C_{ij} = \text{konst.} \quad \forall i, j = 1, \dots, n$$

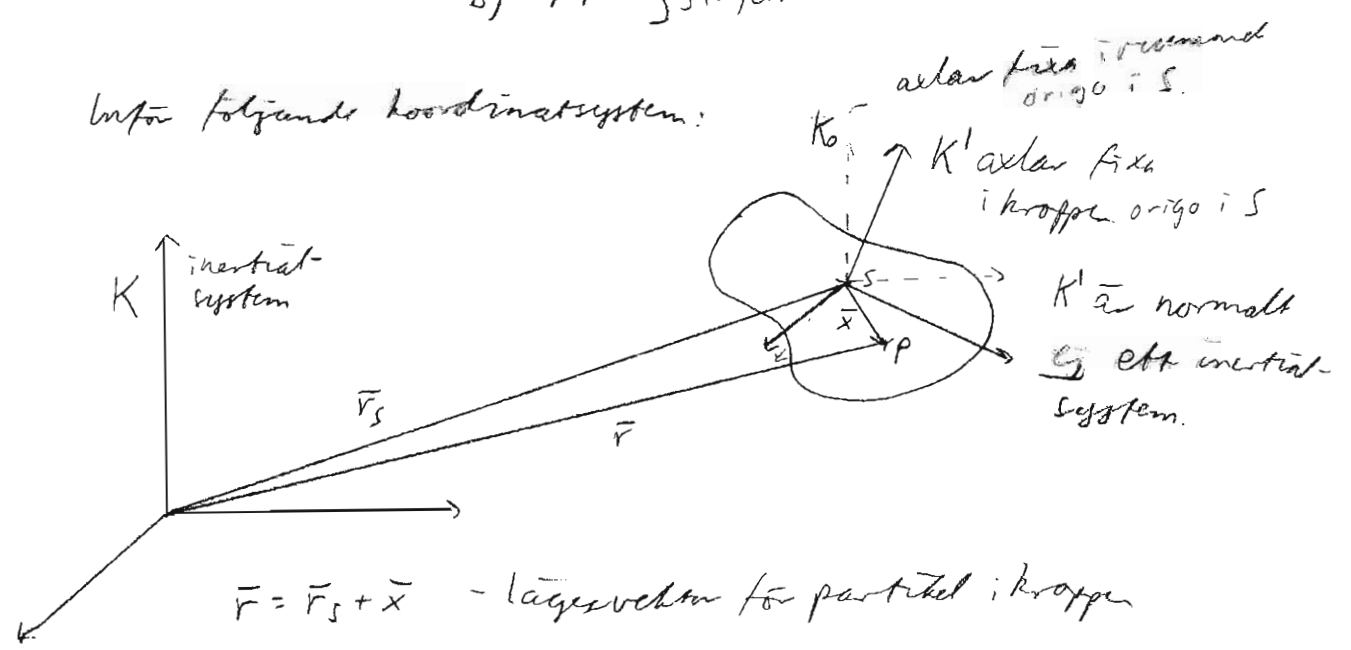
eller

b) en kontinuerlig massfördelning $\rho(\vec{r})$ vars form inte ändras

Massan ges av a) $M = \sum_i m_i$

$$b) M = \int \rho(\vec{r}) dV$$

Inför följande koordinatsystem:

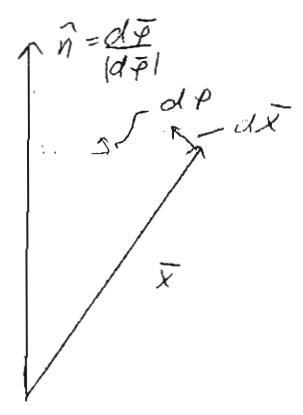
- Anm. • En stel kropp har 6 frihetsgrader: läget för S och dess orientering.
 • Normalt låter man S vara i masscentrum för kroppen.

Intämbestämmda rotationer

Om vi flyttar och rotera kroppen lite kan vi skriva ändringen av \vec{r} som

$$d\vec{r} = d\vec{r}_S + d\vec{P} \times \vec{x}$$

där $d\vec{P}$ ges av $d\varphi \cdot \hat{n}$ vilket är en rotation vinkeln $d\varphi$ runt \hat{n} -axeln ($\hat{n} = \frac{d\vec{P}}{|d\vec{P}|}$)

Vi har nu följande hastigheter

$$\begin{cases} \vec{V} = \frac{d\vec{r}_S}{dt} & \text{- referenspunkten S hastighet} \\ \vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt} & \text{- hastigheten för en punkt P i kroppen} \end{cases}$$

Def: Vinkelhastigheten

$$\vec{\omega} = \frac{d\vec{P}}{dt} = \omega \hat{\omega}$$

Vi får nu att

$$\vec{v} = \vec{V} + \vec{\omega} \times \vec{x}$$

Anm: • $\vec{\omega}$ är entydig och beror ej av vårt val av S.

- \vec{V} är translationshastighet
 - $\vec{\omega} \times \vec{x}$ är rotationshastighet
-) uppdelningen beror på vårt val av S

Kinetisk energi och röghetsbetsom

Låt nu och framöver S vara i masscentrum.

Den kinetiska energin ges av

$$T = \frac{1}{2} \sum_i m_i \vec{v}_i^2 = \frac{1}{2} \sum_i m_i (\underbrace{\vec{V} + \vec{\omega} \times \vec{x}_i}_{\vec{V}^2 + 2\vec{V} \cdot (\vec{\omega} \times \vec{x}_i) + (\vec{\omega} \times \vec{x}_i)^2})^2 =$$

$$= \frac{1}{2} \sum_i m_i \vec{V}^2 + \vec{V} \cdot \sum_i m_i (\vec{\omega} \times \vec{x}_i) + \frac{1}{2} \sum_i m_i (\vec{\omega} \times \vec{x}_i)^2$$

$\underbrace{\sum_i m_i}_M$

Men

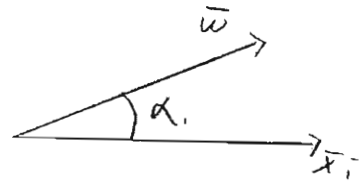
$$\vec{V} \cdot (\vec{\omega} \times \vec{x}_i) = \vec{x}_i \cdot (\vec{V} \times \vec{\omega})$$

$$\Rightarrow T = \frac{1}{2} M \vec{V}^2 + \underbrace{(\sum_i m_i \vec{x}_i)}_{\substack{M \text{ lags i } \vec{k} \\ = 0}} \cdot (\vec{V} \times \vec{\omega}) + \frac{1}{2} \sum_i m_i (\vec{\omega} \times \vec{x}_i)^2$$

$$\Rightarrow T = \underbrace{\frac{1}{2} M \vec{V}^2}_{\text{translation}} + \underbrace{\frac{1}{2} \sum_i m_i (\vec{\omega} \times \vec{x}_i)^2}_{\text{rotation} = T_{rot}} = \frac{1}{2} M \vec{V}^2 + T_{rot}$$

Studera nu Trot närmare!

$$T_{rot} = \frac{1}{2} \sum_i m_i (\bar{\omega} \times \bar{x}_i)^2$$

Notera att

$$\begin{aligned} (\bar{\omega} \times \bar{x}_i)^2 &= (\bar{\omega}^2)(\bar{x}_i^2) \sin^2 \alpha_i = \\ &= \bar{\omega}^2 \bar{x}_i^2 (1 - \cos^2 \alpha_i) = \bar{\omega}^2 \bar{x}_i^2 - \underbrace{\bar{\omega}^2 \bar{x}_i^2 \cos^2 \alpha_i}_{(\bar{\omega} \cdot \bar{x}_i)^2} = \end{aligned}$$

$$= \bar{\omega} \cdot \left[\underbrace{\bar{x}_i \cdot \bar{x}_i}_{\text{vandig skalär produkt}} - \underbrace{\bar{x}_i \bar{x}_i}_{\text{Dyadisk produkt! Entensor!}} \right] \cdot \bar{\omega}$$

Notera

$$\begin{aligned} (\bar{\omega} \cdot \bar{x})^2 &= \sum_k \omega_k x_k \sum_l \omega_l x_l = \\ &= \sum_{kl} \omega_k x_k \omega_l x_l = \bar{\omega} \cdot \underbrace{\bar{x} \bar{x}}_{\text{kl-komp. Entensor}} \cdot \bar{\omega} \end{aligned}$$

Vi kan nu skriva

$$T_{rot} = \frac{1}{2} \bar{\omega} \cdot \bar{\bar{I}} \cdot \bar{\omega}$$

där den s.k. tröghets tensor ges av

$$\bar{\bar{I}} = \sum_i m_i (\bar{x}_i \cdot \bar{x}_i - \bar{x}_i \bar{x}_i)$$

Obs! I basystemet $(\hat{x}, \hat{y}, \hat{z})$ kan $\bar{\bar{I}}$ representeras av en matris

$$\bar{\bar{I}} = \begin{pmatrix} I_{xx} & I_{xy} & I_{xz} \\ I_{yx} & I_{yy} & I_{yz} \\ I_{zx} & I_{zy} & I_{zz} \end{pmatrix} \quad \text{med} \quad I_{xy} = \hat{x} \cdot \bar{\bar{I}} \cdot \hat{y} \quad \text{etc}$$

Notera att vi kan skriva

$$I_{kl} = \sum_i m_i ((\bar{x}^{(i)} \cdot \bar{x}^{(i)}) \delta_{kl} - x_k^{(i)} x_l^{(i)})$$

Egenskaper hos tröghetstensorn

- i) \bar{I} är linjär, dvs $\bar{I} = \bar{I}_1 + \bar{I}_2$ om kropparna 1 & 2 med tröghetstensorn \bar{I}_1 och \bar{I}_2 sätts ihop
- ii) Om \bar{I} representeras av en matris \bar{a} den symmetrisk. $I_{kl} = I_{lk}$
- iii) Det går alltid att rotera K' till ett system så att \bar{I} är diagonal.

$$\bar{I} = \begin{pmatrix} I_1 & 0 & 0 \\ 0 & I_2 & 0 \\ 0 & 0 & I_3 \end{pmatrix}$$

Axlarna i det nya koordinatsystemet kallas principalaxlar. I_i kallas tröghetsmoment.

(moments of inertia)

Om kroppen har symmetri är det lätt att hitta principalaxlarna.

- iv) Om \bar{I} räknas ut i K' fixt i kroppen är \bar{I} en konstant tensor. Om \bar{I} räknas ut i ett koordinatsystem som ej är fixt i kroppen är \bar{I} normalt ej konstant.

Steiner's sats

Om \bar{I} är tröghetstensorn m.a.p masscentrum så ges tröghetstensorn m.a.p ett system med origo i \bar{a} av

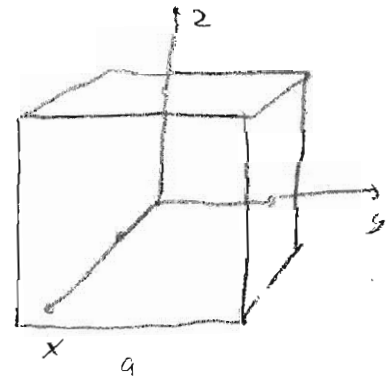
$$\bar{I}' = \bar{I} + M[a^2\mathbb{1} - \bar{a}\bar{a}]$$

Visar enkelt!

Mer om tröghetsmoment

- Om vi har spegelsymmetri i ett plan ligger två principalaxlar (och S) i planet och en är vinkelrät mot planet
- Om vi har rotationsymmetri är symmetriaxeln en principalaxel och de andra två är vinkelräta mot den.

Ex Tröghetsmoment för en kub med sidan a

Pg a symmetri är $\hat{x}, \hat{y}, \hat{z}$ principalaxlar

$$\begin{aligned}
 I_{zz} &= \int d^3r \rho(\vec{r}) (x^2 + y^2 + z^2 - z^2) = \\
 &= \frac{M}{a^3} \int_{-a/2}^{a/2} \int_{-a/2}^{a/2} \int_{-a/2}^{a/2} dx dy dz (x^2 + y^2) = \frac{M}{a^3} \int_{-a/2}^{a/2} dz \int_{-a/2}^{a/2} dx \left[x^2 y + \frac{y^3}{3} \right]_{-a/2}^{a/2} = \\
 &= \frac{M}{a^2} \int_{-a/2}^{a/2} dx \left[a x^2 + \frac{a^3}{12} \right] = \frac{M}{a^2} \left[a \frac{x^3}{3} + \frac{a^3}{12} x \right]_{-a/2}^{a/2} = \\
 &= \frac{M}{a^2} \left[\frac{a^4}{12} + \frac{a^4}{12} \right] = \frac{1}{6} M a^2
 \end{aligned}$$

Ann Alla icke diagonala element = 0.

$$\begin{aligned}
 I_{xy} &= \int d^3r \rho(\vec{r}) (-xy) = 0 \\
 &\Leftrightarrow 0 \text{ pg a symmetri}
 \end{aligned}$$

Rörelsemängdsmomentet

$$\begin{aligned}
\bar{L} &= \sum_i m_i (\bar{r}_i \times \dot{\bar{r}}_i) = \sum_i m_i (\bar{r}_S + \bar{x}_i) \times (\dot{\bar{r}}_S + \bar{\omega} \times \bar{x}_i) = \\
&= \underbrace{\sum_i m_i (\bar{r}_S \times \dot{\bar{r}}_S)}_M + \underbrace{\sum_i m_i \bar{r}_S \times (\bar{\omega} \times \bar{x}_i)}_{0 \text{ ty } S = MC} + \underbrace{\sum_i m_i \bar{x}_i \times \dot{\bar{r}}_S}_{0 \text{ ty } S = MC} + \\
&+ \sum_i m_i \bar{x}_i \times (\bar{\omega} \times \bar{x}_i) =
\end{aligned}$$

$$\Rightarrow \bar{L} = \underbrace{\bar{r}_S \times M \dot{\bar{r}}_S}_{\text{rörelsemängdsmomentet för MC}} + \underbrace{\bar{L}_{rel}}_{\text{relativ rörelsemängdsmomentet}}$$

$$\bar{x}_i \times (\bar{\omega} \times \bar{x}_i) = \bar{\omega} (\bar{x}_i \cdot \bar{x}_i) - \bar{x}_i (\bar{x}_i \cdot \bar{\omega})$$

$$\bar{L}_{rel} = \sum_i m_i \bar{x}_i \times (\bar{\omega} \times \bar{x}_i) = \left\{ \begin{array}{l} \text{formel för} \\ \text{vektorcell} \\ \text{trippelprodukt} \end{array} \right\} =$$

$$= \sum_i m_i (\bar{x}_i \cdot \bar{x}_i - \bar{x}_i \bar{x}_i) \cdot \bar{\omega} = \bar{I} \cdot \bar{\omega}$$

Notera att

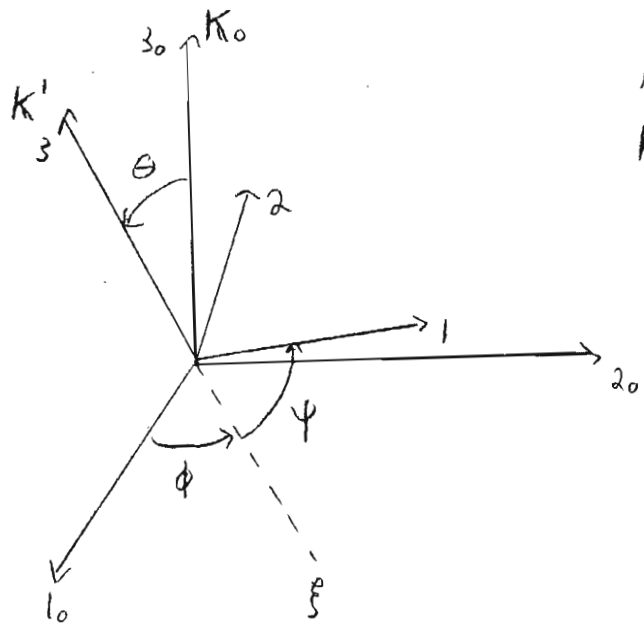
$$T_{rot} = \frac{1}{2} \bar{\omega} \cdot \bar{I} \cdot \bar{\omega} = \frac{1}{2} \bar{\omega} \cdot \bar{L}_{rel}$$

Eulervinklar

Vilka vinklar behövs för att beskriva kroppens orientering?

Eulervinklarna är ett sätt:

- K^1 & K^0 med origo = S
- K^1 fixt i kroppen
- K^0 med axlar fixa i rummet.

$$R(t) = R_3(\psi) R_2(\theta) R_3(\phi)$$

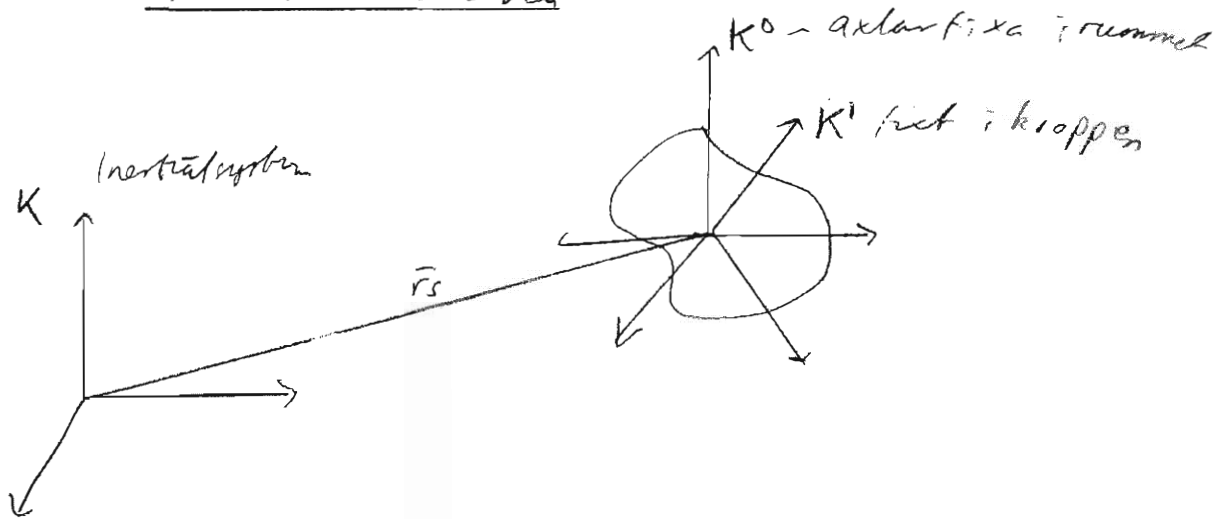
- $R_{3_0}(\phi)$: rotera kring 3₀-axeln en vinkel ϕ
- $R_2(\theta)$: rotera kring 2-axeln (den roterade 1-axeln) en vinkel θ
- $R_3(\psi)$: rotera kring 3-axeln en vinkel ψ

$$0 \leq \phi \leq 2\pi, \quad 0 \leq \theta \leq \pi, \quad 0 \leq \psi \leq 2\pi$$

Ann: • Det är viktigt att rotera i rätt ordning (rotationer runt olika axlar kommuterar ej)

• I kvantmekaniken vanligen tre andra vinklar (α, β, γ)

Rörelsekvationerna

För masscentrums rörelser gäller

om vi t.ex. har ett homogent gravpotential

$$\frac{d}{dt} \vec{p} = \vec{F} = \sum_i \vec{F}_i = -\sum_i \nabla U_i(\vec{r}_i) = -\nabla U(\vec{r}_s)$$

↙ Om \vec{F}_i är potentialhäfte

$$\Rightarrow L = \frac{1}{2} M \dot{\vec{r}}_s^2 + T_{rot} - U(\vec{r}_s)$$

Där vi t.ex. kan välja

$$\left\{ \begin{array}{l} \vec{r}_s = (x_s, y_s, z_s) \quad - \text{masscentrums läge} \\ (\phi, \theta, \psi) \quad - \text{Eulervinklarna} \end{array} \right.$$

som generaliserade koordinater

T_{rot} ges av

$$T_{rot} = \frac{1}{2} \vec{\omega} \cdot \vec{I} \cdot \vec{\omega}$$

där $\vec{\omega}$ uttrycks m.h.g. $(\dot{\phi}, \dot{\theta}, \dot{\psi})$

Observera att \bar{i} systemet K (inertialsystem) bär

$$T_{\text{rot}} = \frac{1}{2} \sum_{i,j} \omega_i(t) \underbrace{I_{ij}}_{\text{tidsberoende}} \omega_j(t)$$

Tidsberoende!

Om \bar{i} istället räknar ut T_{rot} i det roterande systemet K erhålls

$$T_{\text{rot}} = \frac{1}{2} \sum_{i,j} \omega_i'(t) \underbrace{I_{ij}}_{\text{tidsoberoende}} \omega_j'(t)$$

Tidsoberoende!

prim = \bar{i} det roterande systemet.

Spec. om $K' \bar{a}$ ett principalsystem (x, y - och z -axlarna \bar{a} principalaxlar).

$$T_{\text{rot}} = \frac{1}{2} \sum_i I_i \omega_i'^2(t)$$

med $I_1, I_2, I_3 =$ tröghetsmomenten.

Vidare gäller momentlagen m.p. en fix punkt O eller masscentrum:

$$\bar{N}_0 = \dot{\bar{L}}_0$$

där

$$\bar{N}_0 = \sum_i \bar{r}_i \times \bar{F}_i$$

är summan av alla yttre krafters moment.

För en godtycklig vektor \bar{G} kan man visa att

$$\left[\frac{d}{dt} (\bar{G}) \right]_{\text{inertialsystem}} = \left[\frac{d}{dt} (\bar{G}) \right]_{\text{roterande system med vinkelhast. } \bar{\omega}} + \bar{\omega} \times \bar{G}$$

Applikera på $\bar{L}_0 \Rightarrow$

$$\dot{\bar{L}}_0 = \underbrace{\left[\frac{d}{dt} (\bar{I}_0 \cdot \bar{\omega}) \right]}_{\substack{\bar{I}_0 \cdot \dot{\bar{\omega}} \\ \text{ty } \bar{I}_0 \text{ tidsober} \\ \text{i } \bar{K}}} + \bar{\omega} \times (\bar{I}_0 \cdot \bar{\omega})$$

$$\Rightarrow \dot{\bar{L}}_0 = \bar{I}_0 \cdot \dot{\bar{\omega}} + \bar{\omega} \times \bar{L}_0 = \bar{I}_0 \cdot \dot{\bar{\omega}} + \bar{\omega} \times \bar{I}_0 \cdot \bar{\omega}$$

$$\Rightarrow \boxed{\bar{N}_0 = \bar{I}_0 \cdot \dot{\bar{\omega}} + \bar{\omega} \times \bar{I}_0 \cdot \bar{\omega}}$$

\bar{I}_0 & $\bar{\omega}$ i det roterande systemet.

Detta är
Eulers dynamiska ekvationer.

Om K' är ett principalsystem gäller att

\bar{I} är diagonal

$$\Rightarrow \begin{cases} \bar{N}_x = I_{xx} \dot{\omega}'_x + (I_{zz} - I_{yy}) \omega'_y \omega'_z \\ \bar{N}_y = I_{yy} \dot{\omega}'_y + (I_{xx} - I_{zz}) \omega'_z \omega'_x \\ \bar{N}_z = I_{zz} \dot{\omega}'_z + (I_{yy} - I_{xx}) \omega'_x \omega'_y \end{cases} \quad \begin{cases} I_{xx} = I_1 \\ I_{yy} = I_2 \\ I_{zz} = I_3 \end{cases}$$

— x —

Man kan visa (se boken) att

$$\begin{cases} \omega'_1 = \dot{\Theta} \cos \Psi + \dot{\Phi} \sin \Theta \sin \Psi \\ \omega'_2 = -\dot{\Theta} \sin \Psi + \dot{\Phi} \sin \Theta \cos \Psi \\ \omega'_3 = \dot{\Phi} \cos \Theta + \dot{\Psi} \end{cases}$$

Detta ger (fortfarande principalsystem)

$$\begin{aligned} T_{\text{rot}} &= \frac{1}{2} I_1 (\dot{\Theta} \cos \Psi + \dot{\Phi} \sin \Theta \sin \Psi)^2 + \\ &+ \frac{1}{2} I_2 (-\dot{\Theta} \sin \Psi + \dot{\Phi} \sin \Theta \cos \Psi)^2 + \\ &+ \frac{1}{2} I_3 (\dot{\Phi} \cos \Theta + \dot{\Psi})^2 \end{aligned}$$

Använd nu Lagrangianen för att ta fram Eulers ekvationer istället. Vi röjer oss med att betrakta det kraftfria fallet, dvs. $U=0$. Låt oss också välja ett inertialsystem K så att $\vec{r}_r = 0$.

Vi har nu abt (utan yttre krafter)

$$L = T_{rot}$$

Detta ger

$$\frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = \frac{\partial T_{rot}}{\partial \dot{\varphi}} = \frac{\partial T_{rot}}{\partial \dot{\omega}_3} \frac{\partial \dot{\omega}_3}{\partial \dot{\varphi}} = I_3 \dot{\omega}_3$$

$$\frac{\partial L}{\partial \varphi} = \frac{\partial T_{rot}}{\partial \varphi} = \frac{\partial T_{rot}}{\partial \omega_1} \frac{\partial \omega_1}{\partial \varphi} + \frac{\partial T_{rot}}{\partial \omega_2} \frac{\partial \omega_2}{\partial \varphi} =$$

$$= I_1 \omega_1' \omega_2' + I_2 \omega_2' (-\omega_1') = (I_1 - I_2) \omega_1' \omega_2'$$

Lagranges ekvationer,

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} \right) = \frac{\partial L}{\partial \varphi}$$

ger

$$I_3 \ddot{\varphi} = (I_1 - I_2) \omega_1' \omega_2'$$

Vi vet att precis en av Eulers dynamiska ekvationer (med $N_2 = 0$).

De andra två följer genom cyklisk permutation.

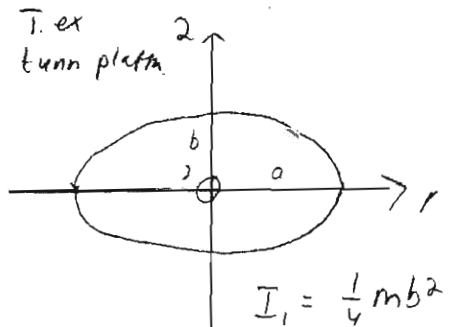
Ex/ "Den bre-ackade smörren",

$$I_1 \neq I_2 \neq I_3 \neq I_1$$

Antag att

$$I_1 < I_2 < I_3$$

$$\Rightarrow \begin{cases} I_1 \dot{\omega}_1' = (\text{neg. koeff.}) \omega_2' \omega_3' & - \text{stabil} \\ I_2 \dot{\omega}_2' = (\text{pos. koeff.}) \omega_1' \omega_3' & - \text{labil} \\ I_3 \dot{\omega}_3' = (\text{neg. koeff.}) \omega_1' \omega_2' & - \text{stabil} \end{cases}$$

$$\begin{aligned} I_1 &= \frac{1}{4} m b^2 \\ I_2 &= \frac{1}{4} m a^2 \\ I_3 &= I_1 + I_2 \end{aligned}$$

se problem 5-7
eller s. 120-121

Kritiska punkter och karakteristiska exponenter

Antag autonomt system

$$\dot{x} = F(x, t) = F(x)$$

Def. Punkter $x = x_0$ där $F(x_0) = 0$ kallas kritiska punkter

Om $F = \left\{ \frac{1}{m} P, F(q) \right\} = 0$ \bar{a} $\begin{cases} P=0 \\ F(q)=0 \end{cases}$

Detta är ett villkor för jämviktsläge

Utredda $F(x)$ kring x_0 och linearisera:

$$F(x) = A(x - x_0) + \dots \approx Ax, \quad z = x - x_0$$

$$\Rightarrow \dot{z} = Az$$

↪ konstant matris

Ansatz $z = a e^{\lambda t}$

↪ konstant vektor

$$\Rightarrow \lambda a e^{\lambda t} = A a e^{\lambda t} \Rightarrow A a = \lambda a$$

Egenvärdesproblem!

Egenvärdena λ kallas kritiska exponenter

Villkor för stabilitet: $Re \lambda < 0 \quad \forall \lambda$

Stabilitet hos snurraAntag principalsystem och $I_1 < I_2 < I_3$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{x}^1 = -\frac{I_3 - I_2}{I_1} x^2 x^3 & \text{neg. kraft} \\ \dot{x}^2 = +\frac{I_3 - I_1}{I_2} x^3 x^1 & \text{pos. kraft} \\ \dot{x}^3 = -\frac{I_2 - I_1}{I_3} x^1 x^2 & \text{neg. kraft} \end{cases}$$

Kritiska punkter.

$$\underline{x}_0^{(1)} = (\omega, 0, 0) \quad \underline{x}_0^{(2)} = (0, \omega, 0) \quad \underline{x}_0^{(3)} = (0, 0, \omega)$$

Sätt

$$\underline{y} = \underline{x} - \underline{x}_0^{(i)}$$

För $\underline{x}_0^{(1)}$ får vi

$$\underline{\dot{y}} = \begin{pmatrix} \dot{y}^1 \\ \dot{y}^2 \\ \dot{y}^3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \omega \frac{I_3 - I_1}{I_2} \\ 0 & -\omega \frac{I_2 - I_1}{I_3} & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y^1 \\ y^2 \\ y^3 \end{pmatrix} = \underline{A} \underline{y}$$

Från egenvärdena λ genom att lösa

$$\det(\lambda \mathbb{I} - \underline{A}) = 0$$

$$\Rightarrow \lambda_1^{(1)} = 0 \quad ; \quad \lambda_2^{(1)} = -\lambda_3^{(1)} = i\omega \sqrt{(I_2 - I_1)(I_3 - I_1)/I_1 I_3}$$

pss. för $\underline{x}_0^{(2)}$ och $\underline{x}_0^{(3)}$

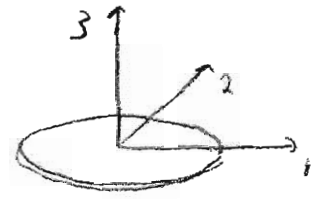
$$\lambda_1^{(2)} = 0 \quad ; \quad \lambda_2^{(2)} = -\lambda_3^{(2)} = \omega \sqrt{(I_3 - I_2)(I_2 - I_1)/I_1 I_3}$$

$$\lambda_1^{(3)} = 0 \quad ; \quad \lambda_2^{(3)} = -\lambda_3^{(3)} = i\omega \sqrt{(I_3 - I_2)(I_3 - I_1)/I_1 I_2}$$

$$\operatorname{Re}(\lambda_2^{(2)}) > 0 \Rightarrow \text{instabil}$$

ii/ $I_1 = I_2 \neq I_3$ $I_1 \neq 0, I_3 \neq 0$
"Den symmetriska snurrån"

Tex. tunn cirkulär skiva

$$I_3 \dot{\omega}_3 = 0 \Rightarrow \omega_3 = \text{konstant}$$

Def: $\omega_0 = \omega_3 \frac{I_3 - I_1}{I_1} = \text{konst}$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{\omega}_1 = -\omega_0 \omega_2 \\ \dot{\omega}_2 = \omega_0 \omega_1 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \omega_1(t) = \omega_{\perp} \cos(\omega_0 t + \gamma) \\ \omega_2(t) = \omega_{\perp} \sin(\omega_0 t + \gamma) \end{cases}$$

ω_{\perp} & γ är integrationskonstanter

$$\Rightarrow \bar{\omega} = (\omega_{\perp} \cos(\omega_0 t + \gamma), \omega_{\perp} \sin(\omega_0 t + \gamma), \omega_3)$$

$$\bar{\omega}^2 = \omega_{\perp}^2 + \omega_3^2 = \text{konstant}$$

$\bar{\omega}$ har konstant längd & roterar runt 3-axeln

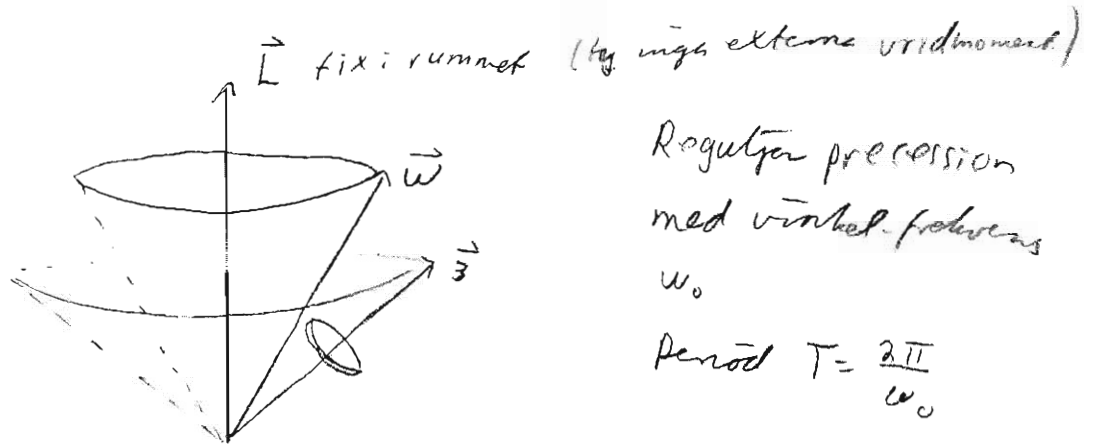
Rörelsemängdsmomentet m.a.p det roterande systemet K'

$$\begin{cases} \bar{L}_1 = I_1 \omega_{\perp} \cos(\omega_0 t + \gamma) \\ \bar{L}_2 = I_1 \omega_{\perp} \sin(\omega_0 t + \gamma) \\ \bar{L}_3 = I_3 \omega_3 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \bar{L}^2 = I_1^2 \omega_{\perp}^2 + I_3^2 \omega_3^2 = \text{konst.}$$

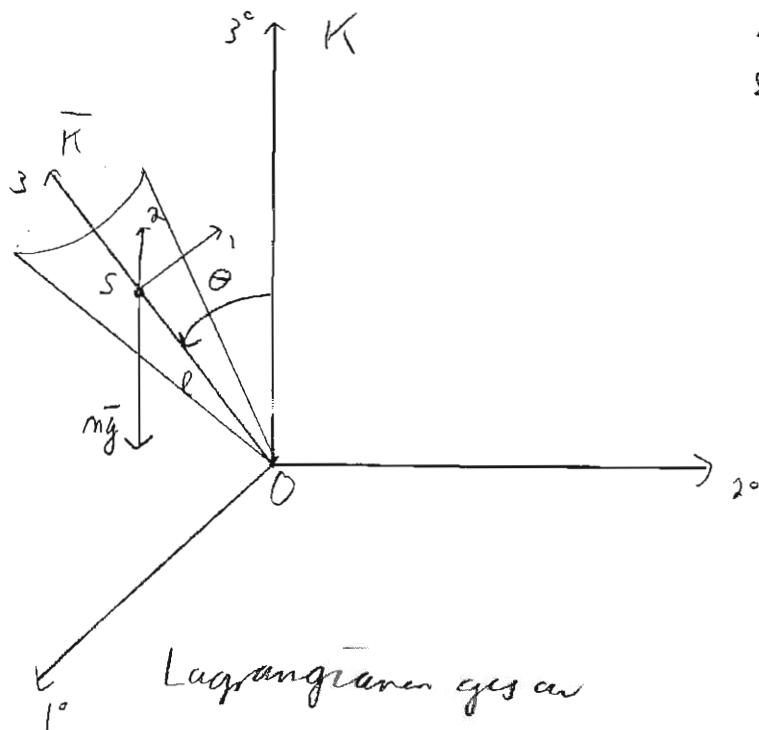
\bar{L} & $\bar{\omega}$ roterar runt 3-axeln i K'

Gå nu tillbaka till systemet K^0 med axlar fixa i rummet.

Exempel! (s124)

Symmetrisk snurrande i gravitationsfält

Antag att snurraren är symmetrisk runt z -axeln.

$$I_1 = I_2$$

Välj S i masscentrum.

$$L = \frac{1}{2} M V^2 + T_{rot} - U(\vec{r}_S)$$

I homogent grav.fält kan vi skriva så!

/

Exempel: Jorden som symmetrisk kropp

Jorden är något föllplattad vid polerna och har rotationsaxeln förskjutet 0.2" relativt symmetriaxel₃.

$$\Rightarrow I_1 = I_2 < I_3$$

med

$$\frac{I_3 - I_1}{I_1} \approx \frac{1}{300}$$

Perioden ges av

$$T = \frac{2\pi}{\omega_0} = \frac{2\pi I_1}{(I_3 - I_1)\omega_3'}$$

Sätt in $\frac{2\pi}{\omega_3'} = 1 \text{ dag}$

$$\Rightarrow T = 300 \text{ dagar}$$

Experimentellt. 430 dagar

Skillnaden beror på att jorden är en stel kropp och att yttre kraftmoment verkar på den.

/

Vi kan nu uttrycka S hastighet, \vec{V} som

$$\vec{V} = \dot{\vec{r}}_S = \vec{\omega} \times \vec{r}_S = \begin{vmatrix} \hat{1} & \hat{2} & \hat{3} \\ \bar{\omega}_1 & \bar{\omega}_2 & \bar{\omega}_3 \\ 0 & 0 & l \end{vmatrix} = \hat{1} \omega_2 l - \hat{2} \omega_1 l$$

där vi har uttryckt \vec{r} i vårt rotterande system K'

$$\Rightarrow \vec{V}^2 = l^2 (\omega_1'^2 + \omega_2'^2) \Rightarrow \frac{1}{2} M V^2 = \frac{1}{2} M l^2 (\omega_1'^2 + \omega_2'^2)$$

K' är ett principalsystem (pga symmetrin) \Rightarrow

$$T_{rot} = \sum_i \frac{1}{2} I_i \bar{\omega}_i^2 = \frac{1}{2} I_1 (\bar{\omega}_1^2 + \bar{\omega}_2^2) + \frac{1}{2} I_3 \bar{\omega}_3^2$$

Potentialen kan skrivas

$$U(\vec{r}_S) = Mgl \cos \theta$$

Uttryck nu Eulervinklarna

$$\begin{cases} \omega_1' = \dot{\phi} \sin \theta \sin \psi + \dot{\theta} \cos \psi \\ \omega_2' = \dot{\phi} \sin \theta \cos \psi - \dot{\theta} \sin \psi \\ \omega_3' = \dot{\phi} \cos \theta + \dot{\psi} \end{cases}$$

$$\Rightarrow L = \frac{1}{2} (I_1 + M l^2) (\dot{\phi}^2 \sin^2 \theta + \dot{\theta}^2) + \frac{1}{2} I_3 (\dot{\phi} \cos \theta + \dot{\psi})^2 - Mgl \cos \theta$$

ϕ & ψ cykliska \Rightarrow

$$\begin{cases} P_\phi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}} = \{ (I_1 + Ml^2) \sin^2 \theta + I_3 \cos^2 \theta \} \dot{\phi} + I_3 \dot{\psi} \cos \theta = \text{konst.} \\ P_\psi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\psi}} = I_3 (\dot{\psi} + \dot{\phi} \cos \theta) = \text{konst.} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{\phi} = \frac{P_\phi - P_\psi \cos \theta}{(I_1 + Ml^2) \sin^2 \theta} & \phi\text{-rot kring } z\text{-axeln} \\ \dot{\psi} = \frac{P_\psi}{I_3} - \dot{\phi} \cos \theta & \psi\text{-rot kring } z\text{-axeln} \end{cases}$$

Energien (= H ty L på sin naturliga form) ges av

$$E = \frac{1}{2} (I_1 + Ml^2) (\dot{\phi}^2 \sin^2 \theta + \dot{\psi}^2) + \frac{1}{2} I_3 (\dot{\phi} \cos \theta + \dot{\psi})^2 + Mgl \cos \theta = \text{konst.}$$

Sätt in uttrycken för $\dot{\phi}$ & $\dot{\psi}$ i E !

Def. $E' = E - \frac{P_\psi^2}{2I_3} - Mgl = \text{konst.}$

$$\Rightarrow \begin{cases} E' = \frac{1}{2} (I_1 + Ml^2) \dot{\theta}^2 + U_{\text{eff}}(\theta) & (*) \\ U_{\text{eff}}(\theta) = \frac{(P_\phi - P_\psi \cos \theta)^2}{2(I_1 + Ml^2) \sin^2 \theta} - Mgl(1 - \cos \theta) \end{cases}$$

$$\dot{\theta}^2 \geq 0 \Rightarrow E' > U_{\text{eff}}(\theta)$$

Ger möjligt område för rörelsen!

Hur ser rörelsen ut?

Notera att $U_{eff}(\theta) \rightarrow \infty$ då $\theta \rightarrow 0$ (och $\theta \rightarrow \pi$)

Def: $u(t) = \cos \theta(t)$

$$\Rightarrow \dot{\theta}^2 = \frac{\dot{u}^2}{1-u^2}$$

Sätt in i (*)

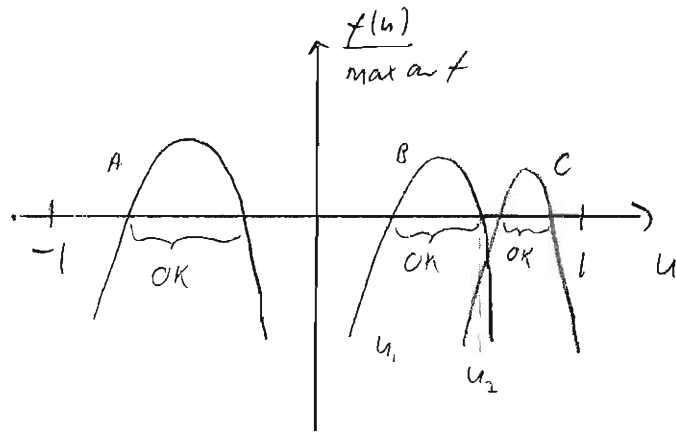
$$\Rightarrow \dot{u}^2 = f(u) \leftarrow \text{beroende av } E', P_\theta, P_\phi$$

med

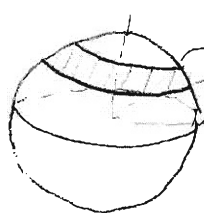
$$f(u) = (1-u^2) \left[\frac{2E'}{I_1 + ML^2} + 2Mgl \frac{1-u}{I_1 + ML^2} \right] - \frac{(P_\theta - P_\phi u)^2}{(I_1 + ML^2)^2}$$

$u \in [-1, 1]$

$$E' > U_{eff}(\theta) \Rightarrow f(u) > 0$$

u rör sig mellan u_1 & u_2 , vilket är ett band på en sfär

$$\theta_2 = a \cos u_2$$

$$\theta_1 = a \cos u_1$$

$$u_1 < u_2$$

Def. $u_0 = \frac{P_\phi}{P_\psi}$

$$\Rightarrow \dot{\phi} = \frac{P_\psi}{(I_1 + Ml^2)} \frac{u_0 - u}{1 - u^2}$$

Tre fall

i) $u_0 > u_2$ (or $u_0 < u_1$)

$\Rightarrow \dot{\phi}$ har alltid samma tecken

ii) $u_1 < u_0 < u_2$

$\Rightarrow \dot{\phi}$ har olika tecken vid u_1 & u_2

iii) $u_0 = u_1$ eller $u_0 = u_2$

$\Rightarrow \dot{\phi} = 0$ vid u_1 eller u_2

Den här rörelse kallas rotation.

Anm: Vi har sett tidigare att med vinklar som generaliserade koordinater så är våra kanoniska impulser rörelsemängdsmoment. I vårt fall har vi

$$\begin{cases} P_\psi = L_3 & \text{- rörelsemängdsmomentets } z\text{-komponent mot } S(\text{skivans}) \\ P_\phi = L_3 & \text{- rörelsemängdsmomentets } z\text{-komponent mot } O \end{cases}$$

(se s. 201 i Scheck!)

Kopplingar till kvantmekanik

Vi har sett tidigare att den kanoniska impulsen ges av

$$p_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$$

I kvantmekaniken låter vi $p_i \rightarrow -i\hbar \frac{\partial}{\partial q_i}$ där p_i är den kanoniska impulsen (vilken ej behöver vara samma som den kinetiska). Detta kallas korrespondensprincipen.

Vi har också för Poissonparenteserna

$$[u, v] \rightarrow \frac{1}{i\hbar} [\hat{u}, \hat{v}] = \frac{1}{i\hbar} (\hat{u}\hat{v} - \hat{v}\hat{u})$$

där u, v är klassiska funktioner och \hat{u}, \hat{v} är kvantmekaniska operatorer.

EX. Vi har att

$$[q, p] = 1$$

Enligt ovanstående övergår detta till

$$[q, p] \rightarrow \frac{1}{i\hbar} \underbrace{[\hat{q}, \hat{p}]}_{i\hbar} = 1$$

Vi säg tidigare att

$$\frac{dq}{dt} = [q, H] + \frac{\partial q}{\partial t}$$

I kvantmekaniken blir detta

$$\frac{d\hat{q}}{dt} = \frac{1}{i\hbar} [\hat{q}, \hat{H}] + \frac{\partial \hat{q}}{\partial t} = \frac{i}{\hbar} [\hat{H}, \hat{q}] + \frac{\partial \hat{q}}{\partial t}$$

Heisenbergs
förelskrivning!

Vilket beskriver hur en operator utvecklas i tiden i

Heisenbergbild (dvs med tidsberoendet: operatorerna

istället för vågfunktionerna).

Anm. Egentligen är gången den omvända. Vi kan erhålla klassisk mekanik från kvantmekanik i de fall våra kvantmekaniska operatorer har någon klassisk motsvarighet.

Ex/ Spinn-operatorn \hat{S}_z utvecklas enligt

$$\frac{d\hat{S}_z}{dt} = \frac{i}{\hbar} [\hat{H}, \hat{S}_z]$$

Detta har ingen klassisk motsvarighet.

— x —

Schrödingerbild \rightarrow Heisenbergbild \rightarrow Klassisk mekanik

\uparrow I de fall klassisk motsvarighet finns

Schrödingerbild

$$i\hbar \frac{d}{dt} |A, t\rangle_S = \hat{H} |A, t\rangle_S$$

Skriv nu

$$|A, t\rangle_S = U |A, t_0\rangle_S$$

$$\Rightarrow U = U(t, t_0) = e^{-i\hat{H}(t-t_0)/\hbar}$$

Definiera nu

$$|A, t\rangle_H = U^\dagger |A, t\rangle_S = |A, t_0\rangle_S$$

för tillstånd och

$$O^H(t) = U^\dagger O^S U \quad (*)$$

för operatorer

$$U \text{ är unitär, } U^\dagger U = 1 \Rightarrow O^S = U O^H U^\dagger$$

$$|A, t\rangle_S = U |A, t\rangle_H$$

$$\Rightarrow \langle B, t | O^S | A, t \rangle_S = \langle B, t | U^\dagger U O^H(t) U^\dagger U | A, t \rangle_H =$$

$$= \langle B, t | O^H(t) | A, t \rangle_H \quad \text{matriselement är invarianta}$$

Derivera (*) m.a.p.t

$$\frac{d}{dt} O^H(t) = \frac{d}{dt} (U^\dagger O^S U) = \underbrace{\frac{dU^\dagger}{dt}}_{\frac{i\hat{H}}{\hbar} U^\dagger} O^S U + U^\dagger O^S \underbrace{\frac{dU}{dt}}_{-\frac{i\hat{H}}{\hbar} U} + U^\dagger \frac{\partial O^S}{\partial t} U =$$

$$= \frac{i\hat{H}}{\hbar} U^\dagger O^S U - \frac{i}{\hbar} U^\dagger O^S \underbrace{\hat{H} U}_{U \hat{H}} + \frac{\partial O^H}{\partial t} =$$

$$i\hbar [H, U] = 0$$

$$= \frac{i}{\hbar} (H O^H - O^H H) + \frac{\partial O^H}{\partial t} = \frac{i}{\hbar} [H, O^H] + \frac{\partial O^H}{\partial t}$$

Vinkelverhållsvariabler

För Keplerproblemet hade vi

$$\begin{cases} L = \frac{1}{2} m v^2 - U(r) = \frac{1}{2} m (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\varphi}^2) + \frac{A}{r} \\ P_r = \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = m \dot{r} \quad ; \quad P_\varphi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = m r^2 \dot{\varphi} \\ H = \frac{P_r^2}{2m} + \frac{P_\varphi^2}{2m r^2} - \frac{A}{r} \end{cases}$$

$$\Rightarrow U_{eff} = \frac{l^2}{2m r^2} - \frac{A}{r}$$

Verhållsvariablerna ges av $\text{sätt } P_r = \frac{\partial S_1}{\partial r}$ där $\frac{\partial S_1}{\partial r}$ får var HJ's ekv

$$J_r = \frac{1}{2\pi} \oint P_r dr = -l + \frac{A}{2} \sqrt{\frac{2m}{-E}}$$

P.s.

$$J_\varphi = \frac{1}{2\pi} \oint P_\varphi d\varphi = l$$

$$\Rightarrow K = E = - \frac{1}{2} \frac{m A^2}{(J_r + J_\varphi)^2}$$

Sätt nu (entliga summor) m.fl 1915/

$$\begin{cases} J_r = n_r \hbar \\ J_\varphi = n_\varphi \hbar \end{cases} \quad \text{med} \quad \begin{cases} \hbar = \frac{h}{2\pi} \\ h = \text{Plancks konstant} \\ n_r, n_\varphi - \text{ heltal} \end{cases}$$

$$\Rightarrow E = - \frac{1}{2} \frac{m A^2}{(n_r + n_\varphi)^2 \hbar^2}$$

Med $A = Ze^2$ och $n = n_r + n_\phi$, $n = 1, 2, 3, \dots$ är detta

Bohrs uttryck för energinivåerna i väteatomer!

$$E_n = -\frac{1}{2} \frac{m Z^2 e^4}{n^2 \hbar^2} \quad n = 1, 2, \dots$$

Varför kvantiseras just verksvarsvariablerna?

Jo, de är s.k. adiabatiska invarianter. (Ehrenfest 1914-16)

Detta innebär att om systemet utsätts för en långsamt varierande förändring, t.ex. genom att en kraftkonstant ändras, så är J_i i första approximationen konstanta och kan alltså fortsätta att vara kvantiserade med samma antal kvanta:

$$J_i = n_i \hbar$$

↑
fix!

Hamilton-Jacobi & Schrödinger

Låt $H = \frac{1}{2m} p^2$ (fri partikel)

Hamilton-Jacobi ekv är separabel $S^* = S_1^*(q) + S_2^*(t)$

$$\Rightarrow \frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S_1^*}{\partial q} \right)^2 + \left(\frac{\partial S_2^*}{\partial t} \right) = 0$$

beror bara
av q
Sätt $= \frac{\alpha^2}{2m}$
beror
bara
av t
 $= -\frac{\alpha^2}{2m}$

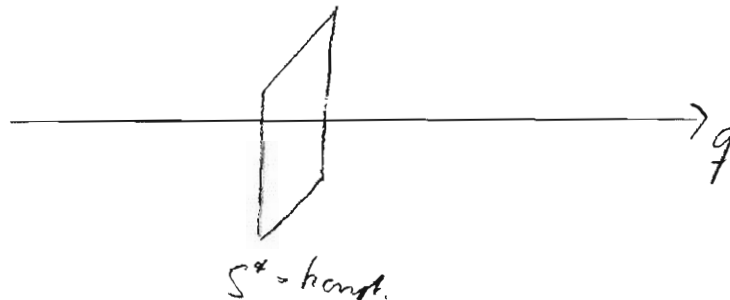
$$\Rightarrow \begin{cases} \left(\frac{\partial S_1^*}{\partial q} \right)^2 = \alpha^2 \\ \frac{\partial S_2^*}{\partial t} = -\frac{\alpha^2}{2m} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} S_1^* = \alpha q + \text{konst.} \\ S_2^* = -\frac{\alpha^2}{2m} t + \text{konst.} \end{cases}$$

Alltså gäller

$$S^*(q, \alpha, t) = \alpha q - \frac{\alpha^2}{2m} t + \text{konst}$$

Obs. att $S^* = \text{konst.}$ i konfigurationsrummet (q)

definierare ett plan som är vinkelrät mot partikelbanan

Planet S^* = konst rör sig med hastighet $\frac{\alpha}{2m}$
längs q -axeln.

Detta påminner om en plan våg med fasehastighet

$$v_f = \frac{\alpha}{2m}$$

Vad blir grupp-hastigheten för en superposition av
dessa plana vågor?

$$v_g = v_f + k \frac{dv_f}{dk}$$

k - vågvektor

$$v_g = v_f + \alpha \frac{dv_f}{d\alpha} = \frac{\alpha}{2m} + \alpha \frac{1}{2m} = \frac{\alpha}{m}$$

Men för en fri partikel är ju hastigheten konstant.
Kunden ha samma värde som v_g ?

V_i vet att

$$p = \frac{\partial S^k}{\partial q} = \alpha$$

Alltså gäller

$$v_g = \frac{p}{m} \quad \text{eller} \quad p = mv_g$$

dvs partikeln rör sig vinkelrätt mot vågfronten

S^* = konstant och med grupp-hastigheten.

Inför nu funktionen

$$\begin{aligned}\Psi(q, t) &= A e^{\frac{i}{\hbar} S^*(q, t)} \\ &= A e^{\frac{i}{\hbar} \left(\alpha q - \frac{\alpha^2}{2m} t \right)}\end{aligned}$$

Då gäller

$$\begin{cases} \frac{\partial}{\partial q} \Psi = \frac{i}{\hbar} \frac{\partial S^*}{\partial q} \Psi & (1) \\ \frac{\partial}{\partial t} \Psi = \frac{i}{\hbar} \frac{\partial S^*}{\partial t} \Psi & (2) \end{cases}$$

Eku (1) ger

$$\begin{aligned}\frac{\partial^2}{\partial q^2} \Psi &= \frac{\partial}{\partial q} \left(\frac{i}{\hbar} \frac{\partial S^*}{\partial q} \Psi \right) = \frac{i}{\hbar} \frac{\partial^2 S^*}{\partial q^2} \Psi - \frac{1}{\hbar^2} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 \Psi = \\ &= -\frac{1}{\hbar^2} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 \Psi\end{aligned}$$

Men $\left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 = -2m \frac{\partial S^*}{\partial t}$ enligt H.S. ekv

$$\Rightarrow \frac{\partial^2}{\partial q^2} \Psi = -\frac{1}{\hbar^2} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 \Psi = -\frac{1}{\hbar^2} \left(-2m \frac{\partial S^*}{\partial t} \right) \Psi = \frac{2m}{\hbar^2} \frac{\partial S^*}{\partial t} \Psi =$$

$$= \frac{2m}{\hbar^2} \frac{\hbar}{i} \frac{\partial \Psi}{\partial t} = -\frac{2m}{\hbar^2} i \hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t}$$

$$\Rightarrow -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \Psi}{\partial q^2} = i \hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t}$$

Sätt nu $\hbar = h$ och vi får

$$\boxed{-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{\partial^2 \psi}{\partial q^2} = i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t}} \quad (\text{Schrödinger 1926})$$

vilket är Schrödingerekvationen för en fri partikel!
 ψ är vågfunktionen, med $|\psi|^2$ sannolikhetsstätheten!

Omvänt har vi (mer allmänt)

$$\boxed{i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t} = \hat{H} \psi}, \quad \hat{H} - \text{Hamiltonoperatorm}$$

med $\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + U$

Använt

$$\psi(q, t) = A e^{\frac{i}{\hbar} S^*(q, t)}$$

$$\Rightarrow \frac{\partial \psi}{\partial t} = \frac{i}{\hbar} \frac{\partial S^*}{\partial t} \psi$$

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial q^2} = \frac{i}{\hbar} \left(\frac{\partial^2 S^*}{\partial q^2} \right) \psi - \frac{1}{\hbar^2} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 \psi$$

Sätt in i Schrödingerekvationen

$$\Rightarrow i\hbar \cdot \frac{i}{\hbar} \frac{\partial S^*}{\partial t} \psi = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{i}{\hbar} \left(\frac{\partial^2 S^*}{\partial q^2} \right) - \frac{1}{\hbar^2} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 \right) + U \right] \psi$$

$$\Rightarrow \left[\frac{1}{2m} \left(\frac{\partial S^*}{\partial q} \right)^2 + U \right] + \frac{\partial S^*}{\partial t} = \frac{i\hbar}{2m} \left(\frac{\partial^2 S^*}{\partial q^2} \right) \quad (*)$$

Vänsterledet känner vi igen som vår nya Hamiltonian om S^* är verkarstanktionen. Högerledet ska ju då vara noll, dock!

Termen i H.L kan försummas om

$$\hbar \left(\frac{\partial^2 S^*}{\partial q^2} \right) \ll (\nabla S)^2$$

$$\Rightarrow \hbar \frac{\partial P}{\partial q} \ll P^2$$

Med $\lambda = \frac{\hbar}{p}$; $\tilde{\lambda} = \frac{\lambda}{2\pi} = \frac{\hbar}{p}$ kan detta skrivas

$$\frac{\tilde{\lambda}}{p} \frac{\partial P}{\partial q} \ll 1 \quad \Rightarrow \quad \frac{(\partial P / \partial q)}{(P / \tilde{\lambda})} \ll 1$$

Dvs, när våglängden är så kort att rörelsemängden varierar försumbart lite över en våglängd, då kan vi sätta H.L. i (*) till noll och vi får tillbaka vår klassiska Hamilton-Jacobi-ekvation.

Anm Enklart får vi den klassiska gränsen genom att låta $\hbar \rightarrow 0$

Kaos i solsystemet (exempel på kaos, kap. 11)

De kanoniska system vi har studerat har alla haft en speciellt enkel egenskap

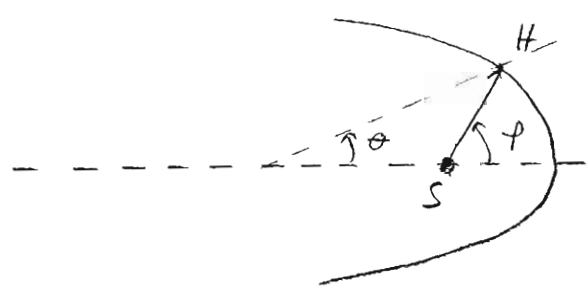
- separabilitet (eller integrabilitet)

Detta innebär att Hamilton-Jacobis ekvation kan separeras och varje generaliserad koordinat bestäms genom integration var för sig.

Vi skall nu se, genom ett exempel, att om systemet är icke-separabelt (eller icke-integrabelt) finns s.k. kaotiska rörelser.

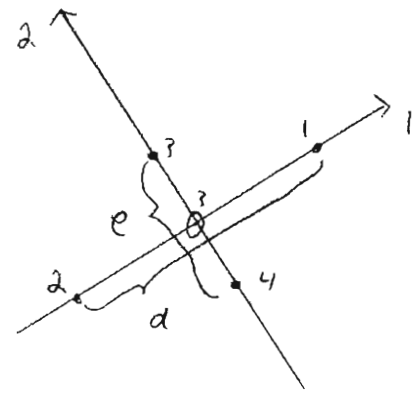
Exempel Hyperion - en asymmetrisk mån till Saturnus

Antag följande förenklade modell:

- Förenklat plan rörelse
- Betraktar Saturnus (S) som ett fikt kraftcentrum
- Antar att Hs rotationsaxel är vinkelrät mot planet
- θ anger Hyperions orientering.

Approximera Hyperion med 4 massor m enligt

Antag $e < d$

Hyperions massa: $m_H = 4m$

Tröghetsmomenten ges av

$$I_1 = m \left(\frac{e}{2}\right)^2 + m \left(\frac{e}{2}\right)^2 = \frac{1}{2} m e^2$$

$$I_2 = m \left(\frac{d}{2}\right)^2 + m \left(\frac{d}{2}\right)^2 = \frac{1}{2} m d^2$$

$$I_3 = I_1 + I_2 = \frac{1}{2} m (d^2 + e^2)$$

$$\Rightarrow I_1 < I_2 < I_3$$

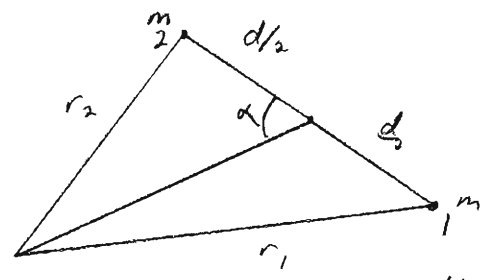
Antag att rotationen sker kring 3-axeln.

Generaliserade koordinater: (r, φ, θ)

$$L = T - U = \frac{1}{2} m_H \underbrace{v^2}_{\dot{r}^2 + r^2 \dot{\varphi}^2} + \frac{1}{2} I_3 \dot{\theta}^2 - U(r, \varphi, \theta)$$

Seh nu $U(r, \varphi, \theta)$. Eftersom gravitationsfältet \vec{g} är homogent (beror av r) måste vi sätta upp

$$U = - \sum_{i=1}^4 \frac{GMm}{r_i}$$

Nota aff

$$\begin{cases} \frac{1}{r_1} + \frac{1}{r_2} \approx \frac{2}{r} + \frac{3}{4} \frac{d^2}{r^3} \cos^2 \alpha \left(-\frac{d^2}{4r^3} \right) \\ \frac{1}{r_3} + \frac{1}{r_4} \approx \frac{2}{r} + \frac{3}{4} \frac{e^2}{r^3} \sin^2 \alpha \left(-\frac{e^2}{4r^3} \right) \end{cases}$$

se.s. 142
Nota aff $\alpha = \varphi - \theta$

$$\begin{aligned} \Rightarrow U &\approx -GM \frac{4m}{r} - GM \frac{3}{4} \frac{m}{r^3} (d^2 \cos^2 \alpha + e^2 \sin^2 \alpha) = \\ &= -GM \frac{m_H}{r} + U_{inre}(r, \varphi, \theta) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{med } U_{inre}(r, \varphi, \theta) &= -GM \frac{3}{2} \frac{1}{r^3} (I_1 \sin^2 \alpha + I_2 \cos^2 \alpha) \\ &= -GM \frac{3}{2} \frac{1}{r^3} (I_1 \sin^2(\varphi - \theta) + I_2 \cos^2(\varphi - \theta)) \end{aligned}$$

$$\Rightarrow L = \frac{1}{2} m_H (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\varphi}^2) + \frac{1}{2} I_3 \dot{\theta}^2 + GM \frac{m_H}{r} - U_{inre}(r, \varphi, \theta)$$

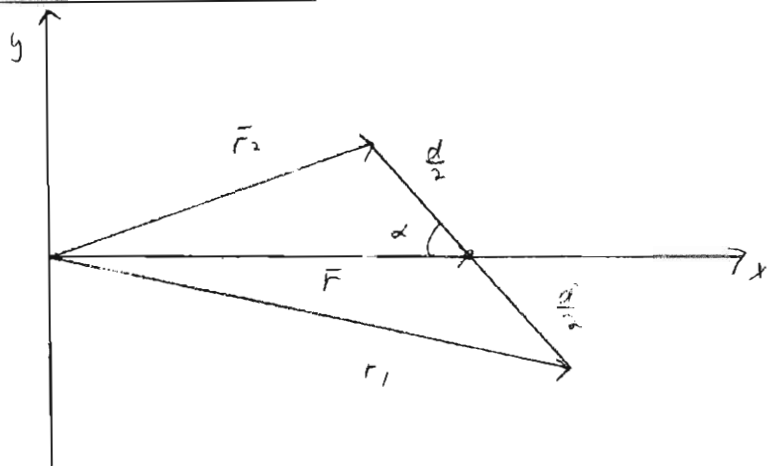
$$p_r = \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = m_H \dot{r}$$

$$p_\varphi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = m_H r^2 \dot{\varphi}$$

$$p_\theta = \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = I_3 \dot{\theta}$$

$$\Rightarrow H = \dot{r} p_r + \dot{\varphi} p_\varphi + \dot{\theta} p_\theta - L = \dots =$$

$$= \frac{p_r^2}{2m_H} + \frac{p_\varphi^2}{2m_H r^2} + \frac{p_\theta^2}{2I_3} - GM \frac{m_H}{r} + U_{inre}(r, \varphi, \theta)$$

$$\vec{r}_1 = \left(r + \frac{d}{2} \cos \alpha, -\frac{d}{2} \sin \alpha \right)$$

$$\vec{r}_2 = \left(r - \frac{d}{2} \cos \alpha, \frac{d}{2} \sin \alpha \right)$$

$$\Rightarrow r_1 = |\vec{r}_1| = \sqrt{r^2 + \frac{d^2}{4} \cos^2 \alpha + rd \cos \alpha + \frac{d^2}{4} \sin^2 \alpha} = \sqrt{r^2 + \frac{d^2}{4} + rd \cos \alpha}$$

$$r_2 = |\vec{r}_2| = \sqrt{r^2 + \frac{d^2}{4} \cos^2 \alpha - rd \cos \alpha + \frac{d^2}{4} \sin^2 \alpha} = \sqrt{r^2 + \frac{d^2}{4} - rd \cos \alpha}$$

$$\Rightarrow \frac{1}{r_1} + \frac{1}{r_2} = \frac{1}{r} \left[\frac{1}{\sqrt{1 + \frac{d^2}{4r^2} + \frac{d}{r} \cos \alpha}} + \frac{1}{\sqrt{1 + \frac{d^2}{4r^2} - \frac{d}{r} \cos \alpha}} \right]$$

Utnyttja att $\frac{1}{\sqrt{1+x}} \approx 1 - \frac{1}{2}x + \frac{3}{8}x^2$ och behåll termer

upp till ordning 2 i d.

$$\Rightarrow \frac{1}{r_1} + \frac{1}{r_2} \approx \frac{1}{r} \left[1 - \frac{1}{2} \frac{d^2}{4r^2} - \frac{1}{2} \frac{d}{r} \cos \alpha + \frac{3}{8} \frac{d^2}{r^2} \cos^2 \alpha + 1 - \frac{1}{2} \frac{d^2}{4r^2} + \frac{1}{2} \frac{d}{r} \cos \alpha + \frac{3}{8} \frac{d^2}{r^2} \cos^2 \alpha \right]$$

$$= \frac{1}{r} \left[2 - \frac{d^2}{4r^2} + \frac{3}{4} \frac{d^2}{r^2} \cos^2 \alpha \right] = \frac{2}{r} - \frac{d^2}{4r^3} + \frac{3}{4} \frac{d^2}{r^3} \cos^2 \alpha$$

P.S. för

$$\frac{1}{r_3} + \frac{1}{r_4} \approx \frac{2}{r} - \frac{e^2}{4r^3} + \frac{3}{4} \frac{e^2}{r^3} \sin^2 \alpha$$

Uttrefftja nu Hamiltons kanoniska ekvationer och
försumma U_{inre} i alla ekvationer utom den för \dot{p}_θ .

$$\left\{ \begin{aligned} \dot{p}_r &= -\frac{\partial H}{\partial r} \approx \frac{p_p^2}{2m_H r^3} - \frac{\partial}{\partial r} \left(-GM \frac{m_H}{r} \right) = \\ &= \frac{p_p^2}{2m_H r^3} - \frac{GMm_H}{r^2} \\ \dot{p}_p &= -\frac{\partial H}{\partial p} \approx 0 \\ \dot{p}_\theta &= -\frac{\partial H}{\partial \theta} = -\frac{\partial U_{inre}}{\partial \theta} = GM \frac{3}{2} \frac{I_2 - I_1}{r^3} \sin(2(\varphi - \theta)) \end{aligned} \right.$$

De två första ekvationerna ger en Keplerörelse för Hyperions
 masscentrum. Den tredje ekvationen kan med $\dot{p}_\theta = I_3 \ddot{\theta}$
 skrivas

$$I_3 \ddot{\theta} = GM \frac{3}{2} \frac{I_2 - I_1}{r^3(t)} \sin[2(\varphi(t) - \theta)] \quad (*)$$

där $(r(t), \varphi(t))$ ges av Keplerörelsen.

M.h.a. Keplers 3:e lag kan vi skriva

$$GM = \left(\frac{2\pi}{T} \right)^2 a^3$$

med

$$\left\{ \begin{array}{l} T - \text{perioden} \\ a - \text{halva storaxeln} \end{array} \right.$$

Specialfall: Antag att Keplerrörelsen är en cirkel.

$$\Rightarrow \begin{cases} \varphi(t) = n t \\ r(t) = a \end{cases} ; n = \frac{2\pi}{T} = \text{vinkel/frekvensen}$$

Sätt $\theta' = \theta - n t$ ($\dot{\theta}' = -\dot{\alpha}$)

$$I_3 \ddot{\theta}' = -\frac{3}{2} n^2 (I_2 - I_1) \sin 2\theta'$$

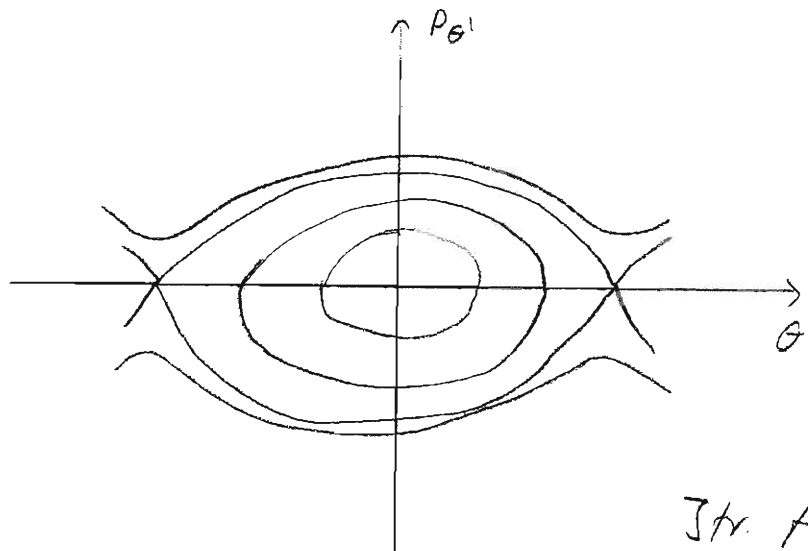
Jfr. ekr. för en plan pendel!

Små svängningar: $\sin 2\theta' \approx 2\theta'$

$$\Rightarrow \ddot{\theta}' + \frac{3n^2(I_2 - I_1)}{I_3} \theta' = 0$$

$$\Rightarrow \theta'(t) = A \cos\left(\sqrt{\frac{3n^2(I_2 - I_1)}{I_3}} t + \beta\right)$$

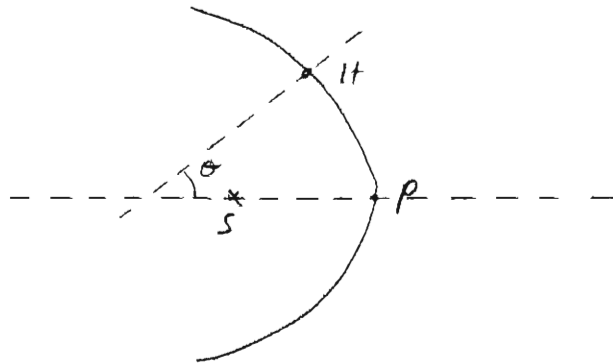
För godtyckliga utslagsvinklar:

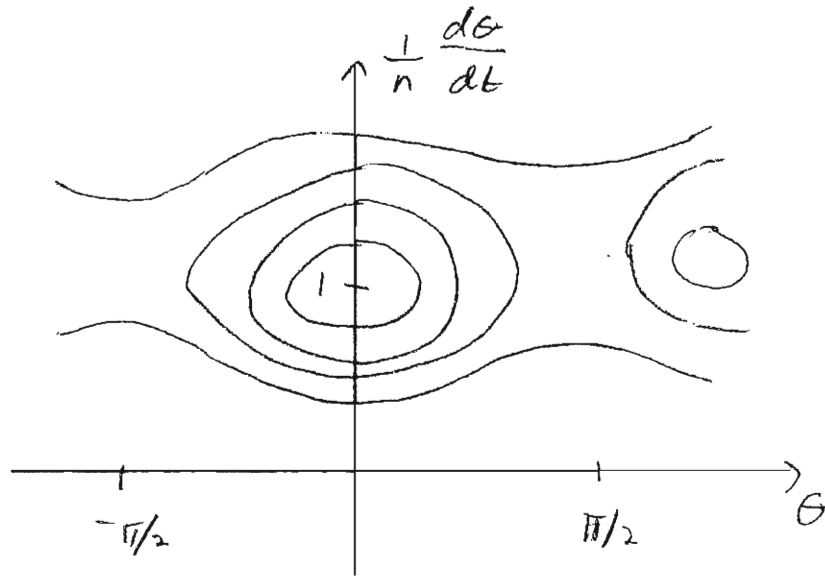
Jfr. Fig 1.10!

forts. specialfall

Låt oss representera lösningarna på följande sätt

V varje gång Hyperon (H) passera pericenter P avtän
 vi $(\theta, \frac{1}{n} \frac{d\theta}{dt})$:

Olika beg.
 villkor ger
 olika kurvor!
 Detta är en sk
 Poincaré-karta.

$\frac{1}{n} \frac{d\theta}{dt} = 1$ betyder $\dot{\theta} = n$, där $\theta' = 0$

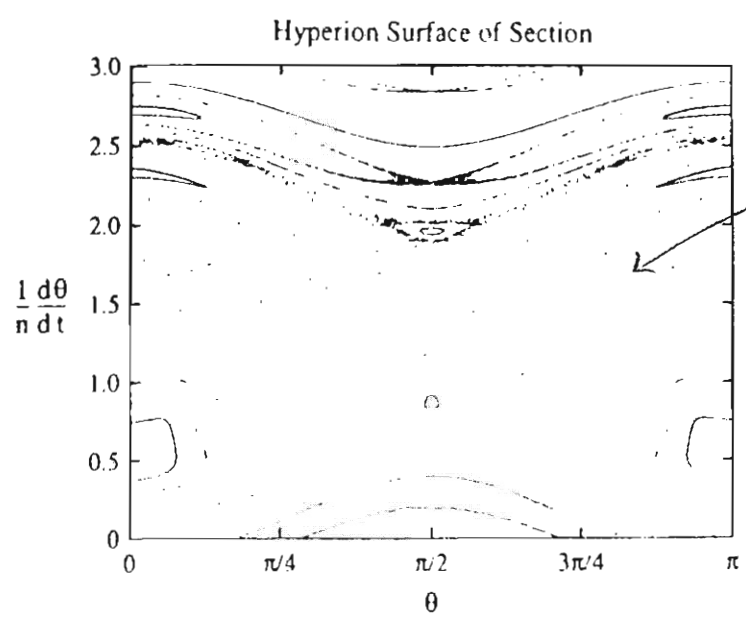
Då visa H alltid alltid samma sida mot S.

Små svängningar ger elliptiska ringar

"överslag" ger växtformiga kurvor

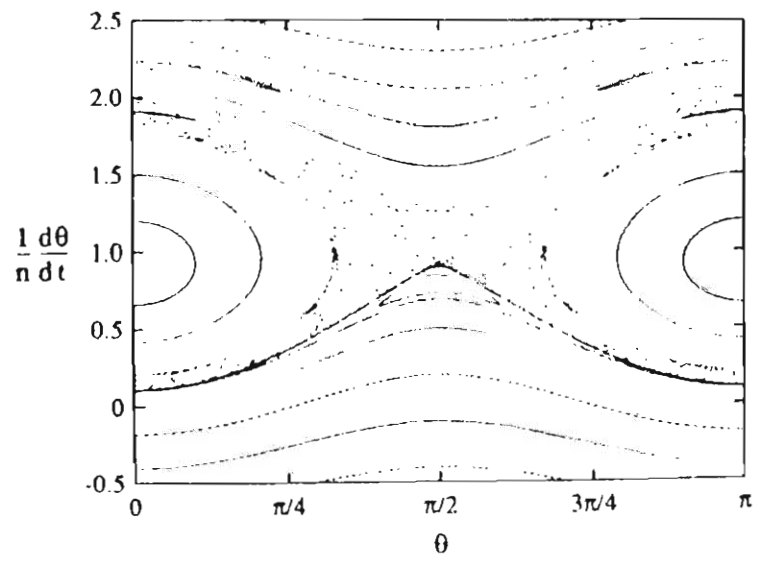
Om nu bankurvan ej är en cirkel blir observationen (K) svår att lösa analytiskt. Man kan dock lösa den numeriskt.

För Hyperion, satellit till Saturnus

ALLA deltar är en kurva!

För Phoebe, satellit till Mars

Vi erhåller

- kurvor = "normalt" beteende
- punkter som fyller ytor = kaos

De kaotiska är separerade från rotationskurvor

- Anm:
- Vi har antagit att rotationsaxeln ligger vinkelrätt mot Kepler-rörelsens plan. Om man har små avvikelser från detta växer dessa snabbt. Rörelsen är instabil. Hypotesen wobble runt! *
 - Det moderna studiet av dess effekter börjar med en prösuppgift som gavs av Kung Oscar II år 1885. Den vanns av Poincaré.

*) rot. axeln mätt till 10 decimaler av Voyage 1, Nov 1990
 ⇒ 5 fört slogs axeln Aug, 1981 (Voyage 2)